

Hof van Cassatie

LIBERCAS

10 - 2016

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

OORZAAK

Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband tussen fout en schade - Beoordeling door de rechter

Hoewel de rechter op onaantastbare wijze de feiten vaststelt waaruit hij al dan niet het bestaan afleidt van een oorzakelijk verband tussen de fout en de schade, toetst het Hof of hij, uit die vaststellingen, die beslissing naar recht heeft kunnen afleiden.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

1 juni 2016

P.2016.0085.F

AC nr. ...

SCHADE

Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Later feit zonder verband met de schade

Om schade in concreto te beoordelen dient de rechter, door zich te plaatsen op het tijdstip van zijn beslissing, rekening te houden met alle omstandigheden van de zaak waardoor het bestaan en de omvang van de schade kunnen worden beïnvloed; daartoe moet hij alle gebeurtenissen in aanmerking nemen die zich na de schade hebben voorgedaan en die deze zouden hebben verergerd of verminderd, voor zover die gebeurtenissen verband houden met het schadeverwekkend feit en met de schade (1). (1) Cass. 27 januari 1994, AR C.93.0057.F, AC 1994, nr. 53.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

1 juni 2016

P.2016.0085.F

AC nr. ...

Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Koper betaalt de verkoper een prijs tot herstel van de schade veroorzaakt door een derde - Invloed op de raming van de door de derde aan de overnemer van de goederen verschuldigde schade

Wanneer een koper het verwerven van goederen regulariseert door de verkoper een prijs te betalen tot herstel van de hem berokkende schade, kan de rechter daarmee rekening houden om de schade te berekenen die een derde, die aansprakelijk is voor de onregelmatigheid, aan de overnemer van die goederen verschuldigd is (1). (1) Zie Cass. 27 januari 1994, AR C.93.0057.F, AC 1994, nr. 53.

- Artt. 1165, 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

1 juni 2016

P.2016.0085.F

AC nr. ...

Schade - Begrip - Vormen - Begrip - Verlies van een kans - Waarschijnlijk voordeel

Wanneer de schade bestaat in het verlies van een kans om een verhoopt voordeel te verkrijgen, staat die schade vast wanneer het verlies, dat in een oorzakelijk verband tot de schuld staat, betrekking heeft op een waarschijnlijk voordeel; de onzekerheid of het voordeel bij gebrek aan schuld wel kan worden verkregen, sluit het waarschijnlijk karakter van dat voordeel niet uit (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

13 mei 2016

C.2015.0395.F

AC nr. ...

Schade - Begrip - Vormen - Begrip - Verlies van een kans - Waarschijnlijk voordeel

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

13 mei 2016

C.2015.0395.F

AC nr. ...

ADVOCAAT

- Cassatieberoep in strafzaken - Verklaring van cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Getuigschrift van opleiding

Artikel 425, § 1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de advocaat die de verklaring van cassatieberoep doet en tekent, houder moet zijn van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures als bedoeld in boek II, titel III, heeft een algemene draagwijdte en is op alle procedures van toepassing, tenzij daarvan bij een bijzondere wet wordt afgeweken, wat niet het geval is voor het cassatieberoep gericht tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank; uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, moet blijken dat de verklaring van cassatieberoep werd gedaan door een advocaat die houder is van dat getuigschrift (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 97, § 1, tweede lid Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 425, § 1, tweede lid Wetboek van Strafvordering

17 augustus 2016

P.2016.0891.F

AC nr. ...

- Cassatieberoep in strafzaken - Verklaring van cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Getuigschrift van opleiding

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

17 augustus 2016

P.2016.0891.F

AC nr. ...

AFSTAMMING

- Vaststelling van de afstamming - Vordering tot betwisting van vaderschap - Afstand van geding - In hoger beroep - Na het verstrijken van de beroepstermijn

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

- Vaststelling van de afstamming - Vordering tot betwisting van vaderschap - Afstand van geding - In hoger beroep - Na het verstrijken van de beroepstermijn

Inzake een vordering tot betwisting van vaderschap kan niet geldig afstand van geding in hoger beroep worden gedaan wanneer op dat ogenblik niet meer opnieuw hoger beroep kan worden ingesteld omdat de beroepstermijn al is verstreken; de afstand in hoger beroep komt in dat geval immers neer op een berusting in het vonnis en dus op een verboden verzaking aan de vordering (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 820, 821, 822, 823 en 826, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 318 en 331quater Burgerlijk Wetboek

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

AFSTAND (RECHTSPLEGING)

AFSTAND VAN GEDING

Afstand van geding - In hoger beroep - Draagwijdte - Na het verstrijken van de beroepstermijn

Afstand van geding in hoger beroep impliceert niet noodzakelijk dat de partij het vast voornemen heeft haar instemming te betuigen met de beslissing; wanneer echter op het ogenblik waarop afstand van geding in hoger beroep wordt gedaan, het hoger beroep niet meer opnieuw kan worden ingesteld omdat de termijn daarvoor is verstreken, komt dit neer op een berusting in het beroepen vonnis (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 820, 821, 822, 823 en 826, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

Afstand van geding - In hoger beroep - Draagwijdte - Na het verstrijken van de beroepstermijn

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

Afstand van geding - Gevolg - Opnieuw instellen van de vordering

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

Afstand van geding - In hoger beroep - Na het verstrijken van de beroepstermijn - Gevolg - Vordering tot betwisting van vaderschap

Inzake een vordering tot betwisting van vaderschap kan niet geldig afstand van geding in hoger beroep worden gedaan wanneer op dat ogenblik niet meer opnieuw hoger beroep kan worden ingesteld omdat de beroepstermijn al is verstreken; de afstand in hoger beroep komt in dat geval immers neer op een berusting in het vonnis en dus op een verboden verzaking aan de vordering (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 820, 821, 822, 823 en 826, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 318 en 331quater Burgerlijk Wetboek

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

Afstand van geding - Gevolg - Opnieuw instellen van de vordering

Afstand van geding belet niet dat de vordering later opnieuw wordt ingesteld, tenzij zij om een andere reden is uitgedoofd (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 820, 821, 822, 823 en 826, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

Afstand van geding - In hoger beroep - Na het verstrijken van de beroepstermijn - Gevolg - Vordering tot betwisting van vaderschap

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL)

- Controle op de uitvoering van de werken - Verwittigingsplicht - Toezicht EPB-eisen

Ingevolge artikel 11.1.11, vierde lid, van het decreet van het Vlaamse parlement van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid rust een verwittigingsplicht op de architect die met de controle op de uitvoering van de werken belast is; deze bepaling houdt evenwel niet in dat de architect steeds gehouden is toezicht uit te oefenen op de werken die relevant zijn inzake de EPB-eisen.

- Art. 11.1.11, vierde lid Decreet Vlaams Parlement 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid

19 mei 2016

D.2015.0005.N

AC nr. ...

- Tussenkost van een architect - Wettelijke vereisten

Uit de bepalingen van artikel 4, eerste en derde lid, van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en het beroep van architect, artikel 21, eerste lid, van het Reglement van beroepsplichten vastgesteld door de Orde van architecten en goedgekeurd bij koninklijk besluit van 18 april 1985, artikel 4.2.1. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en artikel 1/1, 1°, van het Besluit van de Vlaamse regering van 23 mei 2003 tot bepaling van de handelingen die vrijgesteld zijn van de medewerking van de architect, die in de mate dat zij de vrijheid van nijverheid en arbeid beperken restrictief dienen te worden uitgelegd (1), volgt dat de tussenkost van een architect wettelijk niet is vereist voor handelingen die overeenkomstig de wet zijn vrijgesteld van de medewerking van een architect of waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning is vereist. (1) Cass. 18 december 1967, AC 1968, 553.

- Art. 1/1, 1° Besluit van de Vlaamse regering 23 mei 2003 tot bepaling van de [...] handelingen die vrijgesteld zijn van de medewerking van de architect

- Art. 4 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 21, eerste lid Orde van Architecten - Reglement van beroepsplichten

- Art. 4, eerste en derde lid Wet 20 februari 1939 op de bescherming van den titel en van het beroep van architect

19 mei 2016

D.2015.0005.N

AC nr. ...

ARTS

- Orde der artsen - Onregelmatigheid van de beslissing tot verwijzing - Beslissing van de provinciale vonnisraad - Hoger beroep - Raad van beroep - Vernietiging van de beslissing tot verwijzing en van de beslissing over de zaak zelf

Wanneer de raad van beroep, die niet regelmatig van de zaak heeft kennisgenomen, de beslissing vernietigt op grond waarvan de provinciale raad de geneesheer naar de vonnisraad verwijst, kan hij niet over de zaak zelf uitspraak doen.

- Art. 24, tweede en derde lid KB 6 februari 1970 tot regeling van de organisatie en de werking der raden van de Orde der geneesheren

- Art. 20, § 1 KB nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

10 juni 2016

D.2016.0002.F

AC nr. ...

- Orde der artsen - Beslissing tot verwijzing van de provinciale raad van de Orde der artsen -

Aanhangigmaking van de zaak bij de provinciale vonnisraad

Een tuchtvervolging kan bij de provinciale raad van de Orde der artsen enkel rechtsgeldig aanhangig worden gemaakt door een regelmatige beslissing tot verwijzing van het orgaan van telastlegging van die raad.

- Art. 24, tweede en derde lid KB 6 februari 1970 tot regeling van de organisatie en de werking der raden van de Orde der geneesheren

- Art. 20, § 1 KB nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

10 juni 2016

D.2016.0002.F

AC nr. ...

BELAGING**- Definitie - Bestanddelen - Verstoring van de rust**

Het misdrijf belaging bestaat voor de dader uit het zich opzettelijk gedragen op een wijze die de rust van de betrokkene ernstig kan verstoren; daartoe moet de aan de klager berokkende overlast objectief als zwaar storend worden ervaren omdat er geen enkele redelijke verantwoording voor is (1). (1) Cass. 8 september 2010, AR P.10.0523.F, AC 2010, nr. 503.

- Art. 442bis, tweede lid Strafwetboek

22 juni 2016

P.2015.0001.F

AC nr. ...

- Burgerlijke rechtsvordering wegens belaging - Titularis van de vordering

De burgerlijke rechtsvordering kan voor de strafrechter worden ingesteld door eenieder die beweert persoonlijk te zijn benadeeld door het misdrijf dat het voorwerp van de strafvordering uitmaakt, met andere woorden door eenieder die verantwoordt dat hij door dat misdrijf in zijn persoon, zijn goederen dan wel zijn eer kan zijn geschaad; de omstandigheid dat de wet de vervolging wegens belaging afhankelijk stelt van de klacht van de persoon die beweert te worden belaagd, belet de rechter niet om vast te stellen dat dit misdrijf een ander persoon schade heeft berokkend.

- Art. 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

22 juni 2016

P.2015.0001.F

AC nr. ...

- Instellen van de strafvordering - Voorwaarde - Klacht

De klacht van de persoon die beweert te worden belaagd is aan geen bijzonder vormvereiste onderworpen en bestaat erin dat die persoon aangifte doet bij de overheid, waarbij hij te kennen geeft dat hij de strafrechtelijke vervolging van de dader wenst; niet vereist is dat de klager daarenboven uitdrukkelijk vraagt dat er strafvervolging wordt ingesteld (1). (1) Cass. 17 april 2012, AR P.11.1300.N, AC 2012, nr. 229.

- Art. 442bis, tweede lid Strafwetboek

22 juni 2016

P.2015.0001.F

AC nr. ...

BELASTING**- Belastingwet - Betwisting - Aard**

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

30 juni 2016

F.2015.0014.N

AC nr. ...

- Belastingwet - Betwisting - Aard

De wetgeving die de wezenlijke belangen van de Staat of van de gemeenschap betreft of die, in het privaatrecht, de juridische grondslagen vastlegt waarop de economische of morele orde berust, is van openbare orde; zulks impliceert dat een betwisting inzake de belastingwet de openbare orde raakt (1). (1) Zie concl OM.

30 juni 2016

F.2015.0014.N

AC nr. ...

BERUSTING**- Stilzwijgende berusting**

De stilzwijgende berusting in een rechterlijke beslissing kan alleen worden afgeleid uit bepaalde en met elkaar overeenstemmende akten of feiten waaruit blijkt dat de partij het vaste voornemen heeft haar instemming te betuigen met de beslissing; de afstand van het recht om een rechtsmiddel in te stellen moet strikt worden uitgelegd en mag slechts worden afgeleid uit feiten die voor geen andere uitleg vatbaar zijn (1). (1) Zie concl OM.

- Art. 1045, derde lid Gerechtelijk Wetboek

30 juni 2016

F.2015.0014.N

AC nr. ...

- Stilzwijgende berusting

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

30 juni 2016

F.2015.0014.N

AC nr. ...

- Stilzwijgende berusting - Betwisting inzake de belastingwet - Mogelijkheid tot berusting

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

30 juni 2016

F.2015.0014.N

AC nr. ...

- Afstamming - Vordering tot betwisting van vaderschap - Afstand van geding - In hoger beroep - Na het verstrijken van de beroepstermijn

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

- Afstand van geding - In hoger beroep - Draagwijdte - Na het verstrijken van de beroepstermijn

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

- Stilzwijgende berusting - Betwisting inzake de belastingwet - Mogelijkheid tot berusting

De belastingplichtige kan rechtsgeldig berusten in een beslissing die de vordering afwijst die hij heeft ingesteld tegen de Staat ter betwisting van een fiscale aanslag, nu dergelijke berusting de wezenlijke belangen van de Staat of van de gemeenschap niet bedreigt en derhalve de openbare orde niet verstoort (1). (1) Zie concl OM.

- Art. 1045, derde lid Gerechtelijk Wetboek

30 juni 2016

F.2015.0014.N

AC nr. ...

- Afstand van geding - In hoger beroep - Draagwijdte - Na het verstrijken van de beroepstermijn

Afstand van geding in hoger beroep impliceert niet noodzakelijk dat de partij het vast voornemen heeft haar instemming te betuigen met de beslissing; wanneer echter op het ogenblik waarop afstand van geding in hoger beroep wordt gedaan, het hoger beroep niet meer opnieuw kan worden ingesteld omdat de termijn daarvoor is verstreken, komt dit neer op een berusting in het beroepen vonnis (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 820, 821, 822, 823 en 826, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

- Afstamming - Vordering tot betwisting van vaderschap - Afstand van geding - In hoger beroep - Na het verstrijken van de beroepstermijn

Inzake een vordering tot betwisting van vaderschap kan niet geldig afstand van geding in hoger beroep worden gedaan wanneer op dat ogenblik niet meer opnieuw hoger beroep kan worden ingesteld omdat de beroepstermijn al is verstreken; de afstand in hoger beroep komt in dat geval immers neer op een berusting in het vonnis en dus op een verboden verzaking aan de vordering (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 820, 821, 822, 823 en 826, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 318 en 331quater Burgerlijk Wetboek

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

BESLAG

BEWAREND BESLAG

Bewarend beslag - Beslag op een zeeschip - Voorwaarde - Zeevordering voor leveranties

Krachtens artikel 1468 Gerechtelijk Wetboek kan het verzoek om beslag op een zeeschip slechts worden toegestaan om een zeevordering te waarborgen; volgens littera k) van deze bepaling worden als zeevordering onder meer beschouwd de vorderingen die voortvloeien uit de leveranties, waar ook, van waren of materiaal aan een schip voor het beheer of het onderhoud ervan; een zeevordering voor leveranties aan het schip moet steunen op een verbintenis aangegaan door de bevrachter of de scheepseigenaar of die hen kan worden toegerekend krachtens de vertrouwensleer (1). (1) Zie E. Dirix en K. Broeckx, Algemene Praktische Rechtsverzameling, Beslag, 336, nr.489.

- Artt. 1467, eerste lid, en 1468 Gerechtelijk Wetboek

30 juni 2016

C.2016.0061.N

AC nr. ...

BEURS

- Handel met voorwetenschap - Vermoeden - Voorwerp - Aard - Omkering van het vermoeden

Wanneer de persoon die voorkennis heeft, aantoonbaar dat die kennis zijn gedrag niet objectief heeft kunnen beïnvloeden, keert hij het vermoeden van gebruik van die informatie om.

- Art. 25, § 1, 1° Wet 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties

10 juni 2016

C.2015.0418.F

AC nr. ...

- Handel met voorwetenschap - Vermoeden - Voorwerp - Aard

De handel met voorwetenschap wordt, tot bewijs van het tegendeel, vermoed het karakter te hebben van een onverschuldigd voordeel dat uit informatie wordt gehaald waarvan men voorkennis heeft, ten nadele van derden die daarvan geen weet hebben, en zodoende de integriteit van de financiële markten en het vertrouwen van de investeerders aan te tasten.

- Art. 25, § 1, 1° Wet 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties

10 juni 2016

C.2015.0418.F

AC nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid - Koop - Concessieovereenkomst van alleenverkoop - Beëindiging - Geschillen - Bevoegdheid van de Belgische rechter - Forumbeding dat gerechten van een andere Lidstaat van de Europese Unie aanwijst - Artikel 23.1 EEX-Verordening - Artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet - Conflict - Voorrang

De toepassing van artikel 23.1 EEX-Verordening primeert op de toepassing van artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, ook al is die bepaling van dwingend recht; de Belgische rechter voor wie de concessiegever wordt gedagvaard op grond van voormeld artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, moet zich dus onbevoegd verklaren wanneer de concessieovereenkomst een geldig beding bevat in de zin van artikel 23.1 EEX-Verordening, dat het gerecht of de gerechten van een andere lidstaat aanwijst voor de kennisneming van geschillen die naar aanleiding van de concessieovereenkomst zijn ontstaan.

- Art. 4, eerste lid Wet 27 juli 1961 betreffende eenzijdige beëindiging van de voor onbepaalde tijd verleende concessies van alleenverkoop

- Art. 23.1 EEG-Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

23 juni 2016

C.2014.0092.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Bevoegdheid - Bevoegdheid ratione loci - Valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken - Gebruik in België - Bevoegdheid van de Belgische strafgerechten

De valsheid en het gebruik van valse stukken, die gepleegd zijn door eenzelfde persoon, vormen één enkel misdrijf; in zoverre het gebruik van de valsheid in geschrifte de voortzetting is van de valsheid, wordt de valsheid die in het buitenland werd gepleegd maar waarvan de dader gebruik maakt in België, geacht in België gepleegd te zijn (1). (1) Zie Cass. 7 juni 2011, AR P.11.0172.N, AC 2011, nr. 384; FR. LUGENTZ, "Faux en écritures authentiques et publiques, en écritures de commerce ou de banque et en écritures privées et usage de ces faux", Les Infractions, Volume 4, Les infractions contre la foi publique, Larcier, 2013, p. 224-225; J. SPREUTELS, FR. ROGGEN en E. ROGER FRANCE, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 250.

- Artt. 196 en 197 Strafwetboek

25 mei 2016

P.2016.0194.F

AC nr. ...

BEWIJS

ALGEMEEN

Algemeen - Elektronische handtekening - Ingescande handtekening - Bewijswaarde - Waarborgen - Beoordeling

Het staat aan de rechter de bewijswaarde van de elektronische handtekening te beoordelen en dus na te gaan of er voldoende waarborgen zijn of hij wiens ingescande handtekening is vermeld op de beslissing daadwerkelijk de beslissing ook heeft ondertekend (1). (1) De beslissing van het Hof is in overeenstemming met de rechtspraak van de Raad van Staat als cassatierechter tegen beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS nr. 207.655 en 207.656 van 24 september 2010) en met de rechtspraak van het arbeidshof Brussel (Arbhof Brussel 11 oktober 2013 en 14 februari 2014, RDTI 2014, 115 e.v., noot J. Hubin). Ze wordt niet ernstig in vraag gesteld door de doctrine (o.m. J. Funck, "Prescription et délai raisonnable en sécurité sociale: questions d'actualité", in Questions spéciales de droit social. Hommage à Michel Dumont, Larcier, Brussel, 2014, 192-193; P. Van Eecke, Juridische aspecten van de elektronische handtekening, in CBR Jaarboek 2010-2011, 149, nr. 36 en nr. 38, p. 150; E. Montero, La signature électronique au banc de la jurisprudence, DAOR 2011, 231 e.v.). AH.

3 augustus 2016

P.2016.0862.N

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Vermoedens - Handel met voorwetenschap - Vermoeden - Voorwerp - Aard - Omkering van het vermoeden

Wanneer de persoon die voorkennis heeft, aantoonbaar dat die kennis zijn gedrag niet objectief heeft kunnen beïnvloeden, keert hij het vermoeden van gebruik van die informatie om.

- Art. 25, § 1, 1° Wet 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties

10 juni 2016

C.2015.0418.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vermoedens - Handel met voorwetenschap - Vermoeden - Voorwerp - Aard

De handel met voorwetenschap wordt, tot bewijs van het tegendeel, vermoed het karakter te hebben van een onverschuldigd voordeel dat uit informatie wordt gehaald waarvan men voorkennis heeft, ten nadele van derden die daarvan geen weet hebben, en zodoende de integriteit van de financiële markten en het vertrouwen van de investeerders aan te tasten.

- Art. 25, § 1, 1° Wet 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties

10 juni 2016

C.2015.0418.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Bewijsvoering - Misbruik van vertrouwen door zaakvoerder ten nadele van de vennootschap

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren waarbij de rechter rekening mag houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklaagde geven; zodoende kan de rechter de schuld van een zaakvoerder aan misbruik van vertrouwen ten nadele van de vennootschap afleiden uit het feit dat die zaakvoerder niet kan verantwoorden dat hij de gelden die hij volgens de boekhoudkundige stukken heeft afgenomen van de vennootschapsrekening, heeft besteed in het belang van de vennootschap waardoor aldus de rechter het vermoeden van onschuld of de regels betreffende de bewijslast in strafzaken niet miskent en hij evenmin artikel 491 Strafwetboek schendt (1). (1) Zie Cass. 11 maart 2014, AR P.12.1903.N, AC 2014, nr. 197.

- Art. 1993 Burgerlijk Wetboek
- Artt. 257, eerste lid, en 258 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

31 mei 2016

P.2015.1507.N

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Beklaagde - Verweermiddel - Bestaan en uitvoering van een overeenkomst - Toepassing van de regels van het bewijs in strafzaken

Wanneer het misdrijf verband houdt met de uitvoering van een overeenkomst waarvan het bestaan ontkend of waarvan de uitlegging betwist wordt, gedraagt de strafrechter zich naar de regels van het burgerlijk recht bij zijn beslissing over het bestaan van die overeenkomst of over de uitvoering ervan; daaruit volgt dat het bewijs van de overeenkomst die de dader van het misbruik van vertrouwen verplichtte om de zaak terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken of aan te wenden, moet worden geleverd overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht, indien die overeenkomst wordt betwist; die verplichting heeft niet tot gevolg dat de strafrechter, wanneer een beklaagde voor zijn verdediging het bestaan van een overeenkomst en de uitvoering ervan aanvoert, zich naar de regels van het burgerlijk recht moet gedragen; in dat geval moeten de regels van het bewijs in strafzaken worden toegepast (1). (1) Zie Cass. 24 oktober 2007, AR P.07.0799.F, AC 2007, nr. 502.

- Artt. 491 en 544 Strafwetboek
- Art. 16, eerste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

29 juni 2016

P.2015.0395.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vermoedens - Vermoedens van feitelijke aard - Misbruik van vertrouwen door zaakvoerder ten nadele van de vennootschap - Toepassing

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren waarbij de rechter rekening mag houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklaagde geven; zodoende kan de rechter de schuld van een zaakvoerder aan misbruik van vertrouwen ten nadele van de vennootschap afleiden uit het feit dat die zaakvoerder niet kan verantwoorden dat hij de gelden die hij volgens de boekhoudkundige stukken heeft afgenomen van de vennootschapsrekening, heeft besteed in het belang van de vennootschap waardoor aldus de rechter het vermoeden van onschuld of de regels betreffende de bewijslast in strafzaken niet miskent en hij evenmin artikel 491 Strafwetboek schendt (1). (1) Zie Cass. 11 maart 2014, AR P.12.1903.N, AC 2014, nr. 197.

- Art. 1993 Burgerlijk Wetboek
- Artt. 257, eerste lid, en 258 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

31 mei 2016

P.2015.1507.N

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Misbruik van vertrouwen door zaakvoerder ten

nadele van de vennootschap

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren waarbij de rechter rekening mag houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklaagde geven; zodoende kan de rechter de schuld van een zaakvoerder aan misbruik van vertrouwen ten nadele van de vennootschap afleiden uit het feit dat die zaakvoerder niet kan verantwoorden dat hij de gelden die hij volgens de boekhoudkundige stukken heeft afgenomen van de vennootschapsrekening, heeft besteed in het belang van de vennootschap waardoor aldus de rechter het vermoeden van onschuld of de regels betreffende de bewijslast in strafzaken niet miskent en hij evenmin artikel 491 Strafwetboek schendt (1). (1) Zie Cass. 11 maart 2014, AR P.12.1903.N, AC 2014, nr. 197.

- Art. 1993 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 257, eerste lid, en 258 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

31 mei 2016

P.2015.1507.N

AC nr. ...

BORGTOCHT

- Begrip - Wijze van interpretatie

Krachtens artikel 2015 Burgerlijk Wetboek wordt een borgtocht niet vermoed, moet hij uitdrukkelijk zijn aangegaan en mag men hem niet verder uitstrekken dan de perken waarbinnen hij is aangegaan; uit deze wetsbepaling volgt dat de borgtocht beperkend moet worden geïnterpreteerd in die zin dat de borg enkel kan worden geacht zich te willen verbinden tot zekerheid van verbintenissen die hij redelijkerwijze kan voorzien bij het sluiten van de borgtocht.

- Art. 2015 Burgerlijk Wetboek

19 mei 2016

C.2015.0320.N

AC nr. ...

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING

- Burgerlijke rechtsvordering voor de strafrechter - Titularis van de vordering - Voorwaarde - Misdrijf belaging

De burgerlijke rechtsvordering kan voor de strafrechter worden ingesteld door eenieder die beweert persoonlijk te zijn benadeeld door het misdrijf dat het voorwerp van de strafvordering uitmaakt, met andere woorden door eenieder die verantwoordt dat hij door dat misdrijf in zijn persoon, zijn goederen dan wel zijn eer kan zijn geschaad; de omstandigheid dat de wet de vervolging wegens belaging afhankelijk stelt van de klacht van de persoon die beweert te worden belaagd, belet de rechter niet om vast te stellen dat dit misdrijf een ander persoon schade heeft berokkend.

- Art. 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

22 juni 2016

P.2015.0001.F

AC nr. ...

- Douane en accijnzen - Verbeurdverklaring - Niet-overlegging van de verbeurdverklaarde goederen - Veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde - Aard van deze veroordeling - Grondslag

De veroordeling inzake douane en accijnzen tot betaling van de tegenwaarde van verbeurdverklaarde goederen die niet zijn aangehaald, vormt een toepassing van de uit de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek voortvloeiende regel dat elke schuldenaar van een zaak als schadevergoeding de tegenwaarde ervan moet betalen indien hij ze heeft onttrokken aan zijn schuldeiser of wanneer hij, door zijn toedoen, tekort komt aan de verplichting de zaak te leveren; artikel 44 Strafwetboek bepaalt dat de veroordeling tot de bij de wet uitgesproken straffen altijd wordt uitgesproken onverminderd de teruggave en de schadevergoeding die aan partijen mochten zijn verschuldigd en die bepaling vormt een toepassing van de hiervoor vermelde regel (1). (1) Cass. 19 januari 2016, AR P.14.1519.N, AC 2016, nr....; Cass. 15 februari 2011, AR P.09.1566.N, AC 2011, nr. 130 met concl. advocaat-generaal P.DUINSLAEGER.

28 juni 2016

P.2014.1588.N

AC nr. ...

- Douane en accijnzen - Verbeurdverklaring - Niet-overlegging van de verbeurdverklaarde goederen - Veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde - Aard van deze veroordeling - Grondslag

De veroordeling inzake douane en accijnzen tot betaling van de tegenwaarde van de verbeurdverklaarde goederen ingeval van niet-overlegging als burgerrechtelijk gevolg van de strafrechtelijke veroordeling tot verbeurdverklaring, vormt een toepassing van de uit de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek voortvloeiende regel dat elke schuldenaar van een zaak als schadevergoeding de tegenwaarde ervan moet betalen indien hij ze heeft onttrokken aan zijn schuldeiser, of wanneer hij, door zijn toedoen, tekort komt aan de verplichting de zaak te leveren; de strafrechter ontleent de bevoegdheid om te veroordelen tot de betaling van de tegenwaarde van de verbeurdverklaarde goederen bij niet-overlegging ervan aan het voormelde beginsel, waarvan artikel 44 Strafwetboek een toepassing vormt (1). (1) Cass. 15 februari 2011, AR P.09.1566.N, AC 2011, nr.130 met concl. advocaat-generaal P. DUINSLAEGER.

28 juni 2016

P.2014.1132.N

AC nr. ...

CASSATIE

BEVOEGDHEID VAN HET HOF

Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Valse stukken - Gebruik - Doel van de dader - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toezicht door het Hof

De rechter stelt onaantastbaar vast welk het doel was van de dader die gebruik heeft gemaakt van een vals stuk en waarin dit gebruik heeft bestaan; het Hof toetst alleen of de feitelijke vaststellingen die de rechter maakt, zijn oordeel over dat doel en gebruik naar recht kunnen verantwoorden.

7 juni 2016

P.2016.0182.N

AC nr. ...

Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Misdrijf - Rechtvaardiging - Dwaling - Onoverwinnelijke dwaling - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toezicht van het Hof

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of een beklagde onoverwinnelijk heeft gedwaald; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de door hem gedane vaststellingen geen gevolgen trekt die op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

7 juni 2016

P.2015.0135.N

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde - Begin - Eiser die in een niet-aangrenzend Europees land verblijft - Tegen het cassatieberoep opgeworpen middel van niet-ontvankelijkheid - Laattijdigheid - Bestreden arrest - Betekening via de post - Bewijs - Stukken waarop het Hof vermag acht te slaan

De stukken die de verweerder tot staving van de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep overlegt, moeten bij zijn memorie van antwoord worden gevoegd en bijgevolg moet er, bij het beoordelen van het tegen het cassatieberoep opgeworpen middel van niet-ontvankelijkheid, geen acht worden geslagen op de hierna neergelegde stukken.

- Artt. 55, 2°, 1073, eerste en tweede lid, 1098 en 1100 Gerechtelijk Wetboek

10 juni 2016

C.2013.0298.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Termijn voor de indiening van de memorie van antwoord - Ontvankelijkheid

De termijn van acht dagen bedoeld in artikel 429, derde lid, Wetboek van Strafvordering, is een volle termijn, wat inhoudt dat acht volledig vrije dagen moeten worden gelaten tussen de dag van de indiening van de memorie van antwoord en de dag van de rechtszitting; indien de negende en de tiende dag vóór de rechtszitting een zaterdag, zondag of feestdag zijn, moet de memorie ervóór zijn neergelegd (1). (1) Zie: Cass. 19 mei 2015, AR P.15.0559.N, AC 2015, nr. 326.

7 juni 2016

P.2016.0294.N

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Verklaring van cassatieberoep na 1 februari 2016 - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Handtekening van een advocaat die houder is van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures - Termijn om de stukken neer te leggen die van de opleiding getuigen

De cassatieberoepen, die na 1 februari 2016 zijn ingesteld door een advocaat, van wie niet blijkt uit de stukken die zijn neergelegd binnen de termijn van twee maanden bepaald in artikel 429, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, dat hij houder is van het in artikel 425, § 1, tweede lid, van dat wetboek bedoelde getuigschrift, zijn niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 5 april 2016, AR P.16.0344.N, AC 2016, nr.; Cass. 10 mei 2016, AR P.16.0284.N, AC 2016, nr.

- Artt. 425, § 1, tweede lid, en 429, tweede lid Wetboek van Strafvordering

1 juni 2016

P.2016.0252.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Advocaat - Opleiding - Getuigschrift

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

17 augustus 2016

P.2016.0891.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Cassatieberoep gericht tegen een rechtspersoon waarvoor een lasthebber ad hoc werd aangewezen - Ontvankelijkheid

Om regelmatig te zijn, moet de betekening van het cassatieberoep tegen een rechtspersoon waarvoor een lasthebber ad hoc werd aangewezen, aan laatstgenoemde gebeuren.

- Art. 427, eerste lid Wetboek van Strafvordering
- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

15 juni 2016

P.2016.0254.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Uitlevering - Internationaal aanhoudingsbevel - Onderzoeksgerechten - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest over de uitvoerbaarverklaring - Cassatieberoep zonder toedoen van een advocaat - Ontvankelijkheid

Voor het cassatieberoep ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer, die een internationaal aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaart, gelden de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering zodat het cassatieberoep waarvan de verklaring niet werd gedaan door een advocaat op de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen, niet ontvankelijk is.

- Art. 425, § 1 Wetboek van Strafvordering

7 juni 2016

P.2016.0520.N

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Advocaat - Opleiding - Getuigschrift

Artikel 425, § 1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de advocaat die de verklaring van cassatieberoep doet en tekent, houder moet zijn van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures als bedoeld in boek II, titel III, heeft een algemene draagwijdte en is op alle procedures van toepassing, tenzij daarvan bij een bijzondere wet wordt afgeweken, wat niet het geval is voor het cassatieberoep gericht tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank; uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, moet blijken dat de verklaring van cassatieberoep werd gedaan door een advocaat die houder is van dat getuigschrift (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 97, § 1, tweede lid Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten
- Art. 425, § 1, tweede lid Wetboek van Strafvordering

17 augustus 2016

P.2016.0891.F

AC nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

ALGEMEEN

Algemeen - Overname van de bewoordingen van de akte - Te voegen stuk - Ontvankelijkheid - Bewijskracht van de akten - Miskenning

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

30 juni 2016

C.2015.0414.N

AC nr. ...

Algemeen - Bewijskracht van de akten - Miskenning - Overname van de bewoordingen van de akte - Te voegen stuk - Ontvankelijkheid

Het middel dat is afgeleid uit de miskening van de bewijskracht van een akte, is niet ontvankelijk wanneer de bestreden beslissing de bewoordingen van die akte niet overneemt en de eisers aan het Hof geen eensluidend verklaard afschrift van die akte overleggen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1319, 1320 en 1322 Gerechtelijk Wetboek

30 juni 2016

C.2015.0414.N

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Belang - Vervanging van een rechtsgrond - Ontvankelijkheid

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het cassatiemiddel dat niet tot cassatie kan leiden doordat de bestreden beslissing op grond van een door het Hof in de plaats gestelde rechtsgrond naar recht verantwoord is (1). (1) Cass. 23 maart 2012, AR D.11.0002.F, AC 2012, nr. 193.

10 juni 2016

C.2014.0565.F

AC nr. ...

COMMUNICATIE TELECOMMUNICATIE

- Privé-communicaties - Opnemen van een privégesprek waaraan men zelf deelneemt zonder medeweten van de andere deelnemers - Gebruik opname buiten het geval van gebruik voor zichzelf en buiten het geval bedoeld in artikel 314bis Strafwetboek - Gevolg - Beoordeling door de rechter - In aanmerking te nemen criteria

Het gebruik van de opname van een gesprek door een deelnemer aan dat gesprek zonder medeweten van de andere deelnemers, buiten het geval van louter gebruik voor zichzelf en anders dan het gebruik bedoeld in artikel 314bis, §2, tweede lid, Strafwetboek, kan een inbreuk zijn op artikel 8 EVRM; bij de beoordeling of dat gebruik een inbreuk oplevert op artikel 8 EVRM betreft de rechter onder meer het criterium van de redelijke privacyverwachting van de deelnemers aan het gesprek of het doel dat met het gebruik van de opname wordt beoogd en daarbij kunnen onder meer de inhoud van het gesprek, de omstandigheden waaronder het gesprek plaatsvond, de hoedanigheid van de deelnemers aan het gesprek en de hoedanigheid van de bestemming van de opname een rol spelen (1). (1) Zie: Cass. 9 september 2008, AR P.08.0276.N, AC 2008, nr. 458 met concl. advocaat-generaal TIMPERMAN; Cass. 17 november 2015, AR P.15.0880.N, AC 2015, nr. ... met concl. advocaat-generaal met opdracht WINANTS.

7 juni 2016

P.2016.0294.N

AC nr. ...

DIEFSTAL EN AFPERSING

- Afpersing - Bestanddelen - Onrechtmatig voordeel

De bestanddelen van afpersing bestaan enerzijds in het zich toe-eigenen van andermans goed of van een onrechtmatig voordeel ten nadele van een derde en, anderzijds, een al even onrechtmatige dwang, aangezien die erin bestaat de toestemming van het slachtoffer door geweld of bedreiging ongeldig te maken; een voordeel houdt niet op onrechtmatig te zijn enkel omdat de dader van de feiten meent dat dit voordeel hem verschuldigd is (1). (1) Zie Cass. 17 februari 2016, AR P.15.1593.F, AC 2016, nr.

- Art. 470 Strafwetboek

22 juni 2016

P.2016.0010.F

AC nr. ...

DOUANE EN ACCIJNZEN

- Algemene aangifte - Personen gehouden of gemachtigd om deze algemene aangifte te doen - Draagwijdte

Uit de bepalingen van artikel 24, § 1 en § 2, AWDA volgt niet dat met betrekking tot de in de verordeningen de Europese Unie bepaalde verplichtingen met betrekking tot het binnenbrengen van de goederen in het land, het aanbieden ervan bij de douane, de summiere aangifte ervan, de lossing en de tijdelijke opslag ervan, de rechter niet op basis van de omstandigheden van de zaak moet nagaan of de scheepsagent ten grondslag heeft gelegen aan het op onregelmatige wijze binnenbrengen van goederen.

28 juni 2016

P.2014.1672.N

AC nr. ...

- Communautair Douanewetboek - Artikel 239 CDW - Begrip overmacht - Draagwijdte

De bepaling van artikel 239 CDW bevat een eigen communautair overmachtsbegrip en deze mogelijkheid tot kwijtschelding van rechten moet volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie eng worden uitgelegd, aangezien zij, overeenkomstig artikel 233.1, b, CDW, een oorzaak is van tenietgaan van de douaneschuld; dat artikel beantwoordt aan de noodzaak om de eigen middelen van de Unie te beschermen en er kan dan ook slechts een beroep worden gedaan op overmacht volgens de regels die zijn neergelegd in deze bepaling (1). (1) HvJ 17 februari 2011, nr. C-78/10, Berel.

28 juni 2016

P.2014.1672.N

AC nr. ...

- Communautair Douanewetboek - Artikel 202.2 CDW - Vertrouwensbeginsel - Draagwijdte

De bepaling van artikel 202.2 CDW heeft volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie als doel de betaling achteraf van in- of uitvoerrechten te beperken tot die gevallen waarin een dergelijke betaling gerechtvaardigd is en verenigbaar met een zo fundamenteel beginsel als het vertrouwensbeginsel; aldus bevat deze bepaling een bevestiging van het vertrouwensbeginsel, waarbij de toepassingsvoorwaarden uitdrukkelijk worden bepaald en in dergelijk geval moet geen beroep worden gedaan op het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, maar dienen de in het CDW bepaalde voorwaarden te worden getoetst (1). (1) HvJ 20 november 2008, C-375/07, Heuschen ea.; zie L. VANDENBERGHE, 'Rechtmatig vertrouwen in actieve vergissingen van de administratie: begaat het Hof van Cassatie een actieve vergissing, met miskennen van de Europese btw- en douanerechtspraak?', TFR 2014, 280, nr. 9; L. VANDENBERGHE, 'Douanetarief- classificatie: bevestiging van het vertrouwensbeginsel', Fisc.Act. 2011, afl. 10, 1-6.

28 juni 2016

P.2014.1672.N

AC nr. ...

- Communautair Douanewetboek - Artikel 202.3 CDW - Schuldenaar van een douaneschuld - Draagwijdte van het begrip

Artikel 202.3 CDW duidt als schuldenaar van een douaneschuld die ontstaat door het op onregelmatige wijze binnenbrengen van goederen onder meer de persoon aan die de goederen op onregelmatige wijze heeft binnengebracht; naar die bepaling, welke tot doel heeft de voorwaarden voor het bepalen van de schuldenaren van de douaneschuld volledig vast te stellen, moet volgens het Hof van Justitie van de Europese Unie elke persoon worden begrepen die wegens zijn handelwijze moet worden geacht aan het op onregelmatige wijze binnenbrengen van de goederen ten grondslag te hebben gelegen en het staat aan de rechter om op basis van de omstandigheden van zaak te oordelen of hij die de summiere aangifte of de aangifte voor een douaneregeling heeft ingediend, door de vermelding van een onjuiste benaming in dit document ten grondslag heeft gelegen aan het op onregelmatige wijze binnenbrengen van de goederen (1). (1) HvJ 23 september 2004, nr. C-414/02, Spedition Ulustrans; HvJ 3 maart 2005, C-159/03, Papismedov.

28 juni 2016

P.2014.1672.N

AC nr. ...

- Verbeurdverklaring - Niet-overlegging van de verbeurdverklearde goederen - Veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde - Grondslag voor de veroordeling

Uit de toepassing van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek en artikel 44 Straf- wetboek volgt dat de rechter zo hij veroordeelt tot verbeurdverklaring van niet - aangehaalde goederen tevens verplicht is te veroordelen tot de betaling van de tegenwaarde van de niet-aangehaalde goederen en dit ongeacht of de niet-overlegging het gevolg is van een van het bewezen verklaarde misdrijf te onderscheiden foutief gedrag, aangezien die verplichting enkel voortvloeit uit het gepleegde misdrijf zelf; de veroordeling tot betaling van de tegenwaarde van de niet-aangehaalde verbeurdverklearde goederen vereist dan ook niet een in kracht van gewijsde getreden verbeurdverklaring van die goederen.

28 juni 2016

P.2014.1588.N

AC nr. ...

- Veroordeling wegens een misdrijf - teruggave en schadevergoeding - Verbeurdverklaring - Niet-overlegging van de verbeurdverklearde goederen - Veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde - Aard van deze veroordeling - Hoofdelijkheid

Artikel 50 Strafwetboek bepaalt dat alle wegens een zelfde misdrijf veroordeelde personen hoofdelijk zijn gehouden tot teruggave en schadevergoeding; als burgerrechtelijk gevolg van de strafrechtelijke veroordeling tot verbeurdverklaring, maakt de verplichting tot betaling van de tegenwaarde van verbeurdverklearde goederen die niet zijn aangehaald, een schadevergoeding uit in de zin van die bepaling en bijgevolg moet de rechter alle beklagden die hij veroordeelt wegens de onttrekking van goederen aan het douanetoezicht en ten laste van wie hij de verbeurdverklaring van die goederen dient te bevelen, hoofdelijk veroordelen tot betaling van de tegenwaarde bij de niet-overlegging ervan, ongeacht of die niet-overlegging als dusdanig al dan niet een gevolg is van hun foutief gedrag (1). (1) Cass. 19 januari 2016, AR P.14.1519.N., AC 2016, nr....

28 juni 2016

P.2014.1588.N

AC nr. ...

- Verbeurdverklaring - Niet-overlegging van de verbeurdverklearde goederen - Veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde - Aard van deze veroordeling - Grondslag

De veroordeling inzake douane en accijnzen tot betaling van de tegenwaarde van verbeurdverklearde goederen die niet zijn aangehaald, vormt een toepassing van de uit de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek voortvloeiende regel dat elke schuldenaar van een zaak als schadevergoeding de tegenwaarde ervan moet betalen indien hij ze heeft onttrokken aan zijn schuldeiser of wanneer hij, door zijn toedoen, tekort komt aan de verplichting de zaak te leveren; artikel 44 Strafwetboek bepaalt dat de veroordeling tot de bij de wet uitgesproken straffen altijd wordt uitgesproken onverminderd de teruggave en de schadevergoeding die aan partijen mochten zijn verschuldigd en die bepaling vormt een toepassing van de hiervoor vermelde regel (1). (1) Cass. 19 januari 2016, AR P.14.1519.N, AC 2016, nr....; Cass. 15 februari 2011, AR P.09.1566.N, AC 2011, nr. 130 met concl. advocaat-generaal P.DUINSLAEGER.

28 juni 2016

P.2014.1588.N

AC nr. ...

- Verbeurdverklaring van goederen onttrokken aan het douanetoezicht - Aard van deze verbeurdverklaring

De artikelen 220, § 1, 221, § 1, en 257, § 3, AWDA verplichten de verbeurdverklaring van de goederen die worden onttrokken aan het douanetoezicht en deze verbeurdverklaring heeft een zakelijk karakter omdat het uitspreken ervan niet vereist dat de veroordeelde eigenaar is van de verbeurd te verklaren goederen en evenmin dat de ontduiker bekend is.

28 juni 2016

P.2014.1588.N

AC nr. ...

- Verbeurdverklaring - Niet-overlegging van de verbeurdverklarde goederen - Veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde - Aard van deze veroordeling - Grondslag

De veroordeling inzake douane en accijnzen tot betaling van de tegenwaarde van de verbeurdverklarde goederen ingeval van niet-overlegging als burgerrechtelijk gevolg van de strafrechtelijke veroordeling tot verbeurdverklaring, vormt een toepassing van de uit de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek voortvloeiende regel dat elke schuldenaar van een zaak als schadevergoeding de tegenwaarde ervan moet betalen indien hij ze heeft onttrokken aan zijn schuldeiser, of wanneer hij, door zijn toedoen, tekort komt aan de verplichting de zaak te leveren; de strafrechter ontleent de bevoegdheid om te veroordelen tot de betaling van de tegenwaarde van de verbeurdverklarde goederen bij niet-overlegging ervan aan het voormelde beginsel, waarvan artikel 44 Strafwetboek een toepassing vormt (1). (1) Cass. 15 februari 2011, AR P.09.1566.N, AC 2011, nr.130 met concl. advocaat-generaal P. DUINSLAEGER.

28 juni 2016

P.2014.1132.N

AC nr. ...

- Verbeurdverklaring - Niet-overlegging van de verbeurdverklarde goederen - Veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde - Aard van deze veroordeling

De veroordeling inzake douane en accijnzen tot betaling van de tegenwaarde van de verbeurdverklarde goederen bij niet-overlegging ervan is geen straf, maar een burgerrechtelijk gevolg van de veroordeling tot verbeurdverklaring (1). (1) Cass. 3 december 1860, Pas. 1860, I, 401; Cass. 4 juni 1917, Pas. 1917, I, 30; Cass. 21 september 1999, AR P.98.1346.N, AC 1999, nr. 474; Cass. 29 april 2003, AR P.02.1459.N- AR P.02.1578.N, AC 2003, nr. 268; Cass. 29 april 2003, AR P.02.1461.N, AC 2003, nr. 269; Cass. 2 september 2003, AR P.01.1494.N, AC 2003, nr. 409; Cass. 31 oktober 2006, AR P.06.0928.N, AC 2006, nr. 531; Cass. 12 februari 2008, AR P.07.1562.N, AC 2008, nr. 105; Cass. 15 februari 2011, AR P.09.1566.N, AC 2011, nr.130 met concl. advocaat-generaal P. DUINSLAEGER; Cass. 29 april 2014, AR P.14.0083.N, NC 2014, 318 en noot P. WAETERINX, 'Juridische "creativiteit" ten dienste van de "kaalpluk" bij accijns- en douane fraude'; zie ook A. DE NAUW, 'Een wettelijke straf zonder wettelijke basis. De veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde van de verbeurd verklaarde goederen bij niet-overlegging ervan in douane en accijnzen', noot onder GwH 1 december 2011, nr. 181/2011, NC 2013, 48-53; Cass. 19 januari 2016, AR P.14.1519.N, AC 2016, nr...

28 juni 2016

P.2014.1132.N

AC nr. ...

- Communautair Douanewetboek - Artikel 221.3 CDW (oud) - Verjaring van de douaneschuld - Aanvangsdatum

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt dat de regel over de aanvangsdatum van de verjaring van artikel 221.3 CDW (oud) een materiële rechtsregel is, die derhalve niet kan worden toegepast op de invordering van een douaneschuld die vóór de inwerkingtreding van deze bepaling is ontstaan (1). (1) HvJ 23 februari 2006, nr. C-201/04, Molenbergnatie.

28 juni 2016

P.2014.1672.N

AC nr. ...

ENERGIE

- Beslissing CREG - Bestuurshandeling - Motivering - Afdoende karakter - Begrip

Het afdoende karakter van de motivering houdt in dat deze pertinent moet zijn en draagkrachtig, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen; de motivering moet eenieder, die gerechtigd is op te komen tegen de bestuurshandeling, in staat stellen te beoordelen of hij dit met nuttig gevolg kan doen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

19 mei 2016 C.2013.0256.N AC nr. ...

- Tariefvoorstel - Gemotiveerde beslissing - Verplichting regulator - Artikel 12, § 7, Wet 29 april 1999 - Omvang

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016 C.2013.0256.N AC nr. ...

- Beslissing CREG - Bestuurshandeling - Uitdrukkelijke motivering - Artikel 6 Wet 29 juli 1991 - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016 C.2013.0256.N AC nr. ...

- Beslissing CREG - Bestuurshandeling - Motivering - Afdoende karakter - Begrip

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016 C.2013.0256.N AC nr. ...

- Tariefvoorstel - Gemotiveerde beslissing - Verplichting regulator - Artikel 12, § 7, Wet 29 april 1999 - Omvang

De in artikel 12, §7, van de wet van 29 april 1999 neergelegde verplichting voor de regulator om zijn gemotiveerde beslissing over het tariefvoorstel mede te delen aan de netbeheerder, geldt niet enkel ten aanzien van de netbeheerder als aanvrager van de vergunning en de rechter, maar ten aanzien van elke betrokkene die tegen de bestuurshandeling kan opkomen; uit de vereiste dat de motivering eenieder, die gerechtigd is op te komen tegen de bestuurshandeling, in staat moet stellen te beoordelen of hij dit met nuttig gevolg kan doen, volgt tevens dat het noodzakelijk is de redenen uiteen te zetten waarom de argumentatie van de netbeheerder wordt bijgetreden (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 12, § 7 Wet 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt

- Artt. 3 en 6 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

19 mei 2016 C.2013.0256.N AC nr. ...

- Beslissing CREG - Bestuurshandeling - Uitdrukkelijke motivering - Artikel 6 Wet 29 juli 1991 - Toepassing

Krachtens artikel 6 van de Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is deze wet slechts van toepassing op de bijzondere regelingen waarbij de uitdrukkelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen is voorgeschreven, in zoverre deze regelingen minder strenge verplichtingen opleggen dan die bepaald in de voorafgaande artikelen; hieruit volgt dat de strengste motiveringsplicht van toepassing moet zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 6 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

19 mei 2016

C.2013.0256.N

AC nr. ...

- Energiebeleid - Architect - Controle op de uitvoering van de werken - Verwittigingsplicht - Toezicht EPB-eisen

Ingevolge artikel 11.1.11, vierde lid, van het decreet van het Vlaamse parlement van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid rust een verwittigingsplicht op de architect die met de controle op de uitvoering van de werken belast is; deze bepaling houdt evenwel niet in dat de architect steeds gehouden is toezicht uit te oefenen op de werken die relevant zijn inzake de EPB-eisen.

- Art. 11.1.11, vierde lid Decreet Vlaams Parlement 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid

19 mei 2016

D.2015.0005.N

AC nr. ...

ERFENISSEN

- Begiftiging langstlevende echtgenoot - Wet tot wijziging van het erfrecht van de langstlevende echtgenoot - Overgangsregeling - Artikel 35, tweede lid - Door de wet ingesteld vermoeden

Het bij wijze van overgangsregeling door artikel 35, lid 2, van de wet van 14 mei 1981 tot wijziging van het erfrecht van de langstlevende echtgenoot ingesteld vermoeden geldt enkel wanneer de echtgenoten elkaar hebben begiftigd met het ten tijde van de begiftiging grootste beschikbaar gedeelte of de hoegrootheid van hun gift hebben bepaald op het alsdan grootste beschikbaar gedeelte, hetzij een vierde in volle eigendom en een vierde in vruchtgebruik.

- Art. 35, tweede lid Wet 14 mei 1981 tot wijziging van het erfrecht van de langstlevende echtgenoot

- Art. 1094 Burgerlijk Wetboek

9 juni 2016

C.2015.0388.N

AC nr. ...

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL

- Overlevering - Weigering - Verantwoording - Kennelijk gevaar voor de rechten van betrokkene - Uitvaardigende lidstaat - Vermoeden van eerbiediging van de fundamentele rechten - Weerlegging - Omstandige gegevens - Verjaring van de strafvordering - Overschrijding van de redelijke termijn - Voldoening

Gelet op het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarop het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten berust, moet de weigering tot overlevering worden verantwoord met omstandige gegevens die wijzen op een kennelijk gevaar voor de rechten van betrokkene, die het vermoeden van eerbiediging van die rechten, dat de uitvaardigende lidstaat geniet, kunnen weerleggen (1); het risico op schending van fundamentele rechten kan niet worden aangetoond op grond van loutere vermoedens of speculaties. (1) Cass. 19 november 2013, AR P.13.1765.N, AC 2013, nr. 615.

10 augustus 2016

P.2016.0889.N

AC nr. ...

- Strafvuitvoering - Tenuitvoerlegging - Onderzoek van de redelijke termijn door het onderzoeksgerecht

De miskennis van het recht op de behandeling van de tenuitvoerlegging van een strafrechtelijke veroordeling binnen een redelijke termijn in de zin van artikel 6.1 EVRM kan door een nationale instantie slechts onderzocht worden voor zover die nationale instantie van de strafuitvoering kennis kan nemen; dit is niet het geval voor het onderzoeksgerecht van de uitvoerende autoriteit van een lidstaat, dat uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel; in dat geval is de strafuitvoering immers enkel aanhangig bij de uitvaardigende rechterlijke instantie die bijgevolg de enige is die rechtsmacht heeft om uitspraak te doen over de strafuitvoering (1). (1) Cass. 10 januari 2014, AR P.12.0024.N, AC 2012, nr. 21.

20 juli 2016

P.2016.0805.N

AC nr. ...

- Overlevering - Weigering - Verantwoording - Kennelijk gevaar voor de rechten van betrokkene - Risico op schending - Aantoning door loutere vermoedens of speculaties - Voldoening

Gelet op het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarop het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten berust, moet de weigering tot overlevering worden verantwoord met omstandige gegevens die wijzen op een kennelijk gevaar voor de rechten van betrokkene, die het vermoeden van eerbiediging van die rechten, dat de uitvaardigende lidstaat geniet, kunnen weerleggen (1); het risico op schending van fundamentele rechten kan niet worden aangetoond op grond van loutere vermoedens of speculaties. (1) Cass. 19 november 2013, AR P.13.1765.N, AC 2013, nr. 615.

10 augustus 2016

P.2016.0889.N

AC nr. ...

- Overlevering - Procedure - Lidstaten - Beginsel van wederzijds vertrouwen

Gelet op het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarop het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten berust, moet de weigering tot overlevering worden verantwoord met omstandige gegevens die wijzen op een kennelijk gevaar voor de rechten van betrokkene, die het vermoeden van eerbiediging van die rechten, dat de uitvaardigende lidstaat geniet, kunnen weerleggen (1); het risico op schending van fundamentele rechten kan niet worden aangetoond op grond van loutere vermoedens of speculaties. (1) Cass. 19 november 2013, AR P.13.1765.N, AC 2013, nr. 615.

10 augustus 2016

P.2016.0889.N

AC nr. ...

- Weigeringsgrond - Belgische gerechten - Bevoegdheid - Kennisneming van de feiten - Feitelijke grondslag van het Europees aanhoudingsbevel - Vervolgbaarheid in België

Voor de toepassing van de weigeringsgrond vervat in artikel 4, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel is niet alleen vereist dat de strafvordering of de straf volgens de Belgische wet is verjaard, maar ook dat de Belgische gerechten bevoegd zijn om kennis te nemen van de feiten; de tweede voorwaarde heeft betrekking op de vervolgbaarheid in België van de feiten die aan het Europees aanhoudingsbevel ten grondslag liggen.

10 augustus 2016

P.2016.0889.N

AC nr. ...

- Tenuitvoerlegging - Onderzoeksgerecht - Toezicht - Voorwerp - Beschikking van de onderzoeksrechter

De onderzoeksgerechten die bij toepassing van de artikelen 16 en 17 Wet Europees Aanhoudingsbevel uitspraak doen, hebben enkel te oordelen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 4 tot en met 8 van die wet, na te hebben nagegaan of de voorwaarden van artikel 3 van dezelfde wet zijn vervuld; zij hebben geen rechtsmacht om te oordelen over de regelmatigheid van de beschikking waarbij de onderzoeksrechter beslist over de hechtenis van de betrokken persoon (1). (1) Cass. 5 juli 2005, AR P.05.0896.N, AC 2005, nr. 387 en de concl. in substantie van eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ.

10 augustus 2016

P.2016.0889.N

AC nr. ...

- Ontlasting van gerechtelijk onderzoek

Het feit dat de onderzoeksrechter die een Europees aanhoudingsbevel heeft verleend wordt ontlast van het gerechtelijk onderzoek, heeft niet het verval tot gevolg van het bevel tot aanhouding bij verstek, het op grond daarvan verleende Europees aanhoudingsbevel en de afstand van het specialiteitsbeginsel die de overgeleverde verdachte in de uitvoerende lidstaat heeft gedaan ter gelegenheid van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel; het feit dat de bedoelde ontlasting leidt tot het verval van het door die onderzoeksrechter na de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel verleende bevel tot aanhouding, doet daaraan geen afbreuk.

31 mei 2016

P.2016.0606.N

AC nr. ...

- Strafvuitvoering - Tenuitvoerlegging - Onderzoeksgerecht - Weigeringsgronden - Onderzoek of er ernstige redenen bestaan dat de tenuitvoerlegging afbreuk doet aan de fundamentele rechten

De verplichting voor het onderzoeksgerecht de weigeringsgrond bepaald in artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel, te onderzoeken, houdt niet in dat dit gerecht ook moet onderzoeken of de redelijke termijn binnen dewelke de straf moet worden uitgevoerd, al dan niet overschreden is (1). (1) Cass. 10 januari 2014, AR P.12.0024.N, AC 2012, nr. 21.

20 juli 2016

P.2016.0805.N

AC nr. ...

- Overlevering - Weigering - Verantwoording - Kennelijk gevaar voor de rechten van betrokkene - Uitvaardigende lidstaat - Vermoeden van eerbiediging van de fundamentele rechten - Weerlegging - Omstandige gegevens - Verjaring van de strafvordering - Overschrijding van de redelijke termijn - Beoordeling - Uitsluitend bevoegde gerechten

Noch de verjaring van de strafvordering, noch de overschrijding van de redelijke termijn, waarover enkel de gerechten van de uitvaardigende staat te oordelen hebben, kunnen als dusdanig de omstandige gegevens opleveren die het vermoeden van eerbiediging van de fundamentele rechten van de betrokkene, dat de uitvaardigende lidstaat geniet, kunnen weerleggen.

10 augustus 2016

P.2016.0889.N

AC nr. ...

EUROPESE UNIE

ALGEMEEN

Algemeen - Primauteit van het Unierecht - Toepassing - Koop - Concessieovereenkomst van alleenverkoop - Beëindiging - Geschillen - Bevoegdheid van de Belgische rechter - Forumbeding dat gerechten van een andere Lidstaat van de Europese Unie aanwijst - Artikel 23.1 EEX-Verordening -

Artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet - Conflict - Voorrang

De toepassing van artikel 23.1 EEX-Verordening primeert op de toepassing van artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, ook al is die bepaling van dwingend recht; de Belgische rechter voor wie de concessiegever wordt gedagvaard op grond van voormeld artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, moet zich dus onbevoegd verklaren wanneer de concessieovereenkomst een geldig beding bevat in de zin van artikel 23.1 EEX-Verordening, dat het gerecht of de gerechten van een andere lidstaat aanwijst voor de kennisneming van geschillen die naar aanleiding van de concessieovereenkomst zijn ontstaan.

- Art. 4, eerste lid Wet 27 juli 1961 betreffende eenzijdige beëindiging van de voor onbepaalde tijd verleende concessies van alleenverkoop

- Art. 23.1 EEG-Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

23 juni 2016

C.2014.0092.N

AC nr. ...

PREJUDICIELE GESCHILLEN***Prejudiciële geschillen - Nationale rechter - Verplichting tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie - Artikel 267 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie - Draagwijdte***

Het criterium dat "er geen ruimte voor redelijke twijfel mag bestaan" opdat de nationale rechter overeenkomstig artikel 267 VWEU niet verplicht zou zijn een prejudiciële vraag te stellen, geldt voor de nationale rechter tegen wiens beslissingen geen rechtsmiddel meer openstaat, maar niet voor de rechter tegen wiens beslissingen wel nog een rechtsmiddel openstaat (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 267 Verdrag van 25 maart 1957 de werking van de Europese Unie

19 mei 2016

C.2013.0256.N

AC nr. ...

Prejudiciële geschillen - Nationale rechter - Verplichting tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie - Artikel 267 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie - Draagwijdte

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016

C.2013.0256.N

AC nr. ...

VERDRAGSBEPALINGEN***Verdragsbepalingen - Beginselen - Richtlijn nr. 2009/72/EG (Derde Elektriciteitsrichtlijn) - Artikel 32.1 - Artikelen 36 en 37 - Doelstellingen***

Gelet op de verschillende doestelling die ten grondslag ligt aan artikel 32.1. van richtlijn nr. 2009/72/EG (Derde Elektriciteitsrichtlijn), enerzijds, dat de toegang van derden tot de transmissie- en distributiesystemen, gegrond op transparantie en non-discriminatie betreft en dat deel uitmaakt van het hoofdstuk VIII betreffende de "Organisatie van de toegang tot het systeem", en de artikelen 36 en 37 van dezelfde richtlijn, anderzijds, die de algemene doelstelling, taak en bevoegdheden van de regulerende instantie tot voorwerp hebben en aldus deel uitmaken van het hoofdstuk IX over de nationale regulerende instanties, verhouden deze bepalingen zich niet als een *lex generalis* ten opzichte van een *lex specialis*, zodat hieruit niet kan worden afgeleid dat de artikelen 36 en 37 primeren op het artikel 32.1. van de richtlijn (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 32.1, 36 en 37 Richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van Richtlijn 2003/54/EG

19 mei 2016

C.2013.0256.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Richtlijn nr. 2009/72/EG (Derde Elektriciteitsrichtlijn) - Artikel 32.1 - Gelding

Krachtens artikel 32.1. van de Derde Elektriciteitsrichtlijn moeten de bekendgemaakte tarieven voor alle in aanmerking komende afnemers gelden en objectief worden toegepast zonder onderscheid te maken tussen systeemgebruikers; uit deze bepaling volgt dat de verplichting voor de regulator om, binnen het kader van zijn beleid, het principe van de niet-discriminatie na te leven, een algemene gelding heeft (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 32.1 Richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van Richtlijn 2003/54/EG

19 mei 2016 C.2013.0256.N AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Verordening nr. 714/2009 - Grensoverschrijdende handel in elektriciteit - Geharmoniseerd kader - Toegang tot het netwerk, tarifiering en bevoegdheden - Nationale regulerende instanties - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016 C.2013.0256.N AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Beginsel van de loyale samenwerking - Artikel 4, § 3, Verdrag betreffende de Europese Unie - National norm - Risico tot conflict met een EU-norm - Nationale overheidsinstantie - Interpretatie

Ingeval de toepassing van een nationale norm dreigt te leiden tot een conflict met een EU-norm, zoals bij niet-tijdige omzetting van een richtlijn, dient een nationale overheidsinstantie, zoals de eiseres, krachtens het beginsel van de loyale samenwerking neergelegd in artikel 4, § 3, VEU na te gaan of het nationale recht zodanig kan worden geïnterpreteerd dat het bedoelde conflict wordt vermeden, met name door een richtlijnconforme uitlegging of toepassing (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 4, § 3 Verdrag 7 februari 1992 betreffende de Europese Unie

19 mei 2016 C.2013.0256.N AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Richtlijn nr. 2009/72/EG (Derde Elektriciteitsrichtlijn) - Artikel 32.1 - Gelding

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016 C.2013.0256.N AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Richtlijn nr. 2009/72/EG (Derde Elektriciteitsrichtlijn) - Artikel 32.1 - Artikelen 36 en 37 - Doelstellingen

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016 C.2013.0256.N AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Verordening nr. 838/2010 - Elektriciteitsstromen tussen transmissienetbeheerders - Vergoedingsmechanisme - Richtnoeren - Transmissietarifiering - Berekening

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016 C.2013.0256.N AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Verordening nr. 838/2010 - Elektriciteitsstromen tussen transmissienetbeheerders - Vergoedingsmechanisme - Richtnoeren - Transmissietarifiering - Berekening

De in punt 3 van deel B van Verordening nr. 838/2010 vermelde "door de producenten betaalde jaarlijkse gemiddelde transmissietarieven", verwijst naar het in punt 2 van dit deel vermelde "waarde van de door de producenten betaalde jaarlijkse gemiddelde transmissietarieven", die berekend wordt op grond van het totaal van de gemiddelde transmissietariefkost per producent, en aldus van een individueel gemiddelde (1). (1) Zie concl. OM.

- deel B, punt (2) en (3) saanpak voor de transmissietarifiering

19 mei 2016

C.2013.0256.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Verordening nr. 714/2009 - Grensoverschrijdende handel in elektriciteit - Geharmoniseerd kader - Toegang tot het netwerk, tarifiering en bevoegdheden - Nationale regulerende instanties - Toepassing

Uit de titel, de rechtsoverwegingen (3), (6), (11), (13) en (30) alsook uit de artikelen 1,13,14 en 18 van Verordening nr. 714/2009 van 13 juli 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang tot het net voor grensoverschrijdende handel in elektriciteit en tot intrekking van Verordening nr. 1228/2003 blijkt dat de bedoelde verordening het verschaffen van een geharmoniseerd kader voor de grensoverschrijdende handel in elektriciteit viseert; aldus moeten de daarin gestelde regels tot harmonisatie van de toegang tot het netwerk en tarifiering en de bevoegdheden die daartoe aan de nationale regulerende instanties worden toegekend, in het kader van de grensoverschrijdende handel worden beschouwd (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1, 13, 14 en 18 Verordening (EG) nr. 714/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang tot het net voor grensoverschrijdende handel in elektriciteit en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1228/2003

19 mei 2016

C.2013.0256.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Beginsel van de loyale samenwerking - Artikel 4, § 3, Verdrag betreffende de Europese Unie - National norm - Risico tot conflict met een EU-norm - Nationale overheidsinstantie - Interpretatie

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016

C.2013.0256.N

AC nr. ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN

RECHTSPLEGING

Rechtspleging - Gemeentebelastingen - Bezwaar - Administratieve beslissing - Rechtsvordering - Toelaatbaarheid - Voorwerp

Conclusie van eerste advocaat-generaal Henkes.

17 juni 2016

F.2015.0148.F

AC nr. ...

Rechtspleging - Gemeentebelastingen - Bezwaar - Administratieve beslissing - Rechtsvordering - Toelaatbaarheid - Voorwerp

Uit de artikelen 569, eerste lid, 32°, en tweede lid, alsook 1385decies en 1385undecies van het Gerechtelijk Wetboek, en uit de artikelen 10, eerste en tweede lid, en 11 van de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen volgt dat, inzake gemeentebelastingen, de rechter kennisneemt van de geschillen betreffende de toepassing van de gemeentelijke belastingverordeningen en dat, hoewel eerst het bezwaar tegen de gemeentebelasting voor het college van burgemeester en schepenen moet worden ingediend voordat de voor hem gebrachte rechtsvordering kan worden toegelaten, het niet de eventueel op dat bezwaar gewezen administratieve beslissing is die het voorwerp uitmaakt van de rechtsvordering maar de belasting die met toepassing van de belastingverordening werd gevestigd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

17 juni 2016

F.2015.0148.F

AC nr. ...

GENEESKUNDE

BEROEPSORDEN

Beroepsorden - Orde der artsen - Onregelmatigheid van de beslissing tot verwijzing - Beslissing van de provinciale vonnisraad - Hoger beroep - Raad van beroep - Vernietiging van de beslissing tot verwijzing en van de beslissing over de zaak zelf

Wanneer de raad van beroep, die niet regelmatig van de zaak heeft kennisgenomen, de beslissing vernietigt op grond waarvan de provinciale raad de geneesheer naar de vonnisraad verwijst, kan hij niet over de zaak zelf uitspraak doen.

- Art. 24, tweede en derde lid KB 6 februari 1970 tot regeling van de organisatie en de werking der raden van de Orde der geneesheren

- Art. 20, § 1 KB nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

10 juni 2016

D.2016.0002.F

AC nr. ...

Beroepsorden - Orde der artsen - Beslissing tot verwijzing van de provinciale raad van de Orde der artsen - Aanhangigmaking van de zaak bij de provinciale vonnisraad

Een tuchtvervolgning kan bij de provinciale raad van de Orde der artsen enkel rechtsgeldig aanhangig worden gemaakt door een regelmatige beslissing tot verwijzing van het orgaan van telastlegging van die raad.

- Art. 24, tweede en derde lid KB 6 februari 1970 tot regeling van de organisatie en de werking der raden van de Orde der geneesheren

- Art. 20, § 1 KB nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

10 juni 2016

D.2016.0002.F

AC nr. ...

GERECHTSKOSTEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Allerlei - Rechtsplegingsvergoeding - Wraking - Partij

Wanneer, volgens artikel 838, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, de wraking wordt verworpen, is een partij die in haar opmerkingen is gehoord en niet de verzoeker tot wraking is, niet een partij die in het gelijk is gesteld in de zin van artikel 1022, eerste lid, van dat wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Artt. 838, tweede lid, 1018, eerste lid, 6°, en 1022, 1° Gerechtelijk Wetboek

13 mei 2016

C.2015.0407.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - In het ongelijk gestelde partij - In het gelijkgestelde partij - Procesverhouding - Begrip

De in het ongelijk gestelde partij dient een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de in het gelijk gestelde partij indien tussen deze partijen een daadwerkelijke procesverhouding bestaat; dit veronderstelt dat de ene partij een vordering in rechte instelt strekkende tot de veroordeling van de andere partij: het louter tegen elkaar concluderen door partijen die niets van elkaar vorderen, doet geen daadwerkelijke procesverhouding ontstaan die een veroordeling tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding door de ene partij aan de andere wettigt; hieraan wordt geen afbreuk gedaan doordat, ondanks de afwezigheid van daadwerkelijke procesverhouding, ten onrechte een veroordeling tot de kosten wordt gevorderd; een en ander neemt niet weg dat indien de rechter ten onrechte een der partijen veroordeelt tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding, het rechtsmiddel dat tegen die veroordeling wordt ingesteld een procesverhouding doet ontstaan die aanleiding geeft tot een rechtsplegingsvergoeding waarvan de omvang wordt vastgesteld volgens het bedrag van die veroordeling.

- Artt. 1017, eerste lid, 1018, eerste lid, en 1022 Gerechtelijk Wetboek

30 juni 2016

C.2015.0482.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Vordering tot tussenkomst en vrijwaring - Draagwijdte - Procesverhouding tussen partijen

Een vordering tot tussenkomst en vrijwaring creëert een nieuwe procesverhouding tussen de eiser in vrijwaring en de verweerder in vrijwaring; de partij die binnen deze procesverhouding in het ongelijk wordt gesteld, dient een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de in het gelijk gestelde partij; deze rechtsplegingsvergoeding wordt afzonderlijk bepaald op basis van de vordering tot tussenkomst en vrijwaring.

- Artt. 15, 16, 1017, eerste lid, 1018, 6°, en 1022, eerste li Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2016

C.2014.0110.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Allerlei - Rechtsplegingsvergoeding - Wraking - Partij

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

13 mei 2016

C.2015.0407.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Vordering tot tussenkomst en vrijwaring - Afwijzing van de hoofdvordering - Vordering tot tussenkomst en vrijwaring zonder voorwerp - Gevolg - Rechtsplegingsvergoeding

Indien de rechter de hoofdvordering afwijst en de vordering tot tussenkomst en vrijwaring zonder voorwerp verklaart, dient de eiser in vrijwaring een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de verweerder in vrijwaring.

- Artt. 15, 16, 1017, eerste lid, 1018, 6°, en 1022, eerste li Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2016

C.2014.0110.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Burgerlijke partijstelling - Strafvervolgning - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Beschikking van buitenvervolginstelling - Verzuim om de burgerlijke partij tot de kosten te veroordelen - Beperkt hoger beroep door de

inverdenkinggestelde - Ontvankelijkheid

Wanneer naar aanleiding van een burgerlijke partijstelling de strafvervolging werd ingesteld tegen de inverdenkinggestelde en de raadkamer de buitenvervolgstelling heeft bevolen en de kosten ten laste van de Staat heeft gelaten, is het hoger beroep van de inverdenkinggestelde dat beperkt is tot het verzuim om de burgerlijke partij tot de kosten te veroordelen, ontvankelijk.

- Artt. 128 en 135 Wetboek van Strafvordering

29 juni 2016

P.2016.0329.F

AC nr. ...

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Beklaagde - Strafuitsluitende verschoningsgrond - Gevolg - Veroordeling tot de kosten van de strafvordering

De in artikel 5, tweede lid, Strafwetboek bepaalde strafuitsluitende verschoningsgrond doet de strafrechtelijke fout niet verdwijnen maar heeft enkel tot gevolg dat de begunstigde ervan aan de veroordeling tot een straf ontsnapt; daaruit volgt dat, door die verschoningsgrond aan te nemen, de rechter beslist dat de strafvordering tegen die persoon gegrond is en dat die persoon schuldig is aan het hem ten laste gelegde misdrijf; in dat geval moet de persoon in wiens voordeel die verschoningsgrond erkend werd, worden veroordeeld tot de kosten van de strafvordering.

- Artt. 162, eerste lid, en 194 Wetboek van Strafvordering

- Art. 5, tweede lid Strafwetboek

29 juni 2016

P.2016.0501.F

AC nr. ...

GRONDWET**GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE)*****GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Stedenbouw - Herstelvordering - Advies Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid - Toetsing door de rechter***

De rechter vermag een op grond van artikel 6.1.7 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleend advies met betrekking tot het inleiden van een herstellvordering bij toepassing van artikel 159 Grondwet op zijn wettigheid te toetsen en ingeval van onwettigheid dit advies buiten toepassing te laten zodat dit onwettig verklaard advies tussen de partijen en met betrekking tot de door de rechter te beslechten betwisting geen rechtsgevolgen heeft (1). (1) Cass. 2 juni 2015, AR P.14.1532.N, AC 2015, nr. 361. In dit precedent ging het om het buiten toepassing laten van een onwettig bevonden negatief advies. Het Hof oordeelde thans in dezelfde zin met betrekking tot een onwettig bevonden positief advies.

- Artt. 6.1.6 en 6.1.7 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 159 Grondwet 1994

7 juni 2016

P.2015.0253.N

AC nr. ...

HERZIENING**ALGEMEEN*****Algemeen - Recht van verdediging***

De procedure bepaald bij artikel 443 Wetboek van Strafvordering is geen cassatieprocedure, zodat artikel 1107 Gerechtelijk Wetboek daarin geen toepassing vindt; het recht van verdediging is gewaarborgd door de mogelijkheid op de rechtszitting mondeling te antwoorden op de mondelinge conclusie van de advocaat-generaal.

14 juni 2016

P.2016.0507.N

AC nr. ...

Algemeen - Aard van de procedure

De procedure bepaald bij artikel 443 Wetboek van Strafvordering is geen cassatieprocedure, zodat artikel 1107 Gerechtelijk Wetboek daarin geen toepassing vindt; het recht van verdediging is gewaarborgd door de mogelijkheid op de rechtszitting mondeling te antwoorden op de mondelinge conclusie van de advocaat-generaal.

14 juni 2016

P.2016.0507.N

AC nr. ...

VERZOEK EN VERWIJZING OM ADVIES

Verzoek en verwijzing om advies - Ontvankelijkheid

Artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering maakt de ontvankelijkheid van de aanvraag tot herziening van een in kracht van gewijsde getreden criminele of correctionele veroordeling afhankelijk van het bestaan van een nieuw feit dat zich sedert de veroordeling heeft voorgedaan of van een omstandigheid die de veroordeelde niet heeft kunnen aantonen tijdens het geding en waaruit het bewijs van zijn onschuld aan de feiten waarvoor hij werd veroordeeld, blijkt voort te vloeien (1). (1) Zie Cass. 9 september 2015, AR P.15.0775.F, AC 2015, nr ...

14 juni 2016

P.2016.0507.N

AC nr. ...

HOGER BEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN (HANDELSZAKEN EN SOCIALE ZAKEN INBEGREPEN)

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Afstand van geding - Draagwijdte - Na het verstrijken van de beroepstermijn

Afstand van geding in hoger beroep impliceert niet noodzakelijk dat de partij het vast voornemen heeft haar instemming te betuigen met de beslissing; wanneer echter op het ogenblik waarop afstand van geding in hoger beroep wordt gedaan, het hoger beroep niet meer opnieuw kan worden ingesteld omdat de termijn daarvoor is verstreken, komt dit neer op een berusting in het beroepen vonnis (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 820, 821, 822, 823 en 826, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Afstand van geding - Draagwijdte - Na het verstrijken van de beroepstermijn

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Afstand van geding - Na het verstrijken van de beroepstermijn - Gevolg - Vordering tot betwisting van vaderschap

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Afstand van geding - Na het verstrijken van de beroepstermijn - Gevolg - Vordering tot betwisting van vaderschap

Inzake een vordering tot betwisting van vaderschap kan niet geldig afstand van geding in hoger beroep worden gedaan wanneer op dat ogenblik niet meer opnieuw hoger beroep kan worden ingesteld omdat de beroepstermijn al is verstreken; de afstand in hoger beroep komt in dat geval immers neer op een berusting in het vonnis en dus op een verboden verzaking aan de vordering (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 820, 821, 822, 823 en 826, eerste lid Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 318 en 331quater Burgerlijk Wetboek

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep - Gedaagde in hoger beroep

Gedaagde in hoger beroep is zowel de partij tegen wie een hoofdberoep is gericht als de partij die gedaagd werd door een andere gedaagde in hoger beroep, appellant op incidenteel beroep, voor zover ten minste van haar iets wordt gevorderd; een partij van wie door diegene die het hoger beroep heeft ingesteld niets wordt gevorderd, kan niet worden beschouwd als een gedaagde in hoger beroep, die incidenteel beroep kan instellen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1054, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

19 mei 2016

C.2014.0301.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep - Ontvankelijkheid - Beoordeling - Tijdstip

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016

C.2014.0301.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep - Gedaagde in hoger beroep - Hoedanigheid - Syntheseconclusie - Wijziging

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016

C.2014.0301.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep - Gedaagde in hoger beroep

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016

C.2014.0301.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep - Gedaagde in hoger beroep - Hoedanigheid - Syntheseconclusie - Wijziging

Uit wat voorafgaat volgt dat de hoedanigheid van gedaagde in hoger beroep verworven ingevolge een eerder incidenteel beroep van een andere partij, in beginsel niet ongedaan wordt gemaakt door een latere wijziging van dit incidenteel beroep in de syntheseconclusie (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 748bis en 1054, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

19 mei 2016

C.2014.0301.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep - Ontvankelijkheid - Beoordeling - Tijdstip

De ontvankelijkheid van het incidenteel beroep dient in de regel te worden beoordeeld op het ogenblik dat het wordt ingesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1054, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

19 mei 2016

C.2014.0301.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)***Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Burgerlijke partijstelling - Strafvervolgning - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Beschikking tot buitenvervolginstelling - Gerechtskosten - Verzuim om de burgerlijke partij tot de kosten te veroordelen - Inverdenkinggestelde - Beperkt hoger beroep door de inverdenkinggestelde - Ontvankelijkheid***

Wanneer naar aanleiding van een burgerlijke partijstelling de strafvervolgning werd ingesteld tegen de inverdenkinggestelde en de raadkamer de buitenvervolginstelling heeft bevolen en de kosten ten laste van de Staat heeft gelaten, is het hoger beroep van de inverdenkinggestelde dat beperkt is tot het verzuim om de burgerlijke partij tot de kosten te veroordelen, ontvankelijk.

- Artt. 128 en 135 Wetboek van Strafvordering

29 juni 2016

P.2016.0329.F

AC nr. ...

HOOFDELIJKHEID***- Veroordeling wegens een misdrijf - teruggave en schadevergoeding - Douane en accijnzen - Verbeurdverklaring - Niet-overlegging van de verbeurdverklaarde goederen - Veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde - Aard van deze veroordeling***

Artikel 50 Strafwetboek bepaalt dat alle wegens een zelfde misdrijf veroordeelde personen hoofdelijk zijn gehouden tot teruggave en schadevergoeding; als burgerrechtelijk gevolg van de strafrechtelijke veroordeling tot verbeurdverklaring, maakt de verplichting tot betaling van de tegenwaarde van verbeurdverklaarde goederen die niet zijn aangehaald, een schadevergoeding uit in de zin van die bepaling en bijgevolg moet de rechter alle beklagden die hij veroordeelt wegens de onttrekking van goederen aan het douanetoezicht en ten laste van wie hij de verbeurdverklaring van die goederen dient te bevelen, hoofdelijk veroordelen tot betaling van de tegenwaarde bij de niet-overlegging ervan, ongeacht of die niet-overlegging als dusdanig al dan niet een gevolg is van hun foutief gedrag (1). (1) Cass. 19 januari 2016, AR P.14.1519.N., AC 2016, nr....

28 juni 2016

P.2014.1588.N

AC nr. ...

HUUR VAN GOEDEREN

HANDELSHUUR

Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Huurhernieuwing - Uitoefening door de huurder van het recht op huurhernieuwing - Vordering tot beëindiging van de huurovereenkomst door de verhuurder binnen de wettelijke termijn - Wegens tekortkomingen van de huurder aan de huurverplichtingen - Weigering tot huurhernieuwing

De verplichting van de huurder, die betwist dat de verhuurder gerechtigd is tekortkomingen aan de huurverplichtingen aan te voeren, om zich, op straffe van verval, binnen de wettelijke termijn tot de rechter te wenden, heeft derhalve geen bestaansreden meer.

- Artt. 14, eerste lid, en 16, I, 4°, eerste en derde lid Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

10 juni 2016

C.2014.0565.F

AC nr. ...

Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Huurhernieuwing - Uitoefening door de huurder van het recht op huurhernieuwing - Vordering tot beëindiging van de huurovereenkomst door de verhuurder binnen de wettelijke termijn - Wegens tekortkomingen van de huurder aan de huurverplichtingen - Weigering tot huurhernieuwing

Wanneer, na de regelmatige uitoefening door de huurder van zijn recht op huurhernieuwing, de verhuurder een vordering tot beëindiging van de huurovereenkomst binnen de termijn die hem bij wet is opgelegd om zijn met redenen omklede weigering van huurhernieuwing ter kennis te brengen, bij de rechter aanhangig maakt wegens tekortkomingen van de huurder aan de huurverplichtingen, geldt die vordering ook als een met redenen omklede weigering van huurhernieuwing (1). (1) Zie Cass. 29 september 1961 (Bull. en Pas. 1962, I, 124).

- Artt. 14, eerste lid, en 16, I, 4°, eerste en derde lid Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

10 juni 2016

C.2014.0565.F

AC nr. ...

HUWELIJSVERMOGENSSTELSELS

WIJZIGING VAN HET HUWELIJSVERMOGENSSTELSEL

Wijziging van het huwelijksvermogensstelsel - Aard van de wijziging - Tegenwerping van de bedongen wijzigingen aan derden - Bekendmaking in het Belgisch Staatsblad

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0383.N

AC nr. ...

Wijziging van het huwelijksvermogensstelsel - Aard van de wijziging - Tegenwerping van de bedongen wijzigingen aan derden - Bekendmaking in het Belgisch Staatsblad

Uit de samenhang van de artikelen 1319, 1°, Gerechtelijk Wetboek en 1396, eerste lid, Burgerlijk Wetboek en de wetsgeschiedenis blijkt dat wijzigingen van het huwelijksvermogensstelsel die niet tot gevolg hebben dat het vorige stelsel wordt vereffend of dat de bestaande samenstelling van de vermogens wordt gewijzigd, niet in het Belgisch Staatsblad moeten worden bekendgemaakt om aan derden te kunnen worden tegengeworpen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1396, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Art. 1319, 1° Gerechtelijk Wetboek

9 juni 2016

C.2015.0383.N

AC nr. ...

INDEPLAATSSTELLING

- WAM-verzekering - WAM 1989 - Artikel 29bis, § 1, eerste lid - Verkeersongeval - Meerdere motorrijtuigen betrokken - Verzekeraars - Slachtoffer - Schade - Verplichting tot vergoeding - Gevolg - Regresvordering

Uit de bepalingen van artikel 29bis, §1, eerste lid, WAM en artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek volgt dat wanneer bij een verkeersongeval meerdere motorrijtuigen betrokken zijn, de respectieve verzekeraars het slachtoffer moeten vergoeden en de last in beginsel elk voor een gelijk deel moeten dragen; diegene die tot vergoeding van het slachtoffer overgaat, heeft op grond van artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek een regresvordering tegen de andere aansprakelijkheidsverzekeraars voor wat hij boven zijn deel betaalt aan het slachtoffer (1). (1) Cass. 26 januari 2012, AR C.11.0318.N, AC 2012, nr. 70.

- Art. 1251, 3° Burgerlijk Wetboek

- Art. 29bis, § 1, eerste lid Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

30 juni 2016

C.2015.0447.N

AC nr. ...

- WAM-verzekering - Verkeersongeval - Schade - Schuld van het slachtoffer - Gevolg - Verzekeraar - Vergoeding van het slachtoffer - Terugvordering van aansprakelijke derde of diens verzekeraar - Grens - Deel van de schade waarvoor het slachtoffer zelf instaat - Terugvordering - Tegen elke verzekeraar van een betrokken motorrijtuig

Wanneer het slachtoffer door zijn schuld heeft bijgedragen tot de schade, kan de verzekeraar van een betrokken motorrijtuig die het slachtoffer heeft vergoed, de betaalde vergoeding op grond van artikel 29bis, §4, eerste lid, WAM slechts terugvorderen van de aansprakelijke derde of zijn verzekeraar tot beloop van het bedrag waarop het slachtoffer naar gemeen recht aanspraak had kunnen maken, rekening houdend met de verdeling van de aansprakelijkheid; de verzekeraar kan tevens het deel van de betaalde vergoeding dat overeenstemt met het bedrag waarvoor het slachtoffer naar gemeen recht zelf moet instaan, op grond van artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek terugvorderen van elke verzekeraar van een mede betrokken motorrijtuig, elk volgens een gelijk deel (1). (1) Cass. 26 januari 2012, AR C.11.0318.N, AC 2012, nr. 70.

- Art. 1251, 3° Burgerlijk Wetboek

- Art. 29bis, § 4, eerste lid, en § 5 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

30 juni 2016

C.2015.0447.N

AC nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN

AANSLAGPROCEDURE

Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Verlenging - Onderzoeks- en controlemaatregelen - Onderzoek - Andere maatregelen

Uit de artikelen 358, § 1, 1°, 354 en 322, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen volgt niet dat, van de in artikel 322, eerste lid, bedoelde onderzoeks- en controlemaatregelen, enkel het onderzoek een verlenging van de aanslagtermijn tot gevolg kan hebben overeenkomstig artikel 358, § 1, 1°, en § 2, 1°.

17 juni 2016

F.2015.0182.F

AC nr. ...

INTERNATIONALE VERDRAGEN

- Internationale norm met rechtstreekse gevolgen in de interne rechtsorde - Strijdige internrechtelijke norm - Conflict - Voorrang

Een internationaalrechtelijke norm die rechtstreekse gevolgen heeft in de interne rechtsorde heeft voorrang op een internrechtelijke norm die daarmee in strijd is (1). (1) Zie Cass. 27 mei 1971, AC 1971, 960 (in de rechtsliteratuur vaak geciteerd als het “arrest Franco-Suisse Le Ski”); Cass. 14 januari 2016, AR F.14.0015.N, AC 2016, nr., met concl. van advocaat-generaal D. THUIS; in dit laatste arrest werd deze regel, toegepast op het conflict tussen Europese en internrechtelijke normen, door het Hof omschreven als “de primauteit van het Unierecht”.

23 juni 2016

C.2014.0092.N

AC nr. ...

- Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen - Artikel 2, § 1, leden d) en e) - Begrip

De vorderingen betreffende de maatregelen van artikel 14, leden a) en b), van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart stemmen overeen met de vorderingen vermeld in artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976; uit artikel 1, c), van voormelde wet volgt dat deze vorderingen, voor wat de zeevaartuigen betreft, uitgesloten zijn van toepassing van de aansprakelijkheidsbeperking, zoals die door dit Verdrag geregeld is; uit artikel 18 van die wet en de wetsgeschiedenis blijkt evenwel dat de wetgever deze vorderingen, betreffende de zeevaartuigen, aan een eigen regeling van aansprakelijkheidsbeperking heeft onderworpen; aldus wil de wetgever de onbeperkte aansprakelijkheid matigen, die voor zeevaartuigen zou voortvloeien uit de uitsluiting van deze vorderingen uit de toepassing van voormeld Verdrag (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 2, § 1, leden d) en e) Verdrag 19 november 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen

- Artt. 1, c), 14, leden a) en b), en 18 Wet 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse Internationale Akten inzake de zeevaart

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

- Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen - Artikel 18 - Begrip

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

- Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen - Artikel 15, § 2, 2, a) - Begrip

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

- Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen - Artikel 2, § 1, leden d) en e) - Begrip

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

- Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen - Artikel 18 - Begrip

Uit artikel 1, c), van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart en de wetsgeschiedenis volgt dat de wetgever hierdoor, enkel voor wat de zeevaartuigen betreft, toepassing heeft gemaakt van artikel 18 van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, op grond waarvan elke Staat zich het recht kan voorbehouden de toepassing van artikel 2, §1, leden d) en e), van dit Verdrag uit te sluiten (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 18 Verdrag 19 november 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen

- Art. 1, c) Wet 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse Internationale Akten inzake de zeevaart

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

- Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen - Artikel 15, § 2, 2, a) - Begrip

Krachtens artikel 9 van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart, dat artikel 273, §1, 1°, Wetboek van Koophandel heeft aangepast, is artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, wel van toepassing op de binnenvaartuigen en de daarmee gelijkgestelde vaartuigen en drijvende tuigen; uit de wetsgeschiedenis volgt dat de wetgever hierdoor toepassing heeft gemaakt van artikel 15, §2, a), van dat Verdrag, op grond waarvan een Staat door middel van uitdrukkelijke bepalingen in zijn nationale wet, het stelsel van beperking van aansprakelijkheid kan regelen dat moet worden toegepast op schepen die volgens de wet van die Staat bestemd zijn voor de vaart op de binnenwateren; de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart bevat dan ook geen interne tegenstrijdigheid of incoherentie door te bepalen dat artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, niet van toepassing is op de zeevaartuigen, maar wel op de binnenvaartuigen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 2, § 1, leden d) en e), en 15, § 2, a) Verdrag 19 november 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen

- Art. 9 Wet 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse Internationale Akten inzake de zeevaart

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

- Internationale norm met rechtstreekse gevolgen in de interne rechtsorde - Strijdige internrechtelijke norm - Conflict - Voorrang - Toepassing - Koop - Concessieovereenkomst van alleenverkoop - Beëindiging - Geschillen - Bevoegdheid van de Belgische rechter - Forumbeding dat gerechten van een andere Lidstaat van de Europese Unie aanwijst - Artikel 23.1 EEX-Verordening - Artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet - Conflict - Voorrang

De toepassing van artikel 23.1 EEX-Verordening primeert op de toepassing van artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, ook al is die bepaling van dwingend recht; de Belgische rechter voor wie de concessiegever wordt gedagvaard op grond van voormeld artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, moet zich dus onbevoegd verklaren wanneer de concessieovereenkomst een geldig beding bevat in de zin van artikel 23.1 EEX-Verordening, dat het gerecht of de gerechten van een andere lidstaat aanwijst voor de kennisneming van geschillen die naar aanleiding van de concessieovereenkomst zijn ontstaan.

- Art. 4, eerste lid Wet 27 juli 1961 betreffende eenzijdige beëindiging van de voor onbepaalde tijd verleende concessies van alleenverkoop
- Art. 23.1 EEG-Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

23 juni 2016

C.2014.0092.N

AC nr. ...

KOOP

- Concessieovereenkomst van alleenverkoop - Beëindiging - Geschillen - Bevoegdheid van de Belgische rechter - Forumbeding dat gerechten van een andere Lidstaat van de Europese Unie aanwijst - Artikel 23.1 EEX-Verordening - Artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet - Conflict - Voorrang

De toepassing van artikel 23.1 EEX-Verordening primeert op de toepassing van artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, ook al is die bepaling van dwingend recht; de Belgische rechter voor wie de concessiegever wordt gedagvaard op grond van voormeld artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, moet zich dus onbevoegd verklaren wanneer de concessieovereenkomst een geldig beding bevat in de zin van artikel 23.1 EEX-Verordening, dat het gerecht of de gerechten van een andere lidstaat aanwijst voor de kennisneming van geschillen die naar aanleiding van de concessieovereenkomst zijn ontstaan.

- Art. 4, eerste lid Wet 27 juli 1961 betreffende eenzijdige beëindiging van de voor onbepaalde tijd verleende concessies van alleenverkoop
- Art. 23.1 EEG-Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

23 juni 2016

C.2014.0092.N

AC nr. ...

LASTGEVING

- Lasthebber - Lasthebber ad hoc - Strafzaken - Strafvordering gelijktijdig ingesteld tegen de rechtspersoon en degene die bevoegd is deze te vertegenwoordigen - Aanwijzing door de strafrechter van een lasthebber ad hoc - Artikel 2bis, V.T.Sv. - Hoger beroep - Vertegenwoordiging van de rechtspersoon door de lasthebber ad hoc

Uit de tekst en de opzet van artikel 2bis, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, dat ertoe strekt de onafhankelijkheid te waarborgen van de rechtspersoon bij de uitoefening van diens recht van verdediging, blijkt dat enkel zijn lasthebber ad hoc ertoe gemachtigd is om de rechtspersoon bij de strafvordering te vertegenwoordigen; als zodanig heeft de omstandigheid dat, de persoon die aanvankelijk was gemachtigd de rechtspersoon te vertegenwoordigen en die wegens dezelfde of samenhangende feiten wordt vervolgd geen partij meer is in hoger beroep, geen invloed op zijn vertegenwoordiging door de lasthebber ad hoc.

- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

15 juni 2016

P.2016.0254.F

AC nr. ...

MACHTEN

RECHTERLIJKE MACHT

Rechterlijke macht - Stedenbouw - Herstelvordering - Advies Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid - Toetsing door de rechter - Aard

De rechter vermag een op grond van artikel 6.1.7 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleend advies met betrekking tot het inleiden van een herstellvordering bij toepassing van artikel 159 Grondwet op zijn wettigheid te toetsen en ingeval van onwettigheid dit advies buiten toepassing te laten zodat dit onwettig verklaard advies tussen de partijen en met betrekking tot de door de rechter te beslechten betwisting geen rechtsgevolgen heeft (1). (1) Cass. 2 juni 2015, AR P.14.1532.N, AC 2015, nr. 361. In dit precedent ging het om het buiten toepassing laten van een onwettig bevonden negatief advies. Het Hof oordeelde thans in dezelfde zin met betrekking tot een onwettig bevonden positief advies.

- Artt. 6.1.6 en 6.1.7 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening
- Art. 159 Grondwet 1994

7 juni 2016

P.2015.0253.N

AC nr. ...

MAKELAAR

- Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars - Tucht - Wettige verdenking - Verzoek tot onttrekking van de zaak - Redenen

Aangezien de redenen die door verzoeker werden aangevoerd om de wraking te vorderen van het lid van de Nederlandstalige kamer van beroep van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars en die ongegrond werden bevonden, in werkelijkheid samenvallen met deze die thans worden aangevoerd om de onttrekking te vorderen aan de beroepskamer, getuigt laatstvermeld verzoek van procesrechtsmisbruik en is het kennelijk onontvankelijk.

- Artt. 648 en 656 Gerechtelijk Wetboek

9 juni 2016

C.2016.0207.N

AC nr. ...

MILIEURECHT

- Waals Gewest - Milieumisdrijven en afvalstoffenmisdrijven - Vaststelling van het misdrijf - Origineel van het proces-verbaal toegezonden aan de procureur des Konings - Wil van de procureur des Konings om de strafvordering uit te oefenen - Voorwaarden - Mededeling aan de gewestelijke milieuadministratie binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf de ontvangst van het proces - Vorm van de mededeling

Geen enkele decretale bepaling verduidelijkt hoe de procureur des Konings aan de gewestelijke milieuadministratie zijn beslissing meedeelt om een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek te openen dan wel om het dossier bij gebrek aan voldoende bezwaren te seponeren; het openbaar ministerie dat een gewestelijke politiedienst beveelt onderzoeksverrichtingen uit te voeren met betrekking tot in een proces-verbaal aangegeven feiten, verricht een opsporingshandeling in de zin van artikel 28bis Wetboek van Strafvordering en geeft die dienst aldus te kennen dat het een opsporingsonderzoek in de zin van die bepaling en van artikel D.162 Milieuwetboek heeft geopend.

- Artt. D160, D162 en D163 Decr.W.Gew. 27 mei 2004 - Milieuwetboek. - Boek 1 : Algemene en gemeenschappelijke bepalingen. - Decretale gedeelte. (Vertaling)
 - Art. 28bis Wetboek van Strafvordering

1 juni 2016

P.2016.0303.F

AC nr. ...

- Wet Vorderingsrecht Leefmilieu - Artikel 1, eerste en tweede lid - Bevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg

Uit de samenhang van de bepalingen van artikel 1, eerste en tweede lid, van de Wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu en het ruime materiële toepassingsgebied van deze wet, op grond waarvan kan worden opgetreden tegen elke inbreuk op bepalingen die de bescherming van het leefmilieu in ruime zin beogen, volgt dat de voorzitter ook de staking kan bevelen van een verzuim en dat de voorzitter in dat kader positieve maatregelen kan opleggen in zoverre dit noodzakelijk is ter voorkoming van verdere schade aan het leefmilieu (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1, eerste en tweede lid Wet 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu

9 juni 2016

C.2015.0442.N

AC nr. ...

- Wet Vorderingsrecht Leefmilieu - Artikel 1, eerste en tweede lid - Bevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0442.N

AC nr. ...

- Waals Gewest - Milieumisdrijven en afvalstoffenmisdrijven - Vaststelling van het misdrijf - Origineel van het proces-verbaal toegezonden aan de procureur des Konings - Wil van de procureur des Konings om de strafvordering uit te oefenen - Voorwaarden - Mededeling aan de gewestelijke milieuadministratie binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf de ontvangst van het proces - Gewestelijke milieuadministratie

De gewestelijke overheid die de procureur des Konings volgens artikel D.162, vierde lid, Milieuwetboek, bericht moet geven wanneer hij de strafvordering wenst uit te oefenen, is de gewestelijke milieuadministratie; die bepaling verduidelijkt niet welke ambtenaar of dienst van die administratie door de procureur des Konings op de hoogte moet worden gebracht.

- Artt. D160 en D162, vierde lid Decr.W.Gew. 27 mei 2004 - Milieuwetboek. - Boek 1 : Algemene en gemeenschappelijke bepalingen. - Decretale gedeelte. (Vertaling)

1 juni 2016

P.2016.0303.F

AC nr. ...

- Waals Gewest - Overtreding - Beslissing van de sanctionerend ambtenaar - Administratieve boete - Beroep van de overtreder - Correctionele rechtbank - Vonnis staat een opschortende maatregel toe - Nieuwe overtreding - Beslissing van de sanctionerend ambtenaar - Administratieve boete en intrekking van de opschorting - Beroep van de overtreder - Correctionele rechtbank - Vonnis bevestigt de beslissing van de sanctionerend ambtenaar - Intrekking van de opschorting - Wettigheid

Het vonnis van de correctionele rechtbank dat de beslissing van de sanctionerend ambtenaar van de Waalse Overheidsdienst bevestigt waarbij een opschortende maatregel wordt ingetrokken die in eerste en laatste aanleg uitspraak had gedaan over een betwisting van een andere door de sanctionerend ambtenaar genomen beslissing die door een eerder vonnis van die rechtbank was toegestaan, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht, aangezien dergelijke beslissing geen steun vindt in de Probatiewet en evenmin een andere wettelijke grondslag heeft (1). (1) Artikel D.164, vijfde lid, Waals Milieuwetboek bepaalt dat de ambtenaren die ermee belast worden een administratieve boete op te leggen, de overtreders maatregelen tot opschorting van de uitvoering kunnen toestaan, maar voorziet niet in de mogelijkheid om die opschorting achteraf in te trekken en bepaalt evenmin de voorwaarden waaronder tot die intrekking kan worden besloten.

- Artt. D.163 en D.164 Decr.W.Gew. 5 juni 2008

15 juni 2016

P.2016.0114.F

AC nr. ...

MISBRUIK VAN VERTROUWEN

- Door zaakvoeder ten nadele van de vennootschap - Bewijsvoering

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren waarbij de rechter rekening mag houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklaagde geven; zodoende kan de rechter de schuld van een zaakvoeder aan misbruik van vertrouwen ten nadele van de vennootschap afleiden uit het feit dat die zaakvoeder niet kan verantwoorden dat hij de gelden die hij volgens de boekhoudkundige stukken heeft afgenomen van de vennootschapsrekening, heeft besteed in het belang van de vennootschap waardoor aldus de rechter het vermoeden van onschuld of de regels betreffende de bewijslast in strafzaken niet miskent en hij evenmin artikel 491 Strafwetboek schendt (1). (1) Zie Cass. 11 maart 2014, AR P.12.1903.N, AC 2014, nr. 197.

- Art. 1993 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 257, eerste lid, en 258 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

31 mei 2016

P.2015.1507.N

AC nr. ...

- Bewijs - Bewijsvoering - Beklaagde - Verweermiddel - Bestaan en uitvoering van een overeenkomst - Toepassing van de regels van het bewijs in strafzaken

Wanneer het misdrijf verband houdt met de uitvoering van een overeenkomst waarvan het bestaan ontkend of waarvan de uitlegging betwist wordt, gedraagt de strafrechter zich naar de regels van het burgerlijk recht bij zijn beslissing over het bestaan van die overeenkomst of over de uitvoering ervan; daaruit volgt dat het bewijs van de overeenkomst die de dader van het misbruik van vertrouwen verplichtte om de zaak terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken of aan te wenden, moet worden geleverd overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht, indien die overeenkomst wordt betwist; die verplichting heeft niet tot gevolg dat de strafrechter, wanneer een beklaagde voor zijn verdediging het bestaan van een overeenkomst en de uitvoering ervan aanvoert, zich naar de regels van het burgerlijk recht moet gedragen; in dat geval moeten de regels van het bewijs in strafzaken worden toegepast (1). (1) Zie Cass. 24 oktober 2007, AR P.07.0799.F, AC 2007, nr. 502.

- Artt. 491 en 544 Strafwetboek

- Art. 16, eerste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

29 juni 2016

P.2015.0395.F

AC nr. ...

MISDRIJF

ALGEMEEN. BEGRIP. MATERIEEL EN MOREEL BESTANDEEL. EENHEID VAN OPZET

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Valsheid en gebruik van valse stukken - Vals stuk

Een vals stuk zoals bedoeld in artikel 197 Strafwetboek is een door de wet beschermd geschrift waarin, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, de waarheid op een bij de wet bepaalde wijze is vermomd, terwijl hieruit een nadeel kan ontstaan; een door de wet beschermd geschrift is een geschrift dat in zekere mate tot bewijs kan strekken, dit is zich aan het openbaar vertrouwen opdringen, zodat de overheid of particulieren die ervan kennis nemen of aan wie het wordt voorgelegd, kunnen overtuigd zijn van de waarachtigheid van de rechtshandeling of van het rechtsfeit in dat geschrift vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten (1). (1) Zie Cass. 17 juni 2014, AR P.14.0391.N, AC 2014, nr. 436.

14 juni 2016

P.2015.1042.N

AC nr. ...

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Moreel bestanddeel - Gebruik van valse stukken - Bedrieglijk opzet

Bedrieglijk opzet bij gebruik van valse stukken is aanwezig zodra de gebruiker van het valse stuk enig voordeel of enige winst beoogt, die hij zonder het gebruik van dat stuk niet zou hebben behaald; de vraag of de gebruiker van dat stuk het beoogde voordeel ook in concreto heeft behaald, speelt daarbij geen rol (1). (1) Zie Cass. 25 juni 2008, AR P.07.1873.F, AC 2008, nr. 396.

14 juni 2016

P.2015.1042.N

AC nr. ...

ALLERLEI

Allerlei - Rookverbod in gesloten plaatsen toegankelijk voor het publiek - Rookkamer

Het recht om een rookkamer, zoals bedoeld in artikel 6 van de wet van 22 december 2009, te installeren is niet tegenstrijdig met het door artikel 3 van dezelfde wet uitgevaardigde verbod op roken in gesloten plaatsen die voor het publiek toegankelijk zijn, met inbegrip van die plaatsen waar diensten aan het publiek worden verstrekt (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr....

- Artt. 3 en 6 Wet 22 dec. 2009 betreffende een algemene regeling voor rookvrije gesloten plaatsen toegankelijk voor het publiek en ter bescherming van werknemers tegen tabaksrook

25 mei 2016

P.2014.1640.F

AC nr. ...

Allerlei - Rookverbod in gesloten plaatsen toegankelijk voor het publiek - Rookkamer

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

25 mei 2016

P.2014.1640.F

AC nr. ...

Allerlei - Strafwet - Werking in de tijd - Strafwet - Uitvoeringsbesluit - Wijziging - Terugwerkende kracht

Uit artikel 2, tweede lid, Strafwetboek volgt niet dat een na het verrichten van bouwwerken bepaalde vrijstelling ingevolge een gewijzigd vrijstellingsbesluit als mildere strafwet moet worden toegepast vermits die wetsbepaling geen toepassing vindt wanneer een vroeger besluit wordt vervangen door een later besluit dat werd genomen ter uitvoering van dezelfde wetskrachtige akte als het vroegere besluit of ter uitvoering van een gewijzigde wetskrachtige akte met een ongewijzigd gebleven strafbaarstelling als de oorspronkelijke wetskrachtige akte; de feiten die ingevolge het vroegere besluit strafbaar waren op het ogenblik waarop ze werden gepleegd, blijven strafbaar, zelfs indien ze ingevolge het latere besluit, genomen ter uitvoering van dezelfde wetskrachtige akte of een gewijzigde wetskrachtige akte met een ongewijzigd gebleven strafbaarstelling, ten tijde van de uitspraak geen strafbaar feit meer zouden opleveren (1). (1) Zie: Cass. 20 november 2007, AR P.07.1109.N, AC 2007, nr. 567.

7 juni 2016

P.2015.0135.N

AC nr. ...

RECHTVAARDIGING EN VERSCHONING

Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Onoverwinnelijke rechtsdwaling

Een rechtsdwaling over de strafbaarheid van een handeling is slechts dan onoverwinnelijk indien uit de concrete elementen van de zaak kan afgeleid worden dat elk normaal, voorzichtig en redelijk persoon in dezelfde omstandigheden ook zou hebben gedwaald.

- Art. 71 Strafwetboek

7 juni 2016

P.2015.0135.N

AC nr. ...

Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning - Beklaagde - Strafuitsluitende verschoningsgrond - Gevolg - Veroordeling tot de kosten van de strafvordering

De in artikel 5, tweede lid, Strafwetboek bepaalde strafuitsluitende verschoningsgrond doet de strafrechtelijke fout niet verdwijnen maar heeft enkel tot gevolg dat de begunstigde ervan aan de veroordeling tot een straf ontsnapt; daaruit volgt dat, door die verschoningsgrond aan te nemen, de rechter beslist dat de strafvordering tegen die persoon gegrond is en dat die persoon schuldig is aan het hem ten laste gelegde misdrijf; in dat geval moet de persoon in wiens voordeel die verschoningsgrond erkend werd, worden veroordeeld tot de kosten van de strafvordering.

- Artt. 162, eerste lid, en 194 Wetboek van Strafvordering

- Art. 5, tweede lid Strafwetboek

29 juni 2016

P.2016.0501.F

AC nr. ...

SOORTEN

Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf - Voortgezet misdrijf - Gebruik van valse stukken - Duur van het misdrijf

Het gebruik van een vals stuk duurt voort, zelfs zonder nieuw feit van de dader en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het doel dat hij beoogde niet werd verwezenlijkt en zolang de oorspronkelijke handeling die hem wordt verweten, zonder dat hij zich ertegen verzet, de gunstige uitwerking blijft hebben die hij ervan verwacht (1). (1) Cass. 27 januari 2009, AR P.08.1639.N, AC 2009, nr. 68; Zie: Cass. 13 januari 2009, AR P.08.0882.N, AC 2009, nr. 23.

- Artt. 196, 197 en 213 Strafwetboek

7 juni 2016

P.2016.0182.N

AC nr. ...

Soorten - Allerlei - Klacht delict - Belaging - Instellen van de strafvordering - Voorwaarde - Klacht

De klacht van de persoon die beweert te worden belaagd is aan geen bijzonder vormvereiste onderworpen en bestaat erin dat die persoon aangifte doet bij de overheid, waarbij hij te kennen geeft dat hij de strafrechtelijke vervolging van de dader wenst; niet vereist is dat de klager daarenboven uitdrukkelijk vraagt dat er strafvervolging wordt ingesteld (1). (1) Cass. 17 april 2012, AR P.11.1300.N, AC 2012, nr. 229.

- Art. 442bis, tweede lid Strafwetboek

22 juni 2016

P.2015.0001.F

AC nr. ...

TOEREKENBAARHEID***Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen en natuurlijke personen - Facultatieve cumul - Samenvallende of nauw verbonden, zo niet gelijkaardige, fouten***

Bij ontstentenis van enige bepaling daaromtrent door artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, dienen de respectievelijke fouten van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon door middel van wiens optreden die eerste handelt, niet gelijkaardig te zijn; de facultatieve cumul van strafrechtelijke verantwoordelijkheid in het voordeel van de natuurlijke persoon, zoals bedoeld in artikel 5, tweede lid, veronderstelt echter dat de fout van de rechtspersoon samenvalt met die van de natuurlijke persoon of dat hun respectievelijke fouten nauw verbonden zijn (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr.

- Art. 5, tweede lid Strafwetboek

25 mei 2016

P.2016.0486.F

AC nr. ...

Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen en natuurlijke personen - Facultatieve cumul - Samenvallende of nauw verbonden, zo niet gelijkaardige, fouten

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

25 mei 2016

P.2016.0486.F

AC nr. ...

Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen en natuurlijke personen - Facultatieve cumul - Samenvallende of nauw verbonden, zo niet gelijkaardige, fouten

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

25 mei 2016

P.2016.0486.F

AC nr. ...

Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Strafvordering gelijktijdig ingesteld tegen de rechtspersoon en degene die bevoegd is deze te vertegenwoordigen - Aanwijzing door de strafrechter van een lasthebber ad hoc - Artikel 2bis, V.T.Sv. - Hoger beroep - Vertegenwoordiging van de rechtspersoon door de lasthebber ad hoc

Uit de tekst en de opzet van artikel 2bis, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, dat ertoe strekt de onafhankelijkheid te waarborgen van de rechtspersoon bij de uitoefening van diens recht van verdediging, blijkt dat enkel zijn lasthebber ad hoc ertoe gemachtigd is om de rechtspersoon bij de strafvordering te vertegenwoordigen; als zodanig heeft de omstandigheid dat, de persoon die aanvankelijk was gemachtigd de rechtspersoon te vertegenwoordigen en die wegens dezelfde of samenhangende feiten wordt vervolgd geen partij meer is in hoger beroep, geen invloed op zijn vertegenwoordiging door de lasthebber ad hoc.

- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

15 juni 2016

P.2016.0254.F

AC nr. ...

Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen en natuurlijke personen - Facultatieve cumul - Samenvallende of nauw verbonden, zo niet gelijkaardige, fouten

Bij ontstentenis van enige bepaling daaromtrent door artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, dienen de respectievelijke fouten van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon door middel van wiens optreden die eerste handelt, niet gelijkaardig te zijn; de facultatieve cumul van strafrechtelijke verantwoordelijkheid in het voordeel van de natuurlijke persoon, zoals bedoeld in artikel 5, tweede lid, veronderstelt echter dat de fout van de rechtspersoon samenvalt met die van de natuurlijke persoon of dat hun respectievelijke fouten nauw verbonden zijn (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr

- Art. 5, tweede lid Strafwetboek

25 mei 2016

P.2016.0486.F

AC nr. ...

MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN)

- Wet Vorderingsrecht Leefmilieu - Artikel 1, eerste en tweede lid - Bevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg

Uit de samenhang van de bepalingen van artikel 1, eerste en tweede lid, van de Wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu en het ruime materiële toepassingsgebied van deze wet, op grond waarvan kan worden opgetreden tegen elke inbreuk op bepalingen die de bescherming van het leefmilieu in ruime zin beogen, volgt dat de voorzitter ook de staking kan bevelen van een verzuim en dat de voorzitter in dat kader positieve maatregelen kan opleggen in zoverre dit noodzakelijk is ter voorkoming van verdere schade aan het leefmilieu (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1, eerste en tweede lid Wet 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu

9 juni 2016

C.2015.0442.N

AC nr. ...

- Wet Vorderingsrecht Leefmilieu - Artikel 1, eerste en tweede lid - Bevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0442.N

AC nr. ...

NOTARIS

- Openbare verkoop - Begrip - Formaliteiten

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0360.N

AC nr. ...

- Openbare verkoping - Verkoping zonder tussenkomst van een notaris

Uit de omstandigheid dat artikel 1, tweede lid, van de Wet van 16 maart 1803 tot regeling van het notarisambt, bepaalt dat, onder voorbehoud van de rechten van de openbare overheid, alleen notarissen bevoegd zijn om onroerende goederen, renten en hypothecaire schuldvorderingen openbaar te verkopen, volgt niet dat verkopingen die geschieden zonder tussenkomst van een notaris geen openbare verkopingen kunnen zijn in de zin van voormelde wetsbepaling (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1, tweede lid Wet 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

9 juni 2016

C.2015.0360.N

AC nr. ...

- Openbare verkoop - Begrip - Formaliteiten

Een onder het monopolie van de notarissen vallende openbare verkoop in de zin van artikel 1, tweede lid, van de Wet van 16 maart 1803 tot regeling van het notarisambt is een verkoop waarbij aan een publiek dat fysiek of virtueel wordt samengebracht de mogelijkheid wordt geboden om concurrentiële biedingen te doen, waarbij de een kennis heeft van het bod van de ander, zonder noodzakelijk te weten van wie het bod uitgaat of wie het bod heeft gedaan en waarbij van bij de aanvang duidelijk is dat het goed aan de hoogste bidder zal worden toegewezen of dat het zal worden ingehouden; de omstandigheid dat bepaalde formaliteiten moeten worden vervuld om toegelaten te worden tot de biedingen, ontnemt aan de verkoop niet zijn openbaar karakter (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1, tweede lid Wet 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

9 juni 2016

C.2015.0360.N

AC nr. ...

- Voor hypotheek vatbaar goed - Akte m.b.t. het vervreemden of het bezwaren met een hypotheek - Eigenaar of vruchtgebruiker van dat goed of van een gedeelte ervan - BTW-plichtige - Betaling van de BTW en toebehoren die tot een hypothecaire inschrijving aanleiding kunnen geven - Verplichting van de notaris om de door de Koning aangewezen ambtenaar daarvan in kennis te stellen - Geen kennisgeving

Uit artikel 93ter, § 1, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde volgt dat de notaris die de bevoegde ambtenaar niet in kennis stelt, een fout begaat die, binnen de bepaalde grenzen, zijn aquiliaanse aansprakelijkheid jegens de Belgische Staat in het gedrang kan brengen, maar niet dat hij een rechtstreekse schuldenaar van de belasting over de toegevoegde waarde wordt tegen wie laatstgenoemde een vordering tot voldoening van de belasting zou kunnen instellen (1). (1) Cass. 24 november 1935, Bull. en Pas. I, 54; A. Culot e.a., Répertoire Notarial, dl. VII, boek VII, Droits d'enregistrement et TVA applicables aux ventes d'immeubles, Larcier 2013, nr. 1039 e.v.; RPDB, v° impôts, nr. 958; Th. Denotte, Les notifications fiscales notariales en matière d'impôts directs, RGEN 2001, p. 584; J. Verstappen, De fiscale rol van de notaris, Larcier, 2007, nr. 560 e.v.

- Art. 93ter, § 1 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

3 juni 2016

F.2015.0052.F

AC nr. ...

- Openbare verkoping - Verkoping zonder tussenkomst van een notaris

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0360.N

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER**- Misbruik van vertrouwen door zaakvoerder ten nadele van de vennootschap - Bewijsvoering**

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren waarbij de rechter rekening mag houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklagde geven; zodoende kan de rechter de schuld van een zaakvoerder aan misbruik van vertrouwen ten nadele van de vennootschap afleiden uit het feit dat die zaakvoerder niet kan verantwoorden dat hij de gelden die hij volgens de boekhoudkundige stukken heeft afgenomen van de vennootschapsrekening, heeft besteed in het belang van de vennootschap waardoor aldus de rechter het vermoeden van onschuld of de regels betreffende de bewijslast in strafzaken niet miskent en hij evenmin artikel 491 Strafwetboek schendt (1). (1) Zie Cass. 11 maart 2014, AR P.12.1903.N, AC 2014, nr. 197.

- Art. 1993 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 257, eerste lid, en 258 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

31 mei 2016

P.2015.1507.N

AC nr. ...

- Misdrijf - Rechtvaardiging - Dwaling - Onoverwinnelijke dwaling

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of een beklagde onoverwinnelijk heeft gedwaald; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de door hem gedane vaststellingen geen gevolgen trekt die op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

7 juni 2016

P.2015.0135.N

AC nr. ...

- Valse stukken - Gebruik - Doel van de dader

De rechter stelt onaantastbaar vast welk het doel was van de dader die gebruik heeft gemaakt van een vals stuk en waarin dit gebruik heeft bestaan; het Hof toetst alleen of de feitelijke vaststellingen die de rechter maakt, zijn oordeel over dat doel en gebruik naar recht kunnen verantwoorden.

7 juni 2016

P.2016.0182.N

AC nr. ...

- Bijzondere verbeurdverklaring van wederrechtelijke vermogensvoordelen - Begroting in billijkheid door de rechter - Toepassing

Indien de wet de straf en de strafmaat aan de vrije beoordeling van de rechter overlaat, is hij op grond van artikel 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering en in hoger beroep tevens op grond van artikel 211 van dat wetboek, ertoe gehouden nauwkeurig, maar op een wijze die beknopt mag zijn, de redenen te vermelden die de keuze voor die straf en de maat ervan rechtvaardigen; die bepalingen zijn van toepassing op de verbeurdverklaring van de wederrechtelijke vermogensvoordelen bedoeld in de artikelen 42, 3°, en 43bis, eerste en tweede lid, Strafwetboek want die verbeurdverklaring is immers een facultatieve straf en deze motiveringsverplichting belet de rechter niet het uit een misdrijf verkregen vermogensvoordeel in billijkheid te bepalen waartoe hij kan steunen op alle gegevens van het strafdossier die hij onaantastbaar beoordeelt (1). (1) Cass. 2 maart 2010, AR P.09.1726.N, AC 2010, nr. 141; Cass. 3 februari 2015, AR P.14.1344.N, AC 2015, nr. 82.

31 mei 2016

P.2015.1310.N

AC nr. ...

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN

GERECHTELIJK ONDERZOEK

Gerechtigd onderzoek - Regelmaticheid van de procedure - Regeling van de rechtspleging - Niet ontvankelijk hoger beroep - Toezicht op de regelmaticheid van de procedure

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

15 juni 2016

P.2016.0234.F

AC nr. ...

Gerechtigd onderzoek - Regelmaticheid van de procedure - Europees aanhoudingsbevel - Ontlating van gerechtigd onderzoek

Het feit dat de onderzoeksrechter die een Europees aanhoudingsbevel heeft verleend wordt ontlast van het gerechtigd onderzoek, heeft niet het verval tot gevolg van het bevel tot aanhouding bij verstek, het op grond daarvan verleende Europees aanhoudingsbevel en de afstand van het specialiteitsbeginsel die de overgeleverde verdachte in de uitvoerende lidstaat heeft gedaan ter gelegenheid van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel; het feit dat de bedoelde ontlating leidt tot het verval van het door die onderzoeksrechter na de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel verleende bevel tot aanhouding, doet daaraan geen afbreuk.

31 mei 2016

P.2016.0606.N

AC nr. ...

Gerechtigd onderzoek - Allerlei - Inzage en afschrift van stukken uit een ander gerechtigd onderzoek

Uit artikel 21bis, derde lid, Wetboek van Strafvordering en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat indien een onderzoeksrechter met het oog op de waarheidsvinding over feiten waarmee hij is gelast, inzage wil in een ander gerechtigd onderzoek en afschrift wil van tot dat dossier behorende stukken, het bevoegde openbaar ministerie daartoe voorafgaandelijk toelating moet geven.

7 juni 2016

P.2016.0294.N

AC nr. ...

Gerechtigd onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Niet ontvankelijk hoger beroep - Toezicht op de regelmaticheid van de procedure

Nadat de kamer van inbeschuldigingstelling het hoger beroep van de inverdenkinggestelde tegen de beschikking tot verwijzing van de raadkamer niet-ontvankelijk heeft verklaard, is ze niet bevoegd om toezicht uit te oefenen op het gerechtelijk onderzoek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Art. 235bis Wetboek van Strafvordering

15 juni 2016

P.2016.0234.F

AC nr. ...

Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Niet ontvankelijk hoger beroep - Toezicht op de regelmatigheid van de procedure

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

15 juni 2016

P.2016.0234.F

AC nr. ...

Gerechtelijk onderzoek - Regelmatigheid van de procedure - Regeling van de rechtspleging - Niet ontvankelijk hoger beroep - Toezicht op de regelmatigheid van de procedure

Nadat de kamer van inbeschuldigingstelling het hoger beroep van de inverdenkinggestelde tegen de beschikking tot verwijzing van de raadkamer niet-ontvankelijk heeft verklaard, is ze niet bevoegd om toezicht uit te oefenen op het gerechtelijk onderzoek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Art. 235bis Wetboek van Strafvordering

15 juni 2016

P.2016.0234.F

AC nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

- Europees aanhoudingsbevel - Strafvordering - Tenuitvoerlegging - Weigeringsgronden - Onderzoek of er ernstige redenen bestaan dat de tenuitvoerlegging afbreuk doet aan de fundamentele rechten

De verplichting voor het onderzoeksgerecht de weigeringsgrond bepaald in artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel, te onderzoeken, houdt niet in dat dit gerecht ook moet onderzoeken of de redelijke termijn binnen dewelke de straf moet worden uitgevoerd, al dan niet overschreden is (1). (1) Cass. 10 januari 2014, AR P.12.0024.N, AC 2012, nr. 21.

20 juli 2016

P.2016.0805.N

AC nr. ...

- Europees aanhoudingsbevel - Strafvordering - Tenuitvoerlegging - Onderzoek van de redelijke termijn

De miskennis van het recht op de behandeling van de tenuitvoerlegging van een strafrechtelijke veroordeling binnen een redelijke termijn in de zin van artikel 6.1 EVRM kan door een nationale instantie slechts onderzocht worden voor zover die nationale instantie van de strafuitvoering kennis kan nemen; dit is niet het geval voor het onderzoeksgerecht van de uitvoerende autoriteit van een lidstaat, dat uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel; in dat geval is de strafuitvoering immers enkel aanhangig bij de uitvaardigende rechterlijke instantie die bijgevolg de enige is die rechtsmacht heeft om uitspraak te doen over de strafuitvoering (1). (1) Cass. 10 januari 2014, AR P.12.0024.N, AC 2012, nr. 21.

20 juli 2016

P.2016.0805.N

AC nr. ...

- Kamer van inbeschuldigingstelling - Uitlevering - Internationaal aanhoudingsbevel - Arrest over de uitvoerbaarverklaring - Cassatieberoep zonder toedoen van een advocaat - Ontvankelijkheid

Voor het cassatieberoep ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer, die een internationaal aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaart, gelden de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering zodat het cassatieberoep waarvan de verklaring niet werd gedaan door een advocaat op de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen, niet ontvankelijk is.

- Art. 425, § 1 Wetboek van Strafvordering

7 juni 2016

P.2016.0520.N

AC nr. ...

ONDERZOEKSRECHTER

- Gerechtig onderzoek - Inzage en afschrift van stukken uit een ander gerechtelijk onderzoek

Uit artikel 21bis, derde lid, Wetboek van Strafvordering en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat indien een onderzoeksrechter met het oog op de waarheidsvinding over feiten waarmee hij is gelast, inzage wil in een ander gerechtelijk onderzoek en afschrift wil van tot dat dossier behorende stukken, het bevoegde openbaar ministerie daartoe voorafgaandelijk toelating moet geven.

7 juni 2016

P.2016.0294.N

AC nr. ...

- Voorlopige hechtenis - Opdracht vrijheidsbeneming met oog op voorleiding - Kantschrift aan politie

Uit artikel 2, 1°, 5° en 6° Voorlopige Hechteniswet volgt, eensdeels, dat de onderzoeksrechter in het kader van de bij hem aanhangig gemaakte feiten, bij kantschrift opdracht kan geven aan de politie om een verdachte van zijn vrijheid te benemen met het oog op zijn voorleiding en, anderdeels, dat die opdracht een titel van vrijheidsbeneming oplevert gedurende vierentwintig uren, die aanvangen vanaf het moment waarop de verdachte ingevolge de uitvoering van de opdracht niet meer beschikt over de vrijheid van komen en gaan.

31 mei 2016

P.2016.0606.N

AC nr. ...

- Voorlopige hechtenis - Opdracht vrijheidsbeneming met oog op voorleiding

Uit artikel 2, 1°, 5° en 6° Voorlopige Hechteniswet volgt, eensdeels, dat de onderzoeksrechter in het kader van de bij hem aanhangig gemaakte feiten, bij kantschrift opdracht kan geven aan de politie om een verdachte van zijn vrijheid te benemen met het oog op zijn voorleiding en, anderdeels, dat die opdracht een titel van vrijheidsbeneming oplevert gedurende vierentwintig uren, die aanvangen vanaf het moment waarop de verdachte ingevolge de uitvoering van de opdracht niet meer beschikt over de vrijheid van komen en gaan.

31 mei 2016

P.2016.0606.N

AC nr. ...

- Voorlopige hechtenis - Vrijheidsbeneming

Geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling schrijft voor dat een verdachte in vrijheid moet zijn of, wanneer hij zich reeds in voorlopige hechtenis bevindt, eerst in vrijheid moet worden gesteld alvorens hij in opdracht van de onderzoeksrechter van zijn vrijheid kan worden benomen.

31 mei 2016

P.2016.0606.N

AC nr. ...

OVEREENKOMST

RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VAN PARTIJEN

Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Artikel 1165 van het Burgerlijk Wetboek - Bestaan van een overeenkomst - Draagwijdte - Derde bij de overeenkomst - Verweermiddel

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

20 juni 2016

C.2015.0478.F

AC nr. ...

Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Artikel 1165 van het Burgerlijk Wetboek - Bestaan van een overeenkomst - Draagwijdte - Derde bij de overeenkomst - Verweermiddel

Artikel 1165 van het Burgerlijk Wetboek verbiedt een derde niet het bestaan van een overeenkomst en de gevolgen ervan tussen de contracterende partijen aan te voeren als verweermiddel tegen een vordering die door een van die partijen tegen hem is ingesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1165 Burgerlijk Wetboek

20 juni 2016

C.2015.0478.F

AC nr. ...

Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Verwerven van goederen - Koper betaalt de verkoper een prijs tot herstel van de schade veroorzaakt door een derde - Invloed op de raming van de door de derde aan de overnemer van de goederen verschuldigde schade

Wanneer een koper het verwerven van goederen regulariseert door de verkoper een prijs te betalen tot herstel van de hem berokkende schade, kan de rechter daarmee rekening houden om de schade te berekenen die een derde, die aansprakelijk is voor de onregelmatigheid, aan de overnemer van die goederen verschuldigd is (1). (1) Zie Cass. 27 januari 1994, AR C.93.0057.F, AC 1994, nr. 53.

- Artt. 1165, 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

1 juni 2016

P.2016.0085.F

AC nr. ...

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN)

- Offerte - Eenheidsprijzen of totale prijzen - Abnormaal karakter - Rechtvaardigingen door de inschrijver - Onderzoek door de aanbestedende overheid - Omvang

Het onderzoek dat de aanbestedende overheid dient te verrichten na ontvangst van de rechtvaardigingen die aan de inschrijver werden gevraagd, beperkt zich niet tot het al dan niet abnormaal karakter van de eenheidsprijzen of totale prijzen, maar strekt zich uit tot het al dan niet abnormaal karakter van het bedrag van de offerte als dusdanig; enkel indien blijkt dat het totaal bedrag van de offerte niet kan worden verantwoord op grond van de aangebrachte elementen eigen aan de inschrijving, aan de inschrijver of aan de betrokken opdracht, is de aanbestedende overheid verplicht de inschrijving als onregelmatig te beschouwen (1). (1) Artt. 110, § 3, KB 8 januari 1996, zoals van toepassing vóór de vervanging van het derde lid bij art. 60, KB 29 september 2009.

- Artt. 110, § 3, eerste en derde lid, en § 4, eerste en derde KB 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken

23 juni 2016

C.2014.0110.N

AC nr. ...

- Offerte - Eenheidsprijzen of totale prijzen - Abnormaal karakter - Rechtvaardigingen door de

inschrijver - Bepaalde eenheidsprijs of totale prijs - Geen afdoende verantwoording - Onbelangrijke post

De enkele omstandigheid dat een bepaalde eenheidsprijs of totale prijs niet afdoend wordt verantwoord, sluit niet uit dat, gelet op de onbelangrijkheid van de desbetreffende post, het totaal bedrag van de offerte als verantwoord wordt aangezien (1). (1) Artt. 110, § 3, KB 8 januari 1996, zoals van toepassing vóór de vervanging van het derde lid bij art. 60, KB 29 september 2009.

- Artt. 110, § 3, eerste en derde lid, en § 4, eerste en derde KB 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken

23 juni 2016

C.2014.0110.N

AC nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING**STRAFZAKEN*****Strafzaken - Herziening***

De procedure bepaald bij artikel 443 Wetboek van Strafvordering is geen cassatieprocedure, zodat artikel 1107 Gerechtelijk Wetboek daarin geen toepassing vindt; het recht van verdediging is gewaarborgd door de mogelijkheid op de rechtszitting mondeling te antwoorden op de mondelinge conclusie van de advocaat-generaal.

14 juni 2016

P.2016.0507.N

AC nr. ...

RECHTBANKEN**BURGERLIJKE ZAKEN*****Burgerlijke zaken - Algemeen - Politierechtbank - Algemeen politiereglement van de stad Brussel - Administratieve sanctie - Uitstel van tenuitvoerlegging - Wettigheid***

Noch artikel 70 van het algemeen politiereglement van de stad Brussel, noch enige andere bepaling geven de ambtenaar die wordt vermeld in artikel 119bis, § 2, vierde lid, van de nieuwe gemeentewet, in de versie ervan die van toepassing is op het geschil, en de politierechtbank die heeft kennisgenomen van het in artikel 119bis, § 12, eerste lid, van die wet, in dezelfde versie, bedoelde beroep tegen de beslissing van die ambtenaar, de bevoegdheid om de administratieve geldboete die zij opleggen, gepaard te laten gaan met een uitstel (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ***.

24 juni 2016

C.2015.0437.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Politierechtbank - Algemeen politiereglement van de stad Brussel - Administratieve sanctie - Uitstel van tenuitvoerlegging - Wettigheid

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

24 juni 2016

C.2015.0437.F

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS**INTERNATIONAAL VERDRAG BURGERRECHTEN EN POLITIEKE RECHTEN**

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14 - Artikel 14.1 - Recht op een eerlijk proces - Onpartijdigheid - Strafvueroeringsrechtbank - Advies van de gevangenisdirecteur

Geen partijdigheid van de strafvueroeringsrechtbank kan worden afgeleid uit de loutere omstandigheid dat de gevangenisdirecteur die geen partij is en slechts in zijn advies wordt gehoord door de strafvueroeringsrechtbank, kennis neemt van tuchtprocedures tegen gedetineerden.

28 juni 2016

P.2016.0705.N

AC nr. ...

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS***Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Eindpunt - Beoordeling door de rechter***

Bij de beoordeling van de redelijke termijn-vereiste dient de rechter zich te plaatsen op het tijdstip van zijn beslissing; hij dient bijgevolg het eindpunt van die redelijke termijn niet te preciseren (1). (1) Zie Cass. 12 januari 2016, AR P.15.0514.N, AC 2016, nr. ...

14 juni 2016

P.2016.0430.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Aanvangstijdstip - Beoordeling door de rechter

Bij afwezigheid van een daartoe strekkende conclusie is de rechter niet verplicht het aanvangstijdstip van de redelijke termijn uitdrukkelijk te preciseren.

14 juni 2016

P.2016.0430.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Recht op daadwerkelijke rechtshulp voor een nationale instantie - Onderzoek van de redelijke termijn door een nationale instantie - Voorwaarde - Toepassing

De miskennis van het recht op de behandeling van de tenuitvoerlegging van een strafrechtelijke veroordeling binnen een redelijke termijn in de zin van artikel 6.1 EVRM kan door een nationale instantie slechts onderzocht worden voor zover die nationale instantie van de strafvueroering kennis kan nemen; dit is niet het geval voor het onderzoeksgerecht van de uitvoerende autoriteit van een lidstaat, dat uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel; in dat geval is de strafvueroering immers enkel aanhangig bij de uitvaardigende rechterlijke instantie die bijgevolg de enige is die rechtsmacht heeft om uitspraak te doen over de strafvueroering (1). (1) Cass. 10 januari 2014, AR P.12.0024.N, AC 2012, nr. 21.

20 juli 2016

P.2016.0805.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Onpartijdigheid - Strafvueroeringsrechtbank - Advies van de gevangenisdirecteur

Geen partijdigheid van de strafvueroeringsrechtbank kan worden afgeleid uit de loutere omstandigheid dat de gevangenisdirecteur die geen partij is en slechts in zijn advies wordt gehoord door de strafvueroeringsrechtbank, kennis neemt van tuchtprocedures tegen gedetineerden.

28 juni 2016

P.2016.0705.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Beoordeling door de rechter - Redelijke termijn

Bij de beoordeling van de redelijke termijn-vereiste dient de rechter zich te plaatsen op het tijdstip van zijn beslissing; hij dient bijgevolg het eindpunt van die redelijke termijn niet te preciseren (1). (1) Zie Cass. 12 januari 2016, AR P.15.0514.N, AC 2016, nr. ...

14 juni 2016

P.2016.0430.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Bescherming van de persoonlijke levenssfeer - Privé-communicaties - Opnemen van een privégesprek waaraan men zelf deelneemt zonder medeweten van de andere deelnemers - Gebruik opname buiten het geval van gebruik voor zichzelf en buiten het geval bedoeld in artikel 314bis Strafwetboek - Gevolg - Beoordeling door de rechter - In aanmerking te nemen criteria

Het gebruik van de opname van een gesprek door een deelnemer aan dat gesprek zonder medeweten van de andere deelnemers, buiten het geval van louter gebruik voor zichzelf en anders dan het gebruik bedoeld in artikel 314bis, §2, tweede lid, Strafwetboek, kan een inbreuk zijn op artikel 8 EVRM; bij de beoordeling of dat gebruik een inbreuk oplevert op artikel 8 EVRM betreft de rechter onder meer het criterium van de redelijke privacyverwachting van de deelnemers aan het gesprek of het doel dat met het gebruik van de opname wordt beoogd en daarbij kunnen onder meer de inhoud van het gesprek, de omstandigheden waaronder het gesprek plaatsvond, de hoedanigheid van de deelnemers aan het gesprek en de hoedanigheid van de bestemming van de opname een rol spelen (1). (1) Zie: Cass. 9 september 2008, AR P.08.0276.N, AC 2008, nr. 458 met concl. advocaat-generaal TIMPERMAN; Cass. 17 november 2015, AR P.15.0880.N, AC 2015, nr. ... met concl. advocaat-generaal met opdracht WINANTS.

7 juni 2016

P.2016.0294.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Vermoeden van onschuld - Misbruik van vertrouwen door zaakvoerder ten nadele van de vennootschap - Beoordelingsvrijheid

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren waarbij de rechter rekening mag houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklaagde geven; zodoende kan de rechter de schuld van een zaakvoerder aan misbruik van vertrouwen ten nadele van de vennootschap afleiden uit het feit dat die zaakvoerder niet kan verantwoorden dat hij de gelden die hij volgens de boekhoudkundige stukken heeft afgenomen van de vennootschapsrekening, heeft besteed in het belang van de vennootschap waardoor aldus de rechter het vermoeden van onschuld of de regels betreffende de bewijslast in strafzaken niet miskent en hij evenmin artikel 491 Strafwetboek schendt (1). (1) Zie Cass. 11 maart 2014, AR P.12.1903.N, AC 2014, nr. 197.

- Art. 1993 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 257, eerste lid, en 258 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

31 mei 2016

P.2015.1507.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Beoordeling door de rechter - Criteria

Bij de beoordeling van de redelijke termijn kan de rechter wel degelijk rekening houden met het groot aantal feiten waarvoor een beklaagde wordt vervolgd, zelfs als het onderzoek naar die feiten geen complexe onderzoekshandelingen vergt.

14 juni 2016

P.2016.0430.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 13 - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Kamer van inbeschuldigingstelling - Inverdenkinggestelde belet aanwezig te zijn op de rechtszitting - De advocaat van de inverdenkinggestelde verklaart hem te vertegenwoordigen en legt een conclusie neer - Conclusie voert schending aan van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak en het verbod op foltering en onterende en onm - Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel

Wanneer de voorlopig gehechte inverdenkinggestelde werd verhinderd persoonlijk aanwezig te zijn op de rechtszitting en zijn raadsman, die daarover, door de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, uitdrukkelijk om uitleg werd gevraagd en heeft verklaard hem te vertegenwoordigen en een conclusie heeft neergelegd waarin schending wordt aangevoerd van de artikelen 3 en 6 EVRM, werd hem geen daadwerkelijk rechtsmiddel ontzegd tegen de aangevoerde schending van die artikelen.

- Art. 13 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

1 juni 2016

P.2016.0624.F

AC nr. ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE

GEZAG VAN GEWIJSDE

Gezag van gewijsde - Strafzaken - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen en natuurlijke personen - Facultatieve cumul

De devolutieve werking van het hoger beroep en de eerbiediging van het algemeen rechtsbeginsel inzake het recht van verdediging geven het beginsel van het gezag van gewijsde een relatief karakter; zo heeft de beslissing van het strafgerecht van eerste aanleg ten aanzien van een beklaagde, met name met betrekking tot zijn verantwoordelijkheid bij het plegen van het misdrijf, geen gezag van gewijsde ten aanzien van een andere beklaagde die zich voor het gerecht in hoger beroep moet verantwoorden voor deelneming aan dezelfde feiten als mededader of medeplichtige, aangezien die beslissing hem noch kan schaden noch tot voordeel strekken; bovendien belet geen enkele wettelijke bepaling de appelrechters, die louter kennisnemen van de vervolging die ingesteld werd tegen de organen van de rechtspersoon ingevolge de vrijspraak van die rechtspersoon, de feiten bewezen te verklaren te zijnen aanzien op voorwaarde dat zij hem niet op grond daarvan veroordelen (1). (1) Zie Cass. 3 februari 2015, AR P.13.0908.N, AC 2015, nr. 78, met concl. plaatsvervangend adv.-gen. DE SWAEF; Cass. 22 april 2015, AR P.14.0991.F, AC 2015, nr. 267; Cass. 6 oktober 2009, AR P.09.0622.N, AC 2009, nr. 557.

- Art. 5, tweede lid Strafwetboek

- Art. 23 Gerechtelijk Wetboek

25 mei 2016

P.2016.0486.F

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

- Ziekte- en invaliditeitsverzekering - Ziektelastverzekering - Artikel 101, § 3 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 - "Fraus omnia corrumpit" - Draagwijdte

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

23 mei 2016

S.2014.0002.F

AC nr. ...

- Ziekte- en invaliditeitsverzekering - Ziektelkostenverzekering - Artikel 101, § 3 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 - "Fraus omnia corrumpit" - Draagwijdte

Artikel 101, §3, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 heeft voorrang op het algemeen rechtsbeginsel 'fraus omnia corrumpit' (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 101, § 3 Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

23 mei 2016

S.2014.0002.F

AC nr. ...

- Alle akten en geschriften - Ondertekening - Noodzakelijkheid - Rechtsbeginsel

Er bestaat geen algemeen rechtsbeginsel van de noodzakelijkheid van een ondertekening van het geschrift die geldt voor alle akten of geschriften.

3 augustus 2016

P.2016.0862.N

AC nr. ...

RECHTSMISBRUIK

- Procesrechtsmisbruik - Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars - Tucht - Wettige verdenking - Verzoek tot onttrekking van de zaak - Redenen

Aangezien de redenen die door verzoeker werden aangevoerd om de wraking te vorderen van het lid van de Nederlandstalige kamer van beroep van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars en die ongegrond werden bevonden, in werkelijkheid samenvallen met deze die thans worden aangevoerd om de onttrekking te vorderen aan de beroepskamer, getuigt laatstvermeld verzoek van procesrechtsmisbruik en is het kennelijk onontvankelijk.

- Artt. 648 en 656 Gerechtelijk Wetboek

9 juni 2016

C.2016.0207.N

AC nr. ...

RECHTSPERSOONLIJKHEID

- Strafzaken - Strafvordering gelijktijdig ingesteld tegen de rechtspersoon en degene die bevoegd is deze te vertegenwoordigen - Aanwijzing door de strafrechter van een lasthebber ad hoc - Artikel 2bis, V.T.Sv. - Hoger beroep - Vertegenwoordiging van de rechtspersoon door de lasthebber ad hoc

Uit de tekst en de opzet van artikel 2bis, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, dat ertoe strekt de onafhankelijkheid te waarborgen van de rechtspersoon bij de uitoefening van diens recht van verdediging, blijkt dat enkel zijn lasthebber ad hoc ertoe gemachtigd is om de rechtspersoon bij de strafvordering te vertegenwoordigen; als zodanig heeft de omstandigheid dat, de persoon die aanvankelijk was gemachtigd de rechtspersoon te vertegenwoordigen en die wegens dezelfde of samenhangende feiten wordt vervolgd geen partij meer is in hoger beroep, geen invloed op zijn vertegenwoordiging door de lasthebber ad hoc.

- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

15 juni 2016

P.2016.0254.F

AC nr. ...

RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

- Gerechtskosten - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - In het ongelijk gestelde partij - In het gelijkgestelde partij - Procesverhouding - Begrip

De in het ongelijk gestelde partij dient een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de in het gelijk gestelde partij indien tussen deze partijen een daadwerkelijke procesverhouding bestaat; dit veronderstelt dat de ene partij een vordering in rechte instelt strekkende tot de veroordeling van de andere partij: het louter tegen elkaar concluderen door partijen die niets van elkaar vorderen, doet geen daadwerkelijke procesverhouding ontstaan die een veroordeling tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding door de ene partij aan de andere wettigt; hieraan wordt geen afbreuk gedaan doordat, ondanks de afwezigheid van daadwerkelijke procesverhouding, ten onrechte een veroordeling tot de kosten wordt gevorderd; een en ander neemt niet weg dat indien de rechter ten onrechte een der partijen veroordeelt tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding, het rechtsmiddel dat tegen die veroordeling wordt ingesteld een procesverhouding doet ontstaan die aanleiding geeft tot een rechtsplegingsvergoeding waarvan de omvang wordt vastgesteld volgens het bedrag van die veroordeling.

- Artt. 1017, eerste lid, 1018, eerste lid en 1022 Gerechtelijk Wetboek

30 juni 2016 C.2015.0482.N AC nr. ...

- Wraking - Partij

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

13 mei 2016 C.2015.0407.F AC nr. ...

- Wraking - Partij

Wanneer, volgens artikel 838, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, de wraking wordt verworpen, is een partij die in haar opmerkingen is gehoord en niet de verzoeker tot wraking is, niet een partij die in het gelijk is gesteld in de zin van artikel 1022, eerste lid, van dat wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Artt. 838, tweede lid, 1018, eerste lid, 6°, en 1022, 1° Gerechtelijk Wetboek

13 mei 2016 C.2015.0407.F AC nr. ...

REDEKEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN

GEEN CONCLUSIE

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Redelijke termijn - Aanvangstijdstip - Beoordeling door de rechter - Toepassing

Bij afwezigheid van een daartoe strekkende conclusie is de rechter niet verplicht het aanvangstijdstip van de redelijke termijn uitdrukkelijk te preciseren.

14 juni 2016 P.2016.0430.N AC nr. ...

OP CONCLUSIE

Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Vordering in rechte - Onderwerp van de vordering - Syntheseconclusie - Voorafgaande conclusies

Uit de bepaling van artikel 748bis Gerechtelijk Wetboek volgt dat het onderwerp van de vorderingen uitsluitend wordt bepaald door de syntheseconclusie en de rechter geen uitspraak meer vermag te doen over een punt van de vordering dat niet wordt herhaald in de syntheseconclusie; uit deze bepaling volgt niet dat aan de voorafgaande conclusies hun rechtsgevolgen worden ontnomen; dit is het geval wat de ontvankelijkheid betreft van de hierin opgenomen vorderingen of rechtsmiddelen of van de vorderingen of rechtsmiddelen die erop worden geënt (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 748bis Gerechtelijk Wetboek

19 mei 2016

C.2014.0301.N

AC nr. ...

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Bijzondere verbeurdverklaring van wederrechtelijke vermogensvoordelen - Begroting in billijkheid door de rechter - Toepassing

Indien de wet de straf en de strafmaat aan de vrije beoordeling van de rechter overlaat, is hij op grond van artikel 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering en in hoger beroep tevens op grond van artikel 211 van dat wetboek, ertoe gehouden nauwkeurig, maar op een wijze die beknopt mag zijn, de redenen te vermelden die de keuze voor die straf en de maat ervan rechtvaardigen; die bepalingen zijn van toepassing op de verbeurdverklaring van de wederrechtelijke vermogensvoordelen bedoeld in de artikelen 42, 3°, en 43bis, eerste en tweede lid, Strafwetboek want die verbeurdverklaring is immers een facultatieve straf en deze motiveringsverplichting belet de rechter niet het uit een misdrijf verkregen vermogensvoordeel in billijkheid te bepalen waartoe hij kan steunen op alle gegevens van het strafdossier die hij onaantastbaar beoordeelt (1). (1) Cass. 2 maart 2010, AR P.09.1726.N, AC 2010, nr. 141; Cass. 3 februari 2015, AR P.14.1344.N, AC 2015, nr. 82.

31 mei 2016

P.2015.1310.N

AC nr. ...

Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Vordering in rechte - Onderwerp van de vordering - Syntheseconclusie - Voorafgaande conclusies

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016

C.2014.0301.N

AC nr. ...

SCHIP, SCHEEPVAART

- Wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart - Artikel 14, leden a) en b) - Artikel 18 - Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen - Artikel 2, § 1, leden d) en e) - Begrip

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

- Zeeschip - Bewarend beslag - Voorwaarde - Zeevordering voor leveranties

Krachtens artikel 1468 Gerechtelijk Wetboek kan het verzoek om beslag op een zeeschip slechts worden toegestaan om een zeevordering te waarborgen; volgens littera k) van deze bepaling worden als zeevordering onder meer beschouwd de vorderingen die voortvloeien uit de leveranties, waar ook, van waren of materiaal aan een schip voor het beheer of het onderhoud ervan; een zeevordering voor leveranties aan het schip moet steunen op een verbintenis aangegaan door de bevrachter of de scheepseigenaar of die hen kan worden toegerekend krachtens de vertrouwensleer (1). (1) Zie E. Dirix en K. Broeckx, Algemene Praktische Rechtsverzameling, Beslag, 336, nr.489.

- Artt. 1467, eerste lid, en 1468 Gerechtelijk Wetboek

30 juni 2016

C.2016.0061.N

AC nr. ...

- Wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart - Artikel 14, leden a) en b) - Artikel 18 - Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen - Artikel 2, § 1, leden d) en e) - Begrip

De vorderingen betreffende de maatregelen van artikel 14, leden a) en b), van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart stemmen overeen met de vorderingen vermeld in artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976; uit artikel 1, c), van voormelde wet volgt dat deze vorderingen, voor wat de zeevaartuigen betreft, uitgesloten zijn van toepassing van de aansprakelijkheidsbeperking, zoals die door dit Verdrag geregeld is; uit artikel 18 van die wet en de wetsgeschiedenis blijkt evenwel dat de wetgever deze vorderingen, betreffende de zeevaartuigen, aan een eigen regeling van aansprakelijkheidsbeperking heeft onderworpen; aldus wil de wetgever de onbeperkte aansprakelijkheid matigen, die voor zeevaartuigen zou voortvloeien uit de uitsluiting van deze vorderingen uit de toepassing van voormeld Verdrag (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 2, § 1, leden d) en e) Verdrag 19 november 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen

- Artt. 1, c), 14, leden a) en b), en 18 Wet 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse Internationale Akten inzake de zeevaart

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

- Wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart - Artikel 1, c) - Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen - Artikel 18 - Begrip

Uit artikel 1, c), van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart en de wetsgeschiedenis volgt dat de wetgever hierdoor, enkel voor wat de zeevaartuigen betreft, toepassing heeft gemaakt van artikel 18 van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, op grond waarvan elke Staat zich het recht kan voorbehouden de toepassing van artikel 2, §1, leden d) en e), van dit Verdrag uit te sluiten (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 18 Verdrag 19 november 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen

- Art. 1, c) Wet 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse Internationale Akten inzake de zeevaart

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

- Wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart - Artikel 9 - Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen - Artikel 15, § 2, 2, a) - Begrip

Krachtens artikel 9 van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart, dat artikel 273, §1, 1°, Wetboek van Koophandel heeft aangepast, is artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, wel van toepassing op de binnenvaartuigen en de daarmee gelijkgestelde vaartuigen en drijvende tuigen; uit de wetsgeschiedenis volgt dat de wetgever hierdoor toepassing heeft gemaakt van artikel 15, §2, a), van dat Verdrag, op grond waarvan een Staat door middel van uitdrukkelijke bepalingen in zijn nationale wet, het stelsel van beperking van aansprakelijkheid kan regelen dat moet worden toegepast op schepen die volgens de wet van die Staat bestemd zijn voor de vaart op de binnenwateren; de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart bevat dan ook geen interne tegenstrijdigheid of incoherentie door te bepalen dat artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, niet van toepassing is op de zeevaartuigen, maar wel op de binnenvaartuigen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 2, § 1, leden d) en e), en 15, § 2, a) Verdrag 19 november 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen

- Art. 9 Wet 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse Internationale Akten inzake de zeevaart

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

- Wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart - Artikel 9 - Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen - Artikel 15, § 2, 2, a) - Begrip

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

- Wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart - Artikel 1, c) - Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen - Artikel 18 - Begrip

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

STEDENBOUW

BOUWVERGUNNING

Bouwvergunning - Tussenkost van een architect - Omvang

De omstandigheid dat de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de oprichting van een voor een bepaalde functie bestemd gebouw, houdt niet in dat de tussenkost van de architect verplicht is voor alle werken noodzakelijk voor het gebruik van het gebouw overeenkomstig die bestemming; na de uitvoering van de ruwbouwwerken, is de architect aldus niet gehouden verdere tussenkomsten te verlenen voor de afwerkingswerken, die op zich wettelijk zijn vrijgesteld van de medewerking van een architect of waarvoor op zich geen stedenbouwkundige vergunning is vereist; de architect kan zodoende zijn controleopdracht beperken tot de ruwbouw-winddichtfase, tenzij de afwerkingswerken de oplossing van een constructieprobleem met zich meebrengen of de stabiliteit van het gebouw wijzigen.

- Art. 1/1, 1° Besluit van de Vlaamse regering 23 mei 2003 tot bepaling van de [...] handelingen die vrijgesteld zijn van de medewerking van de architect

- Art. 4 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening
- Art. 21, eerste lid Orde van Architecten - Reglement van beroepsplichten
- Art. 4, eerste en derde lid Wet 20 februari 1939 op de bescherming van den titel en van het beroep van architect

19 mei 2016

D.2015.0005.N

AC nr. ...

Bouwvergunning - Vrijstelling ingevolge een na de bouwwerken gewijzigd vrijstellingsbesluit

Uit artikel 2, tweede lid, Strafwetboek volgt niet dat een na het verrichten van bouwwerken bepaalde vrijstelling ingevolge een gewijzigd vrijstellingsbesluit als mildere strafwet moet worden toegepast vermits die wetsbepaling geen toepassing vindt wanneer een vroeger besluit wordt vervangen door een later besluit dat werd genomen ter uitvoering van dezelfde wetskrachtige akte als het vroegere besluit of ter uitvoering van een gewijzigde wetskrachtige akte met een ongewijzigd gebleven strafbaarstelling als de oorspronkelijke wetskrachtige akte; de feiten die ingevolge het vroegere besluit strafbaar waren op het ogenblik waarop ze werden gepleegd, blijven strafbaar, zelfs indien ze ingevolge het latere besluit, genomen ter uitvoering van dezelfde wetskrachtige akte of een gewijzigde wetskrachtige akte met een ongewijzigd gebleven strafbaarstelling, ten tijde van de uitspraak geen strafbaar feit meer zouden opleveren (1). (1) Zie: Cass. 20 november 2007, AR P.07.1109.N, AC 2007, nr. 567.

7 juni 2016

P.2015.0135.N

AC nr. ...

Bouwvergunning - Vrijstelling - Beoordeling

Of het verrichten van bouwwerken is vrijgesteld van een stedenbouwkundige vergunning moet worden beoordeeld rekening houdend met het op het ogenblik van het verrichten van de bouwwerken geldende vrijstellingsbesluit.

7 juni 2016

P.2015.0135.N

AC nr. ...

HERSTEL VAN PLAATS IN DE VORIGE STAAT. BETALING VAN EEN MEERWAARDE

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvordering - Motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening - Opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is

De rechter moet overeenkomstig artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM en artikel 159 Grondwet nagaan of de vordering van de herstellende overheid uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen en moet een vordering die is gesteund op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1). (1) Cass. 25 november 2014, AR P.13.1715.N, AC 2014, nr. 723.

7 juni 2016

P.2015.0135.N

AC nr. ...

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvordering - Advies Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid - Wettigheidstoetsing door de rechter - Beslissing het advies buiten toepassing te laten - Gevolg voor de herstellende overheid - Opdracht van de rechter

Uit de beslissing om op grond van artikel 159 Grondwet een door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleend advies buiten toepassing te laten, volgt dat in die zaak geen rechtsgeldig advies werd verleend binnen de door artikel 6.1.10, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bedoelde termijn en dat de herstellvorderende overheid aan dit onwettig bevonden advies mag voorbijgaan in welk geval het dan aan de rechter toekomt de wettigheid van de door de herstellvorderende overheid bij het parket ingeleide herstellvordering te beoordelen (1). (1) Cass. 2 juni 2015, AR P.14.1532.N, AC 2015, nr. 361. In dit precedent ging het om het buiten toepassing laten van een onwettig bevonden negatief advies. Het Hof oordeelde thans in dezelfde zin met betrekking tot een onwettig bevonden positief advies.

7 juni 2016

P.2015.0253.N

AC nr. ...

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstellvordering - Advies Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid - Toetsing door de rechter - Aard

De rechter vermag een op grond van artikel 6.1.7 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleend advies met betrekking tot het inleiden van een herstellvordering bij toepassing van artikel 159 Grondwet op zijn wettigheid te toetsen en ingeval van onwettigheid dit advies buiten toepassing te laten zodat dit onwettig verklaard advies tussen de partijen en met betrekking tot de door de rechter te beslechten betwisting geen rechtsgevolgen heeft (1). (1) Cass. 2 juni 2015, AR P.14.1532.N, AC 2015, nr. 361. In dit precedent ging het om het buiten toepassing laten van een onwettig bevonden negatief advies. Het Hof oordeelde thans in dezelfde zin met betrekking tot een onwettig bevonden positief advies.

- Artt. 6.1.6 en 6.1.7 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 159 Grondwet 1994

7 juni 2016

P.2015.0253.N

AC nr. ...

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstellvordering - Redelijkheid van de gevorderde herstelmaatregel - Begrip - Vereiste

Wanneer de wettigheid van de herstellvordering wordt aangevochten, moet de rechter in het bijzonder nagaan of die vordering niet kennelijk onredelijk is, meer bepaald of het voordeel van de gevorderde herstelmaatregel tot behoud van een goede ruimtelijke ordening opweegt tegen de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit (1); het gevorderde herstel moet evenredig zijn aan de in concreto vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en de maatregel moet redelijk blijven in vergelijking tot de last die hij voor de betrokkene meebrengt. (1) Cass. 6 november 2012, AR P.12.0489.N, AC 2012, nr. 596.

7 juni 2016

P.2015.0135.N

AC nr. ...

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstellvordering - Doel - Wettigheidscontrole door de rechter - Toepassing

De omstandigheid dat de herstelmaatregel als bijzondere vorm van teruggave in de zin van artikel 44 Strafwetboek en de artikelen 161 en 189 Wetboek van Strafvordering beoogt een einde te maken aan de door het bewezen stedenbouwmisdrijf veroorzaakte en met de wet strijdige toestand, belet niet dat de rechter bij de beoordeling van de wettigheid van de gevorderde herstelmaatregel mee in aanmerking mag nemen dat deze maatregel het plegen van nieuwe bouwmisdrijven zal voorkomen (1). (1) Zie: Cass. 9 september 2014, AR P.12.0896.N, AC 2014, nr. 500.

7 juni 2016

P.2015.0135.N

AC nr. ...

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvordering - Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid - Adviesbevoegdheid - Beoordelingsbevoegdheid van de rechter

De aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid toevertrouwde adviesbevoegdheid laat de beoordelingsbevoegdheid van de rechter over de herstellvordering volledig vrij (1). (1) Cass. 2 juni 2015, AR P.14.1532.N, AC 2015, nr. 361. In dit precedent ging het om het buiten toepassing laten van een onwettig bevonden negatief advies. Het Hof oordeelde thans in dezelfde zin met betrekking tot een onwettig bevonden positief advies.

- Artt. 6.1.6 en 6.1.7 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

7 juni 2016

P.2015.0253.N

AC nr. ...

STRAF**ABDERE STRAFFEN*****Andere straffen - Werkstraf - Weigering een werkstraf uit te spreken - Efficiënte van de straf om een bepaald strafdoel te verwezenlijken - Motivering***

Artikel 37ter, § 3, Strafwetboek bepaalt dat de rechter die weigert een werkstraf uit te spreken zijn beslissing met redenen moet omkleden; de rechter kan bij die beoordeling wel degelijk de efficiëntie van de straf om een bepaald strafdoel te verwezenlijken in aanmerking nemen.

28 juni 2016

P.2016.0280.N

AC nr. ...

ALLERLEI***Allerlei - Werking in de tijd - Strafwet - Uitvoeringsbesluit - Wijziging - Terugwerkende kracht***

Uit artikel 2, tweede lid, Strafwetboek volgt niet dat een na het verrichten van bouwwerken bepaalde vrijstelling ingevolge een gewijzigd vrijstellingsbesluit als mildere strafwet moet worden toegepast vermits die wetsbepaling geen toepassing vindt wanneer een vroeger besluit wordt vervangen door een later besluit dat werd genomen ter uitvoering van dezelfde wetskrachtige akte als het vroegere besluit of ter uitvoering van een gewijzigde wetskrachtige akte met een ongewijzigd gebleven strafbaarstelling als de oorspronkelijke wetskrachtige akte; de feiten die ingevolge het vroegere besluit strafbaar waren op het ogenblik waarop ze werden gepleegd, blijven strafbaar, zelfs indien ze ingevolge het latere besluit, genomen ter uitvoering van dezelfde wetskrachtige akte of een gewijzigde wetskrachtige akte met een ongewijzigd gebleven strafbaarstelling, ten tijde van de uitspraak geen strafbaar feit meer zouden opleveren (1). (1) Zie: Cass. 20 november 2007, AR P.07.1109.N, AC 2007, nr. 567.

7 juni 2016

P.2015.0135.N

AC nr. ...

AUTRES PEINES***Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Douane en accijnzen - Niet-overlegging van de verbeurdverklaarde goederen - Veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde - Aard van deze veroordeling***

De veroordeling inzake douane en accijnzen tot betaling van de tegenwaarde van de verbeurdverklaarde goederen bij niet-overlegging ervan is geen straf, maar een burgerrechtelijk gevolg van de veroordeling tot verbeurdverklaring (1). (1) Cass. 3 december 1860, Pas. 1860, I, 401; Cass. 4 juni 1917, Pas. 1917, I, 30; Cass. 21 september 1999, AR P.98.1346.N, AC 1999, nr. 474; Cass. 29 april 2003, AR P.02.1459.N- AR P.02.1578.N, AC 2003, nr. 268; Cass. 29 april 2003, AR P.02.1461.N, AC 2003, nr. 269; Cass. 2 september 2003, AR P.01.1494.N, AC 2003, nr. 409; Cass. 31 oktober 2006, AR P.06.0928.N, AC 2006, nr. 531; Cass. 12 februari 2008, AR P.07.1562.N, AC 2008, nr. 105; Cass. 15 februari 2011, AR P.09.1566.N, AC 2011, nr.130 met concl. advocaat-generaal P. DUINSLAEGER; Cass. 29 april 2014, AR P.14.0083.N, NC 2014, 318 en noot P. WAETERINX, 'Juridische "creativiteit" ten dienste van de "kaalpluk" bij accijns- en douane fraude'; zie ook A. DE NAUW, 'Een wettelijke straf zonder wettelijke basis. De veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde van de verbeurd verklaarde goederen bij niet-overlegging ervan in douane en accijnzen', noot onder GwH 1 december 2011, nr. 181/2011, NC 2013, 48-53; Cass. 19 januari 2016, AR P.14.1519.N, AC 2016, nr...

28 juni 2016

P.2014.1132.N

AC nr. ...

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Bijzondere verbeurdverklaring van wederrechtelijke vermogensvoordelen - Begroting in billijkheid door de rechter

Indien de wet de straf en de strafmaat aan de vrije beoordeling van de rechter overlaat, is hij op grond van artikel 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering en in hoger beroep tevens op grond van artikel 211 van dat wetboek, ertoe gehouden nauwkeurig, maar op een wijze die beknopt mag zijn, de redenen te vermelden die de keuze voor die straf en de maat ervan rechtvaardigen; die bepalingen zijn van toepassing op de verbeurdverklaring van de wederrechtelijke vermogensvoordelen bedoeld in de artikelen 42, 3°, en 43bis, eerste en tweede lid, Strafwetboek want die verbeurdverklaring is immers een facultatieve straf en deze motiveringsverplichting belet de rechter niet het uit een misdrijf verkregen vermogensvoordeel in billijkheid te bepalen waartoe hij kan steunen op alle gegevens van het strafdossier die hij onaantastbaar beoordeelt (1). (1) Cass. 2 maart 2010, AR P.09.1726.N, AC 2010, nr. 141; Cass. 3 februari 2015, AR P.14.1344.N, AC 2015, nr. 82.

31 mei 2016

P.2015.1310.N

AC nr. ...

SAMENLOOP

Samenloop - Allerlei - Vraag van de beklaagde om eenheid van opzet aan te nemen en slechts één straf op te leggen - Rechter die twee straffen oplegt - Motivering

Wanneer een beklaagde zonder nadere toelichting vordert om eenheid van opzet aan te nemen voor twee telastleggingen en daarvoor slechts één straf op te leggen, beantwoordt en verwerpt de rechter die vordering door twee straffen uit te spreken en aldus te kennen te geven dat er geen eenheid van opzet is (1). (1) Zie Cass. 15 december 2015, AR P.15.1553.N, AC 2015, nr...(verzoek aan het onderzoeksgerecht om vrijheid onder voorwaarden of elektronisch toezicht).

28 juni 2016

P.2016.0218.N

AC nr. ...

VERZACHTENDE OMSTANDIGHEDEN. VERSCHONINGSGRONDEN

Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Beklaagde - Strafuitsluitende verschoningsgrond - Gevolg - Veroordeling tot de kosten van de strafvordering

De in artikel 5, tweede lid, Strafwetboek bepaalde strafuitsluitende verschoningsgrond doet de strafrechtelijke fout niet verdwijnen maar heeft enkel tot gevolg dat de begunstigde ervan aan de veroordeling tot een straf ontsnapt; daaruit volgt dat, door die verschoningsgrond aan te nemen, de rechter beslist dat de strafvordering tegen die persoon gegrond is en dat die persoon schuldig is aan het hem ten laste gelegde misdrijf; in dat geval moet de persoon in wiens voordeel die verschoningsgrond erkend werd, worden veroordeeld tot de kosten van de strafvordering.

- Artt. 162, eerste lid, en 194 Wetboek van Strafvordering
- Art. 5, tweede lid Strafwetboek

29 juni 2016

P.2016.0501.F

AC nr. ...

STRAFUITVOERING

- Strafvordering - Recht op een eerlijk proces - Onpartijdigheid - Advies van de gevangenisdirecteur

Geen partijdigheid van de strafuitvoeringsrechtbank kan worden afgeleid uit de loutere omstandigheid dat de gevangenisdirecteur die geen partij is en slechts in zijn advies wordt gehoord door de strafuitvoeringsrechtbank, kennis neemt van tuchtprocedures tegen gedetineerden.

28 juni 2016

P.2016.0705.N

AC nr. ...

- Strafvordering - Bevoegdheid - Veroordeling tot een vrijheidsstraf - Beoordeling van de wettigheid

De strafuitvoeringsrechtbank heeft geen rechtsmacht om de wettigheid te beoordelen van een veroordeling tot een vrijheidsstraf.

28 juni 2016

P.2016.0705.N

AC nr. ...

- Strafvordering - Terbeschikkinggestelde - Uitspraak over de vrijheidsbeneming - Niet-oproeping van de slachtoffers

De termijnen van artikel 95/3, §1, en 95/5, §1, Wet Strafvordering zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid en zijn evenmin vervaltermijnen; het niet naleven van die termijnen belet de strafuitvoeringsrechtbank niet zich uit te spreken over de vrijheidsbeneming van de terbeschikkinggestelde veroordeelde en evenmin houdt de niet-oproeping van de slachtoffers in dat de terbeschikkinggestelde veroordeelde in vrijheid moet worden gesteld (1). (1) Zie Cass. 24 juli 2012, AR P.12.1185.N, AC 2012, nr. 433; Cass. 2 januari 2013, AR P.12.2003.N, AC 2013, nr. 1; Cass. 17 september 2013, AR P.13.1504.N, AC 2013, nr. 457.

31 mei 2016

P.2016.0578.N

AC nr. ...

- Strafvordering - Terbeschikkinggestelde - Termijn om zich uit te spreken over de vrijheidsbeneming - Niet-naleving

De termijnen van artikel 95/3, §1, en 95/5, §1, Wet Strafvordering zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid en zijn evenmin vervaltermijnen; het niet naleven van die termijnen belet de strafuitvoeringsrechtbank niet zich uit te spreken over de vrijheidsbeneming van de terbeschikkinggestelde veroordeelde en evenmin houdt de niet-oproeping van de slachtoffers in dat de terbeschikkinggestelde veroordeelde in vrijheid moet worden gesteld (1). (1) Zie Cass. 24 juli 2012, AR P.12.1185.N, AC 2012, nr. 433; Cass. 2 januari 2013, AR P.12.2003.N, AC 2013, nr. 1; Cass. 17 september 2013, AR P.13.1504.N, AC 2013, nr. 457.

31 mei 2016

P.2016.0578.N

AC nr. ...

- Cassatieberoep - Vormen - Ontvankelijkheid - Vereiste vermeldingen - Advocaat - Opleiding - Getuigschrift

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

17 augustus 2016

P.2016.0891.F

AC nr. ...

- Cassatieberoep - Vormen - Ontvankelijkheid - Vereiste vermeldingen - Advocaat - Opleiding - Getuigschrift

Artikel 425, § 1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de advocaat die de verklaring van cassatieberoep doet en tekent, houder moet zijn van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures als bedoeld in boek II, titel III, heeft een algemene draagwijdte en is op alle procedures van toepassing, tenzij daarvan bij een bijzondere wet wordt afgeweken, wat niet het geval is voor het cassatieberoep gericht tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank; uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, moet blijken dat de verklaring van cassatieberoep werd gedaan door een advocaat die houder is van dat getuigschrift (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 97, § 1, tweede lid Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 425, § 1, tweede lid Wetboek van Strafvordering

17 augustus 2016

P.2016.0891.F

AC nr. ...

- Verzoek tot invrijheidstelling om medische redenen - Adviezen van de geneesheren - Doel

De adviezen van de geneesheren als bedoeld in artikel 74, §1, Wet Strafvordering zijn onontbeerlijk bij de beoordeling van een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling om medische redenen vermits zij uitgaan van personen die beschikken over de nodige deskundigheid om zich uit te spreken over de gezondheidstoestand van de veroordeelde en tot doel hebben de strafuitvoeringsrechtbank toe te laten met kennis van zaken te oordelen over het feit of die veroordeelde zich al dan niet in de terminale fase van een ongeneeslijke ziekte bevindt of dat zijn detentie onverenigbaar is met zijn gezondheidstoestand.

- Art. 74, § 1 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

7 juni 2016

P.2016.0599.N

AC nr. ...

TAALGEBRUIK

BESTUURSZAKEN

Bestuurszaken - Centrale diensten - Berichten en mededelingen (artikel 40 Taalwet Bestuurszaken) - Akten en overige stukken (artikelen 41 en 42 Taalwet Bestuurszaken) - Begrippen - Toepassing

Uit de bepalingen van artikel 40, tweede lid, 41, §§ 1 en 2, en 42 Taalwet Bestuurszaken volgt dat de berichten en mededelingen van de centrale diensten, waarvan sprake in artikel 40 Taalwet Bestuurszaken, deze zijn die bestemd zijn voor het publiek in het algemeen, terwijl de akten en overige stukken waarvan sprake in de artikelen 41 en 42 van toepassing zijn op de geïndividualiseerde betrekkingen van de overheid met particulieren en private bedrijven; op grond van de vaststellingen, die inhielden dat de bestreden beslissing te dezen niet enkel gericht was tegen de netbeheerder die het voorstel had ingediend, maar tot elke mogelijke gebruiker in welk taalgebied deze zich ook bevindt, zonder onderscheid des persoons, vermochten de appelrechters te oordelen dat deze beslissing valt onder de categorie "berichten en mededelingen" bedoeld in artikel 40, tweede lid, Taalwet Bestuurszaken (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 40, tweede lid, 41, §§ 1 en 2, en 42 Taalwet Bestuurszaken Wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd bij KB 18 juli 1966

19 mei 2016

C.2013.0256.N

AC nr. ...

Bestuurszaken - Vermelding in een andere taal dan de door de Taalwet Bestuurszaken aangeduide taal - Artikel 58 Taalwet Bestuurszaken - Openbare orde - Nietigheidssanctie - Toepassing door de rechter

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016

C.2013.0256.N

AC nr. ...

Bestuurszaken - Centrale diensten - Berichten en mededelingen (artikel 40 Taalwet Bestuurszaken) - Akten en overige stukken (artikelen 41 en 42 Taalwet Bestuurszaken) - Begrippen - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016

C.2013.0256.N

AC nr. ...

Bestuurszaken - Vermelding in een andere taal dan de door de Taalwet Bestuurszaken aangeduide taal - Artikel 58 Taalwet Bestuurszaken - Openbare orde - Nietigheidssanctie - Toepassing door de rechter

Artikel 58, eerste lid, Taalwet Bestuurszaken is van openbare orde en de sanctie dient, al naar gelang het geval bij toepassing van artikel 159 Grondwet, door de rechter te worden toegepast ongeacht het bestaan van belangenschade; wanneer de rechter vaststelt dat bepaalde passages van een bericht of mededeling in de zin van artikel 40, tweede lid, Taalwet Bestuurszaken in het geheel niet werden vertaald in het Nederlands of het Frans, heeft hij geen keuzemogelijkheid en is hij verplicht de nietigheid van de akte vast te stellen of uit te spreken (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 58, eerste lid Wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd bij KB 18 juli 1966

19 mei 2016

C.2013.0256.N

AC nr. ...

TUSSENKOMST

- Vordering tot tussenkomst en vrijwaring - Afwijzing van de hoofdvordering - Vordering tot tussenkomst en vrijwaring zonder voorwerp - Gevolg - Rechtsplegingsvergoeding

Indien de rechter de hoofdvordering afwijst en de vordering tot tussenkomst en vrijwaring zonder voorwerp verklaart, dient de eiser in vrijwaring een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de verweerder in vrijwaring.

- Artt. 15, 16, 1017, eerste lid, 1018, 6°, en 1022, eerste li Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2016

C.2014.0110.N

AC nr. ...

- Vordering tot tussenkomst en vrijwaring - Draagwijdte - Procesverhouding tussen partijen - Gevolg - Rechtsplegingsvergoeding

Een vordering tot tussenkomst en vrijwaring creëert een nieuwe procesverhouding tussen de eiser in vrijwaring en de verweerder in vrijwaring; de partij die binnen deze procesverhouding in het ongelijk wordt gesteld, dient een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de in het gelijk gestelde partij; deze rechtsplegingsvergoeding wordt afzonderlijk bepaald op basis van de vordering tot tussenkomst en vrijwaring.

- Artt. 15, 16, 1017, eerste lid, 1018, 6°, en 1022, eerste li Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2016

C.2014.0110.N

AC nr. ...

UITLEVERING

- Internationaal aanhoudingsbevel - Onderzoeksgerechten - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest over de uitvoerbaarverklaring - Cassatieberoep zonder toedoen van een advocaat - Ontvankelijkheid

Voor het cassatieberoep ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer, die een internationaal aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaart, gelden de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering zodat het cassatieberoep waarvan de verklaring niet werd gedaan door een advocaat op de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen, niet ontvankelijk is.

- Art. 425, § 1 Wetboek van Strafvordering

7 juni 2016

P.2016.0520.N

AC nr. ...

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

- Vals stuk - Beschermd geschrift

Een vals stuk zoals bedoeld in artikel 197 Strafwetboek is een door de wet beschermd geschrift waarin, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, de waarheid op een bij de wet bepaalde wijze is vermomd, terwijl hieruit een nadeel kan ontstaan; een door de wet beschermd geschrift is een geschrift dat in zekere mate tot bewijs kan strekken, dit is zich aan het openbaar vertrouwen opdringen, zodat de overheid of particulieren die ervan kennis nemen of aan wie het wordt voorgelegd, kunnen overtuigd zijn van de waarachtigheid van de rechtshandeling of van het rechtsfeit in dat geschrift vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten (1). (1) Zie Cass. 17 juni 2014, AR P.14.0391.N, AC 2014, nr. 436.

14 juni 2016

P.2015.1042.N

AC nr. ...

- Vals stuk - Beschermd geschrift - Parkeerkaart voor mindervaliden - Toepassing

De enkele omstandigheid dat een parkeerkaart voor mindervaliden niet overeenstemt met het model dat in een ministerieel besluit is bepaald en dat die kaart volgens dat besluit vervallen is, heeft niet tot gevolg dat derden die deze kaart in een voertuig zien liggen, niet overtuigd kunnen zijn van het feit dat de bestuurder van dat voertuig het recht heeft te parkeren op een parkeerplaats voor mindervaliden; die overtuiging kan immers worden opgeleverd door de ogenschijnlijke geldigheid van een dergelijke kaart.

- Art. 197 Strafwetboek

14 juni 2016

P.2015.1042.N

AC nr. ...

- Gebruik van valse stukken - Duur van het misdrijf

Het gebruik van een vals stuk duurt voort, zelfs zonder nieuw feit van de dader en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het doel dat hij beoogde niet werd verwezenlijkt en zolang de oorspronkelijke handeling die hem wordt verweten, zonder dat hij zich ertegen verzet, de gunstige uitwerking blijft hebben die hij ervan verwacht (1). (1) Cass. 27 januari 2009, AR P.08.1639.N, AC 2009, nr. 68; Zie: Cass. 13 januari 2009, AR P.08.0882.N, AC 2009, nr. 23.

- Artt. 196, 197 en 213 Strafwetboek

7 juni 2016

P.2016.0182.N

AC nr. ...

- Gebruik - Bevoegdheid ratione loci

De valsheid en het gebruik van valse stukken, die gepleegd zijn door eenzelfde persoon, vormen één enkel misdrijf; in zoverre het gebruik van de valsheid in geschrifte de voortzetting is van de valsheid, wordt de valsheid die in het buitenland werd gepleegd maar waarvan de dader gebruik maakt in België, geacht in België gepleegd te zijn (1). (1) Zie Cass. 7 juni 2011, AR P.11.0172.N, AC 2011, nr. 384; FR. LUGENTZ, "Faux en écritures authentiques et publiques, en écritures de commerce ou de banque et en écritures privées et usage de ces faux", Les Infractions, Volume 4, Les infractions contre la foi publique, Larcier, 2013, p. 224-225; J. SPREUTELS, FR. ROGGEN en E. ROGER FRANCE, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 250.

- Artt. 196 en 197 Strafwetboek

25 mei 2016

P.2016.0194.F

AC nr. ...

- Gebruik van valse stukken - Bedrieglijk opzet

Bedrieglijk opzet bij gebruik van valse stukken is aanwezig zodra de gebruiker van het valse stuk enig voordeel of enige winst beoogt, die hij zonder het gebruik van dat stuk niet zou hebben behaald; de vraag of de gebruiker van dat stuk het beoogde voordeel ook in concreto heeft behaald, speelt daarbij geen rol (1). (1) Zie Cass. 25 juni 2008, AR P.07.1873.F, AC 2008, nr. 396.

14 juni 2016

P.2015.1042.N

AC nr. ...

VERBINTENIS**- Opschortende voorwaarde - Bedongen in het uitsluitend belang van één van de partijen - Afstand door die partij**

Wanneer de opschortende voorwaarde in het uitsluitend belang van één van de partijen is bedongen, vermag die partij, hangende de voorwaarde, daarvan afstand te doen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1181 Burgerlijk Wetboek

30 juni 2016

C.2015.0414.N

AC nr. ...

- Opschortende voorwaarde - Bedongen in het uitsluitend belang van één van de partijen -

Afstand door die partij

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

30 juni 2016

C.2015.0414.N

AC nr. ...

VERHAAL OP DE RECHTER***- Voorzitter van een hof van assisen - Bezoek van de plaats van de misdaad vóór het proces - Bedrog of list***

Bedrog of list veronderstelt kunstgrepen of arglistigheden die de dader ervan aanwendt, hetzij om het gerecht op een dwaalspoor te brengen, hetzij om een partij te bevoordelen of haar nadeel te berokkenen, hetzij om een persoonlijk belang te dienen (1). (1) Cass. 19 februari 2009, AR C.08.0563.F, AC 2009, nr. 141.

- Art. 1140, eerste lid, 1° Gerechtelijk Wetboek

10 juni 2016

C.2016.0140.F

AC nr. ...

- Voorzitter van een hof van assisen - Bezoek van de plaats van de misdaad vóór het proces - Bedrog of list - Uitsluiting

Een fout van een rechter kan, ongeacht de ernst ervan, niet volstaan om het bedrog of de list op te leveren.

- Art. 1140, eerste lid, 1° Gerechtelijk Wetboek

10 juni 2016

C.2016.0140.F

AC nr. ...

VERJARING**BURGERLIJKE ZAKEN*****Burgerlijke zaken - Stuiting - Buitencontractuele aansprakelijkheid - Vordering tot schadevergoeding - Dagvaarding voor het gerecht - Stuitende werking - Tijdstip***

Om te beletten dat de verjaring zou ingaan, is het niet voldoende dat het slachtoffer in rechte optreedt binnen vijf jaar na het ontstaan van het schadeveroorzakend feit, zonder dat moet worden nagegaan wanneer de verjaring is ingegaan.

- Artt. 2244, eerste en tweede lid, en 2262bis, § 1, tweede li Burgerlijk Wetboek

10 juni 2016

C.2015.0103.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Stuiting - Buitencontractuele aansprakelijkheid - Vordering tot schadevergoeding - Dagvaarding voor het gerecht - Stuitende werking - Tijdstip

De stuitende werking van een dagvaarding voor het gerecht, betekend aan hem die men wil beletten de verjaring te verkrijgen, kan niet plaatsvinden voordat de verjaringstermijn is ingegaan (1). (1) Cass. 26 februari 2007, AR C.05.0004.F, AC 2007, nr. 112.

- Artt. 2244, eerste en tweede lid, en 2262bis, § 1, tweede li Burgerlijk Wetboek

10 juni 2016

C.2015.0103.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN***Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Oorzaken - Wettelijk beletsel voor de uitoefening van de strafvordering - Begrip - Weigering van de onderzoeksmagistraat om de zaak te behandelen***

Conclusie van advocaat-generaal Loop.

1 juni 2016

P.2016.0061.F

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Oorzaken - Wettelijk beletsel voor de uitoefening van de strafvordering - Begrip - Weigering van de onderzoeksmagistraat om de zaak te behandelen

De verjaring van de strafvordering is geschorst wanneer de wet dit bepaalt of wanneer er een wettelijk beletsel bestaat dat de instelling of de uitoefening van de strafvordering verhindert; aangezien het openbaar ministerie hoger beroep kan instellen tegen elke beschikking van de onderzoeksrechter en, bijgevolg, de uitoefening van de strafvordering kan voortzetten, is de weigering van de onderzoeksmagistraat om de zaak te behandelen geen wettelijk beletsel voor de uitoefening van de strafvordering (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Art. 24, eerste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

1 juni 2016

P.2016.0061.F

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Uitstel van de behandeling van de zaak voor bijkomende onderzoekshandelingen - Hervatting van de behandeling van de zaak - Draagwijde

Conclusie van procureur-generaal Duinslaeger.

21 juni 2016

P.2015.0493.N

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Uitstel van de behandeling van de zaak voor bijkomende onderzoekshandelingen - Hervatting van de behandeling van de zaak - Draagwijde

Uit de tekst en de wetsgeschiedenis van artikel 24, vierde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, volgt dat de verjaring opnieuw begint te lopen vanaf de rechtzitting waarop de behandeling van de zaak kan worden hervat omdat het onderzoek om reden waarvan de behandeling van de zaak werd uitgesteld, werd uitgevoerd; een bijkomend uitstel van de zaak om een andere reden dan met het oog op het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen schorst de verjaring niet krachtens deze bepaling, behoudens het geval waarbij na de uitvoering van bijkomende onderzoekshandelingen de behandeling van de zaak werd uitgesteld om kennis te nemen van de resultaten van dit onderzoek en daarop te reageren (1). (1) Zie concl. OM.

21 juni 2016

P.2015.0493.N

AC nr. ...

VERRIJKING ZONDER OORZAAK

- Gevolg - Voorwaarde - Definitieve vermogensverschuiving ten voordele van de verrijkte - Geen instemming van de verarmde - Vermogensaccres van de verrijkte - Overeenkomst tussen de verrijkte en de verarmde

De verrijking is niet zonder oorzaak wanneer het vermogensaccres van de verrijkte zijn oorsprong vindt in een overeenkomst tussen de verarmde en de verrijkte; daaruit volgt niet dat een overeenkomst tussen de verarmde en de verrijkte die dat accres verantwoordt, enkel een oorzaak van de verrijking uitmaakt indien de verarmde, door die overeenkomst, heeft ingestemd met een definitieve vermogensverschuiving ten voordele van de verrijkte.

3 juni 2016

C.2015.0423.F

AC nr. ...

- Syntheseconclusie

Het algemeen rechtsbeginsel van de verrijking zonder oorzaak vereist de voorwaarde van het ontbreken van oorzaak van de verarming en van de verrijking.

3 juni 2016

C.2015.0423.F

AC nr. ...

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE

STRAFZAKEN

Strafzaken - Hoog aantal magistraten waaruit het rechtcollege bestaat

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

25 mei 2016

P.2016.0602.F

AC nr. ...

Strafzaken - Hoog aantal magistraten waaruit het rechtcollege bestaat

Het hoge aantal magistraten waaruit de Franstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel bestaat, laat niet toe dat kan worden betoogd dat zij allen contacten hadden met de rechter, moeder van het slachtoffer, en ook niet in het verleden met de grootmoeder van het slachtoffer, waardoor zij wettig ervan kunnen worden verdacht daadwerkelijk of schijnbaar vooringenomen te zijn (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr...

- Art. 542, tweede lid Wetboek van Strafvordering

25 mei 2016

P.2016.0602.F

AC nr. ...

VERZEKERING

WAM-VERZEKERING

WAM- verzekering - Artikel 29bis - Bestuurder

De bestuurder, in de zin van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, is de persoon die het motorrijtuig bestuurt op het ogenblik van het ongeval, namelijk de persoon die, op dat ogenblik, de meesterschap erover heeft (1). (1) Zie Cass. 18 mei 2012, AR C.11.0628.F - C.11.0791.F, AC 2012, nr. 314, met concl. van advocaat-generaal Genicot in Pas. 2012; Cass. 19 juni 2015, AR C.14.0403.N - C.14.0474.N, AC 2015, nr.419; Cass. 7 september 2015, AR C.14.0209.F, AC 2015, nr 489.

- Art. 29bis Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

13 mei 2016

C.2015.0415.F

AC nr. ...

WAM- verzekering - Verkeersongeval - Schade - Schuld van het slachtoffer - Gevolg - Verzekeraar -

Vergoeding van het slachtoffer - Terugvordering van aansprakelijke derde of diens verzekeraar - Grens - Deel van de schade waarvoor het slachtoffer zelf instaat - Terugvordering - Tegen elke verzekeraar van een betrokken motorrijtuig

Wanneer het slachtoffer door zijn schuld heeft bijgedragen tot de schade, kan de verzekeraar van een betrokken motorrijtuig die het slachtoffer heeft vergoed, de betaalde vergoeding op grond van artikel 29bis, §4, eerste lid, WAM slechts terugvorderen van de aansprakelijke derde of zijn verzekeraar tot beloop van het bedrag waarop het slachtoffer naar gemeen recht aanspraak had kunnen maken, rekening houdend met de verdeling van de aansprakelijkheid; de verzekeraar kan tevens het deel van de betaalde vergoeding dat overeenstemt met het bedrag waarvoor het slachtoffer naar gemeen recht zelf moet instaan, op grond van artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek terugvorderen van elke verzekeraar van een mede betrokken motorrijtuig, elk volgens een gelijk deel (1). (1) Cass. 26 januari 2012, AR C.11.0318.N, AC 2012, nr. 70.

- Art. 1251, 3° Burgerlijk Wetboek

- Art. 29bis, § 4, eerste lid, en § 5 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

30 juni 2016

C.2015.0447.N

AC nr. ...

WAM- verzekering - WAM 1989 - Artikel 29bis, § 1, eerste lid - Verkeersongeval - Meerdere motorrijtuigen betrokken - Verzekeraars - Slachtoffer - Schade - Verplichting tot vergoeding - Gevolg - Indeplaatsstelling - Regresvordering

Uit de bepalingen van artikel 29bis, §1, eerste lid, WAM en artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek volgt dat wanneer bij een verkeersongeval meerdere motorrijtuigen betrokken zijn, de respectieve verzekeraars het slachtoffer moeten vergoeden en de last in beginsel elk voor een gelijk deel moeten dragen; diegene die tot vergoeding van het slachtoffer overgaat, heeft op grond van artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek een regresvordering tegen de andere aansprakelijkheidsverzekeraars voor wat hij boven zijn deel betaalt aan het slachtoffer (1). (1) Cass. 26 januari 2012, AR C.11.0318.N, AC 2012, nr. 70.

- Art. 1251, 3° Burgerlijk Wetboek

- Art. 29bis, § 1, eerste lid Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

30 juni 2016

C.2015.0447.N

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen - Vordering in rechte - Onderwerp van de vordering - Syntheseconclusie - Voorafgaande conclusies

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016

C.2014.0301.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Verstekvonnis - Verval - Toepassing - Vonnis geacht op tegenspraak te zijn geweest

Uit de aard van artikel 806 van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat het enkel kan worden toegepast op de vonnissen waartegen verzet kan worden gedaan; voornoemd artikel is bijgevolg niet van toepassing op vonnissen die geacht worden op tegenspraak te zijn geweest krachtens artikel 751, §1, eerste lid, van dat wetboek (1)(2)(3). (1) Zie Cass. 30 maart 2001, AR C.99.0249.N, AC 2001, nr. 188. (2) Artikel 751 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals het van toepassing was vóór de opheffing ervan bij artikel 14 van de wet van 26 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op het bestrijden van de gerechtelijke achterstand. (3) Artikel 806 Gerechtelijk Wetboek, zoals het van toepassing was vóór de vervanging ervan bij artikel 20 van de wet van 19 oktober 2015 houdende wijziging van het burgerlijk procesrecht en houdende diverse bepalingen inzake justitie.

- Artt. 751, § 1, eerste lid, en 806 Gerechtelijk Wetboek

13 mei 2016

C.2015.0410.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Verstekvonnis - Verval - Toepassing - Vonnis geacht op tegenspraak te zijn geweest

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

13 mei 2016

C.2015.0410.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Syntheseconclusie

Een conclusie die enkel tot doel heeft de vragen te beantwoorden die het hof van beroep op een pleitzitting heeft gesteld en die niet preciseert dat zij de eerder neergelegde conclusie ongedaan maakt of vervangt, is geen samenvattende conclusie.

- Art. 748bis Gerechtelijk Wetboek

10 juni 2016

C.2015.0418.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Vordering in rechte - Onderwerp van de vordering - Syntheseconclusie - Voorafgaande conclusies

Uit de bepaling van artikel 748bis Gerechtelijk Wetboek volgt dat het onderwerp van de vorderingen uitsluitend wordt bepaald door de syntheseconclusie en de rechter geen uitspraak meer vermag te doen over een punt van de vordering dat niet wordt herhaald in de syntheseconclusie; uit deze bepaling volgt niet dat aan de voorafgaande conclusies hun rechtsgevolgen worden ontnomen; dit is het geval wat de ontvankelijkheid betreft van de hierin opgenomen vorderingen of rechtsmiddelen of van de vorderingen of rechtsmiddelen die erop worden geënt (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 748bis Gerechtelijk Wetboek

19 mei 2016

C.2014.0301.N

AC nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

AANHOUDING

Aanhouding - Onderzoeksrechter - Opdracht vrijheidsbeneming met oog op voorleiding - Kantschrift aan politie

Uit artikel 2, 1°, 5° en 6° Voorlopige Hechteniswet volgt, eensdeels, dat de onderzoeksrechter in het kader van de bij hem aanhangig gemaakte feiten, bij kantschrift opdracht kan geven aan de politie om een verdachte van zijn vrijheid te benemen met het oog op zijn voorleiding en, anderdeels, dat die opdracht een titel van vrijheidsbeneming oplevert gedurende vierentwintig uren, die aanvangen vanaf het moment waarop de verdachte ingevolge de uitvoering van de opdracht niet meer beschikt over de vrijheid van komen en gaan.

31 mei 2016

P.2016.0606.N

AC nr. ...

Aanhouding - Opdracht vrijheidsbeneming met oog op voorleiding

Uit artikel 2, 1°, 5° en 6° Voorlopige Hechteniswet volgt, eensdeels, dat de onderzoeksrechter in het kader van de bij hem aanhangig gemaakte feiten, bij kantschrift opdracht kan geven aan de politie om een verdachte van zijn vrijheid te benemen met het oog op zijn voorleiding en, anderdeels, dat die opdracht een titel van vrijheidsbeneming oplevert gedurende vierentwintig uren, die aanvangen vanaf het moment waarop de verdachte ingevolge de uitvoering van de opdracht niet meer beschikt over de vrijheid van komen en gaan.

31 mei 2016

P.2016.0606.N

AC nr. ...

ALGEMEEN

Algemeen - Vrijheidsbeneming

Geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling schrijft voor dat een verdachte in vrijheid moet zijn of, wanneer hij zich reeds in voorlopige hechtenis bevindt, eerst in vrijheid moet worden gesteld alvorens hij in opdracht van de onderzoeksrechter van zijn vrijheid kan worden benomen.

31 mei 2016

P.2016.0606.N

AC nr. ...

HANDHAVING

Handhaving - Afweging van de belangen van de inverdenkinggestelde en de vereisten van openbare veiligheid - Onderzoeksgerechten - Feitelijke beoordeling

Op grond van een feitelijke beoordeling van het belang van de voorlopig gehechte inverdenkinggestelde en dat van de openbare veiligheid, staat het aan de onderzoeksgerechten om te beslissen of de vereisten van openbare veiligheid voorrang moeten krijgen.

1 juni 2016

P.2016.0624.F

AC nr. ...

Handhaving - Kamer van inbeschuldigingstelling - Inverdenkinggestelde belet aanwezig te zijn op de rechtszitting - De advocaat van de inverdenkinggestelde verklaart hem te vertegenwoordigen en legt een conclusie neer - Conclusie voert schending aan van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak en het verbod op foltering en onterende en onm - Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel

Wanneer de voorlopig gehechte inverdenkinggestelde werd verhinderd persoonlijk aanwezig te zijn op de rechtszitting en zijn raadsman, die daarover, door de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, uitdrukkelijk om uitleg werd gevraagd en heeft verklaard hem te vertegenwoordigen en een conclusie heeft neergelegd waarin schending wordt aangevoerd van de artikelen 3 en 6 EVRM, werd hem geen daadwerkelijk rechtsmiddel ontzegd tegen de aangevoerde schending van die artikelen.

- Art. 13 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

1 juni 2016

P.2016.0624.F

AC nr. ...

VORDERING IN RECHTE

- Afstamming - Vordering tot betwisting van vaderschap - Afstand van geding - In hoger beroep - Na het verstrijken van de beroepstermijn

Inzake een vordering tot betwisting van vaderschap kan niet geldig afstand van geding in hoger beroep worden gedaan wanneer op dat ogenblik niet meer opnieuw hoger beroep kan worden ingesteld omdat de beroepstermijn al is verstreken; de afstand in hoger beroep komt in dat geval immers neer op een berusting in het vonnis en dus op een verboden verzaking aan de vordering (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 820, 821, 822, 823 en 826, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 318 en 331quater Burgerlijk Wetboek

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

- Afstamming - Vordering tot betwisting van vaderschap - Afstand van geding - In hoger beroep - Na het verstrijken van de beroepstermijn

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

23 juni 2016

C.2013.0573.N

AC nr. ...

- Vonnissen en arresten - Burgerlijke zaken - Onderwerp van de vordering - Syntheseconclusie - Voorafgaande conclusies

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

19 mei 2016

C.2014.0301.N

AC nr. ...

- Vonnissen en arresten - Burgerlijke zaken - Onderwerp van de vordering - Syntheseconclusie - Voorafgaande conclusies

Uit de bepaling van artikel 748bis Gerechtelijk Wetboek volgt dat het onderwerp van de vorderingen uitsluitend wordt bepaald door de syntheseconclusie en de rechter geen uitspraak meer vermag te doen over een punt van de vordering dat niet wordt herhaald in de syntheseconclusie; uit deze bepaling volgt niet dat aan de voorafgaande conclusies hun rechtsgevolgen worden ontnomen; dit is het geval wat de ontvankelijkheid betreft van de hierin opgenomen vorderingen of rechtsmiddelen of van de vorderingen of rechtsmiddelen die erop worden geënt (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 748bis Gerechtelijk Wetboek

19 mei 2016

C.2014.0301.N

AC nr. ...

VREEMDELINGEN

- Vreemdelingenwet - Verwijderingsmaatregel - Bevel om het grondgebied te verlaten - Vasthouding - Gemachtigde ambtenaar - Ondertekening - Voorlopige Hechteniswet - Artikel 16, § 6, eerste lid

Artikel 16, § 6, eerste lid, Voorlopige Hechteniswet heeft enkel betrekking op de ondertekening van een bevel tot aanhouding door de rechter die het verleent, maar niet op de ondertekening door een gemachtigde ambtenaar van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

3 augustus 2016

P.2016.0862.N

AC nr. ...

- Handvest Grondrechten Europese Unie - Richtlijn 2008/115/EG - Verwijderingsmaatregel - Bevel om het grondgebied te verlaten - Vrijheidsberovende maatregel - Gezondheidstoestand - Ernstig risico op een zware en onomkeerbare verslechtering - Onderzoeksgerecht - Omvang van het toezicht - Aanduiding van dossierstukken

Het onderzoeksgerecht, zo een ernstige ziekte wordt aangevoerd van de persoon tegen wie een bevel om het grondgebied te verlaten is genomen en die met dat doel wordt vastgehouden, moet onderzoeken of de betrokkene ernstig ziek is en in voorkomend geval of de tenuitvoerlegging van de verwijderingsbeslissing de betrokkene zou blootstellen aan een ernstig risico op een zware en onomkeerbare verslechtering van zijn gezondheidstoestand; het onderzoeksgerecht moet niet nader aanduiden op welke dossierstukken het zijn beslissing steunt.

3 augustus 2016

P.2016.0862.N

AC nr. ...

WEGVERKEER

WEGVERKEERSREGLEMENT VAN 01-12-1975

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 16 - Art. 16.1 - Inhalen

De bestuurders die in een file van voertuigen rijden, blijven in beweging in de zin van artikel 16.1 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg, ook als de file niet continu vooruitgaat.

- Art. 16.1 KB van 1 dec. 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer

20 juni 2016

C.2015.0076.F

AC nr. ...

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 24 - Waals Gewest - Overtreding - Beslissing van de sanctionerend ambtenaar - Administratieve boete - Beroep van de overtreder - Correctionele rechtbank - Vonnis staat een opschortende maatregel toe - Nieuwe overtreding - Beslissing van de sanctionerend ambtenaar - Administratieve boete en intrekking van de opschorting - Beroep van de overtreder - Correctionele rechtbank - Vonnis bevestigt de beslissing van de sanctionerend ambtenaar - Intrekking van de opschorting - Wettigheid

Artikel 24 Wegverkeersreglement verbiedt in algemene bewoordingen een voertuig te laten stilstaan of te laten parkeren op elke plaats waar het duidelijk een gevaar zou kunnen betekenen voor de andere weggebruikers of waar het hen onnodig zou kunnen hinderen, en somt vervolgens een aantal gevallen op waarin de voorwaarden van dit verbod moeten worden beschouwd als vervuld (1). (1) Cass. 20 september 1983, AR 8094, AC 1983, nr. 36; Cass. 8 september 1998, AR P.97.0654.N, AC 1998, nr. 390.

31 mei 2016

P.2016.0171.N

AC nr. ...

WEGVERKEERSWET

Wetsbepalingen - Art. 38 - Artikel 38, § 2bis - Verval van het recht tot sturen - Modaliteiten van de uitvoering - Efficiënte van de modaliteit om een bepaald strafdoel te verwezenlijken - Motivering

Bij de beoordeling of moet worden ingegaan op de vordering van een beklaagde om het opgelegde verval van het recht tot sturen enkel uit te voeren tijdens het weekend of op feestdagen in de zin van artikel 38, § 2bis, Wegverkeerswet, kan de rechter wel degelijk de efficiëntie van deze modaliteit van het verval van het recht tot sturen om een bepaald strafdoel te verwezenlijken in aanmerking nemen.

28 juni 2016

P.2016.0280.N

AC nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

GEVOLGEN VAN INTERNATIONALE NORMEN

Gevolgen van internationale normen - Internationale norm met rechtstreekse gevolgen in de interne rechtsorde - Strijdige internrechtelijke norm - Conflict - Voorrang

Een internationaalrechtelijke norm die rechtstreekse gevolgen heeft in de interne rechtsorde heeft voorrang op een internrechtelijke norm die daarmee in strijd is (1). (1) Zie Cass. 27 mei 1971, AC 1971, 960 (in de rechtsliteratuur vaak geciteerd als het "arrest Franco-Suisse Le Ski"); Cass. 14 januari 2016, AR F.14.0015.N, AC 2016, nr., met concl. van advocaat-generaal D. THUIS; in dit laatste arrest werd deze regel, toegepast op het conflict tussen Europese en internrechtelijke normen, door het Hof omschreven als "de primauteit van het Unierecht".

23 juni 2016

C.2014.0092.N

AC nr. ...

Gevolgen van internationale normen - Wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart - Artikel 9 - Begrip

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

Gevolgen van internationale normen - Wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart - Artikel 1, c) - Begrip

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

Gevolgen van internationale normen - Wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart - Artikel 14, leden a) en b) - Artikel 18 - Begrip

De vorderingen betreffende de maatregelen van artikel 14, leden a) en b), van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart stemmen overeen met de vorderingen vermeld in artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976; uit artikel 1, c), van voormelde wet volgt dat deze vorderingen, voor wat de zeevaartuigen betreft, uitgesloten zijn van toepassing van de aansprakelijkheidsbeperking, zoals die door dit Verdrag geregeld is; uit artikel 18 van die wet en de wetsgeschiedenis blijkt evenwel dat de wetgever deze vorderingen, betreffende de zeevaartuigen, aan een eigen regeling van aansprakelijkheidsbeperking heeft onderworpen; aldus wil de wetgever de onbeperkte aansprakelijkheid matigen, die voor zeevaartuigen zou voortvloeien uit de uitsluiting van deze vorderingen uit de toepassing van voormeld Verdrag (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 2, § 1, leden d) en e) Verdrag 19 november 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen
- Artt. 1, c), 14, leden a) en b), en 18 Wet 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse Internationale Akten inzake de zeevaart

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

Gevolgen van internationale normen - Wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart - Artikel 9 - Begrip

Krachtens artikel 9 van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart, dat artikel 273, §1, 1°, Wetboek van Koophandel heeft aangepast, is artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, wel van toepassing op de binnenvaartuigen en de daarmee gelijkgestelde vaartuigen en drijvende tuigen; uit de wetsgeschiedenis volgt dat de wetgever hierdoor toepassing heeft gemaakt van artikel 15, §2, a), van dat Verdrag, op grond waarvan een Staat door middel van uitdrukkelijke bepalingen in zijn nationale wet, het stelsel van beperking van aansprakelijkheid kan regelen dat moet worden toegepast op schepen die volgens de wet van die Staat bestemd zijn voor de vaart op de binnenwateren; de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart bevat dan ook geen interne tegenstrijdigheid of incoherentie door te bepalen dat artikel 2, §1, leden d) en e), van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, niet van toepassing is op de zeevaartuigen, maar wel op de binnenvaartuigen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 2, § 1, leden d) en e), en 15, § 2, a) Verdrag 19 november 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen
- Art. 9 Wet 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse Internationale Akten inzake de zeevaart

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

Gevolgen van internationale normen - Wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart - Artikel 1, c) - Begrip

Uit artikel 1, c), van de wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart en de wetsgeschiedenis volgt dat de wetgever hierdoor, enkel voor wat de zeevaartuigen betreft, toepassing heeft gemaakt van artikel 18 van het Verdrag betreffende de beperking van de aansprakelijkheid inzake zeevorderingen, opgemaakt te Londen op 19 november 1976, op grond waarvan elke Staat zich het recht kan voorbehouden de toepassing van artikel 2, §1, leden d) en e), van dit Verdrag uit te sluiten (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 18 Verdrag 19 november 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen
- Art. 1, c) Wet 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse Internationale Akten inzake de zeevaart

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

Gevolgen van internationale normen - Wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse internationale akten inzake de zeevaart - Artikel 14, leden a) en b) - Artikel 18 - Begrip

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

9 juni 2016

C.2015.0433.N

AC nr. ...

Gevolgen van internationale normen - Internationale norm met rechtstreekse gevolgen in de interne rechtsorde - Strijdige internrechtelijke norm - Conflict - Voorrang - Toepassing - Koop - Concessieovereenkomst van alleenverkoop - Beëindiging - Geschillen - Bevoegdheid van de Belgische rechter - Forumbeding dat gerechten van een andere Lidstaat van de Europese Unie

aanwijst - Artikel 23.1 EEX-Verordening - Artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet - Conflict - Voorrang

De toepassing van artikel 23.1 EEX-Verordening primeert op de toepassing van artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, ook al is die bepaling van dwingend recht; de Belgische rechter voor wie de concessiegever wordt gedagvaard op grond van voormeld artikel 4, eerste lid, Alleenverkoopwet, moet zich dus onbevoegd verklaren wanneer de concessieovereenkomst een geldig beding bevat in de zin van artikel 23.1 EEX-Verordening, dat het gerecht of de gerechten van een andere lidstaat aanwijst voor de kennisneming van geschillen die naar aanleiding van de concessieovereenkomst zijn ontstaan.

- Art. 4, eerste lid Wet 27 juli 1961 betreffende eenzijdige beëindiging van de voor onbepaalde tijd verleende concessies van alleenverkoop

- Art. 23.1 EEG-Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

23 juni 2016

C.2014.0092.N

AC nr. ...

WERKING IN DE TIJD EN IN DE RUIMTE***Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Strafwet - Uitvoeringsbesluit - Wijziging - Terugwerkende kracht***

Uit artikel 2, tweede lid, Strafwetboek volgt niet dat een na het verrichten van bouwwerken bepaalde vrijstelling ingevolge een gewijzigd vrijstellingsbesluit als mildere strafwet moet worden toegepast vermits die wetsbepaling geen toepassing vindt wanneer een vroeger besluit wordt vervangen door een later besluit dat werd genomen ter uitvoering van dezelfde wetskrachtige akte als het vroegere besluit of ter uitvoering van een gewijzigde wetskrachtige akte met een ongewijzigd gebleven strafbaarstelling als de oorspronkelijke wetskrachtige akte; de feiten die ingevolge het vroegere besluit strafbaar waren op het ogenblik waarop ze werden gepleegd, blijven strafbaar, zelfs indien ze ingevolge het latere besluit, genomen ter uitvoering van dezelfde wetskrachtige akte of een gewijzigde wetskrachtige akte met een ongewijzigd gebleven strafbaarstelling, ten tijde van de uitspraak geen strafbaar feit meer zouden opleveren (1). (1) Zie: Cass. 20 november 2007, AR P.07.1109.N, AC 2007, nr. 567.

7 juni 2016

P.2015.0135.N

AC nr. ...

WRAGING***- Strafzaken - Wettige verdenking - Toepassing***

Artikel 828, 1°, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat iedere rechter wegens wettige verdenking kan worden gewraakt; uit het loutere feit dat een rechter zijn verbazing uitdrukt over een vordering van een partij kan geen wettige verdenking worden afgeleid.

14 juni 2016

P.2016.0586.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Voordracht van de wraking

Hoewel artikel 833 Gerechtelijk Wetboek geen uitdrukkelijke termijn oplegt waarbinnen de wraking moet worden voorgedragen, blijkt uit zowel de letter als de geest van deze bepaling, de welomschreven termijnen voor de wrakingsprocedure en de schorsing van alle vonnissen en handelingen die zij met zich meebrengt, dat een wraking moet worden voorgedragen van zodra de grond van wraking is gekend door de partij die zich erop beroept (1). (1) Zie Cass. 22 maart 2016, AR P.16.0365.N, AC 2016, nr.

14 juni 2016

P.2016.0586.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Meerdere incidenten - Beoordeling door partij als één wrakingsgrond - Taak rechter - Toepassing

Indien er meerdere incidenten plaatsgrijpen die volgens een partij globaal en in samenhang gezien één wrakingsgrond uitmaken zodat die grond die partij slechts bekend kan zijn op de datum van het laatste incident, staat het aan de rechter om onaantastbaar in feite te oordelen of die afzonderlijke incidenten globaal en in samenhang gezien daadwerkelijk één wrakingsgrond uitmaken (1). (1) Zie Cass. 19 januari 2016, AR P.15.1371.N, AC 2016, nr.

14 juni 2016

P.2016.0586.N

AC nr. ...

- Rechtsplegingsvergoeding - Partij

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

13 mei 2016

C.2015.0407.F

AC nr. ...

- Rechtsplegingsvergoeding - Partij

Wanneer, volgens artikel 838, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, de wraking wordt verworpen, is een partij die in haar opmerkingen is gehoord en niet de verzoeker tot wraking is, niet een partij die in het gelijk is gesteld in de zin van artikel 1022, eerste lid, van dat wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Artt. 838, tweede lid, 1018, eerste lid, 6°, en 1022, 1° Gerechtelijk Wetboek

13 mei 2016

C.2015.0407.F

AC nr. ...

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING

ARBEIDSONGESCHIKTHEIDSVERZEKERING

Arbeidsongeschiktheid - Arbeidsongeschiktheid - Niet-toegestane arbeid - Vergoedingen - Terugvordering - Gevolg - Arbeidsdag - Gelijkstelling - Artikel 101, § 3 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994

Artikel 101, §3, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, in de versie van toepassing na de wijziging ervan bij de wet van 28 april 2010, stelt, voor de vaststelling van de rechten van de gerechtigde op sociale zekerheidsprestaties, de dagen waarop de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde een arbeid zonder toelating heeft verricht en waarvoor de uitkeringen werden teruggevorderd, gelijk met vergoede dagen; die bepaling stelt, voor de vaststelling van de rechten van de gerechtigde op prestaties van de ziektekostenverzekering, arbeidsdagen gelijk met vergoede dagen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 101, § 3 Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

23 mei 2016

S.2014.0002.F

AC nr. ...

Arbeidsongeschiktheid - Arbeidsongeschiktheid - Niet-toegestane arbeid - Vergoedingen - Terugvordering - Gevolg - Arbeidsdag - Gelijktelling - Nieuwe ongeschiktheid - Wachtijd

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

23 mei 2016

S.2014.0002.F

AC nr. ...

Arbeidsongeschiktheid - Arbeidsongeschiktheid - Niet-toegestane arbeid - Vergoedingen - Terugvordering - Gevolg - Arbeidsdag - Gelijktelling - Nieuwe ongeschiktheid - Wachtijd

Voor de toepassing van de artikelen 130 en 131 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 en 290, A, 2, 1°, van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van die wet, stelt artikel 101, §3, van de gecoördineerde wet de dagen waarop de gerechtigde een arbeid zonder toelating heeft verricht en waarvoor de uitkeringen worden teruggevorderd, gelijk met vergoede dagen tijdens welke zijn arbeidsongeschiktheid erkend wordt; daaruit volgt dat de gerechtigde, na die arbeidsdagen zonder toelating, wanneer de bij artikel 100, §1, vermelde voorwaarden voor erkenning van arbeidsongeschiktheid vervuld zijn op de dag van het geneeskundig onderzoek bepaald bij artikel 101, §1, recht heeft op uitkeringen zonder opnieuw de wachtijd te moeten volbrengen bepaald bij artikel 128, §1, van de gecoördineerde wet (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 290, A, 2, 1° KB 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994

- Art. 1 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Artt. 86, § 1, 101, §§ 1 tot 3, 128, § 1, 130 en 131 Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

23 mei 2016

S.2014.0002.F

AC nr. ...

Arbeidsongeschiktheid - Arbeidsongeschiktheid - Niet-toegestane arbeid - Vergoedingen - Terugvordering - Gevolg - Arbeidsdag - Gelijktelling - Artikel 101, § 3 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

23 mei 2016

S.2014.0002.F

AC nr. ...